

 Edebiyat Defteri

serap hoca -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
29 Nisan 2026 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

DİNLE BENİ SEVDİCEĞİM

Dinle beni sevdiceğim,
Diyeceklerim var...
Duy!
Hâlâ üzerimdeyken
Sevdalı giysim.
Bendeyken şu deli gönlün,
Tıkamadan kulağını,
Sus demeden,
Duy beni can-ı gönülden.
Gidişim nedendir,
Varışım nereyedir, bilmiyorum.
Bildiğim:
Damarlarımın içinde
Kan diye sen dolaşıyorsun.
Senli bir dağ yok,
Sensiz güller kanar.
Senli bir sofraya yok,
Sensiz bülbüller ağlar.
Sensiz bir düşünüm yok,
Senli hiçbir şeyim yok.
Bilirim ki sen,
Altın dağın zirvesindesin.
Bey olmuş kurulmuşsun,
Gönül tahtıma sonsuzluk gibi.
Bil ki can,
Şu sonsuz çölde,
Bir vahasın sen.
Bu nasıl akıştır,
Gönül gönlü sarmıştır.
Dur diyemedim yüreğime,
Sardı seni kendince.
Uzakların öyküsü yok,
Salalar sardı her yanı.
Can...can içre can...
Gidişlerde mi ki
Dönüşlerin güzelliği?
Bilmeden savrulmak mı
Yok ediyor vedanın
Çözemediğimiz acısını?
Gel -gitler mi sardı gönlü,
Bilemedim.
Bildiğim:
Bir rüzgâr değil bu,
Hortum misali sardı bedeni.
Korkum yok sevginden...
Unutulmak değil,
Kaybetmek seni;
Bulamamak,
"Nasılsın bir tanem,
İyi misin bugün?" diyememek,
-Göremesem de gözlerini-
Duyamamak sesini...
Korkum bundan cancağızım.
Gelir misin bir çiçek alıp
Yanıbaşımaya?

Sular mısın toprağımdaki,
Çiğdemleri?

SERAP DEMİRTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10182/dinle-beni-sevdicegim.html>

ŞAH DAMARIM

- Bir cana hasret gözlerim,
Seni bekler pencerelerde...
Ben yıllardır yolunu gözlerim.-

Sevgisizliğin yapraklarında savrulan canlar,
Nasıl bir yudum suya muhtaçsa
Öyle muhtacım sana.
Dağların doruklarında esen yellere ver sevdanı,
Sarsın yüreğimin en dokunulmaz yerlerini.
Nerdesin?
Öyle aradım ki seni nergislerin kokusunda.
Güneş doğunca bildim ki
Gün, seninle aydınlandı.
Ne gece saklıyor
Ne gündüz sevdanı...
Şah damarım,
Sensiz hayat olmasın.
Adımlarını hisseden yollara
Selam olsun.
Bak, ellerim seni yazıyor...
Yüreğimde senin şarkın var,
Duyuyor musun?
Özlemimi sil yüreğimden,
Ak yollarıma serin serin
Fırat misali.
Gel ki kuşlar dinlensin,
Gel ki rüzgar mola versin....
Gözlerini görmek var ya,
Başka bir şey istemez bu yorgun yüreğim.
Baksın gözlerin bana
Sevdanın yüceliği ile..
Diller konuşmasa da,
Eller tutuşmasa da
Dünya gözüyle göreyim o nur yüzünü.
Gel artık !
Gel !

8.1.2007

SERAP DEMİRTÜRK -ÖZALTUN-

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10710/sah-damarim.html>

NEDENDİR ?

Nedendir bu, selvi boylum, nedendir?
Bunca özlem, bunca acı nedendir?
Ağlar gözüm, söyler dilim duymazsın.
Nedendir bu, güzel gözlüm nedendir?

Sabah - akşam gözlerim hep yoldadır.
Elin vicdanından çok mu uzaktır?
Bilmez misin bağrım yanık, dertlidir.
Nedendir bu, güzel gözlüm, nedendir?

Gözden irak olmak suç mudur, söyle!
Öyle bir söyle ki bağrımı deşme.
Benden gayrısını yar diye süzme.
Nedendir bu çektiklerim, nedendir?

SERAP DEMİRTÜRK -ÖZALTUN-

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10765/nedendir.html>

KIYAMADIN MI ?

Gönül kervanının yolcuları, bir zaman bakarlar akan suya...'Biz de buradaydık...şimdi niye ayırınız? 'derler de, seslerinin canı bilinmeze savrulur.

Bengi kervanına katarken beni,
Emanet demeye kıyamadın mı?
Yüreğinle sevip sararken beni,
Giderim demeye kıyamadın mı?

Elimde elinin sıcaklığı durur,
Zaman tüneline bir acı vurur,
Gidiyorum derken damarım kurur,
Tükenen nabzımı sayamadın mı?

Simsiyah saçımı aklara saldın,
Parmak izi gibi yürekte kaldın,
Şarkımız çalarken sen de mi daldın,
Unuttum dedin de duyamadım mı?

28.10.2006
SERAP ÖZALTUN[italik]

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10813/kiyamadin-mi.html>

Seviyorum Seni

açıp da gözlerini
yeni doğan güne,
gördün mü güneşi
bak oradayım.
yüzünü yıkarken sen,
belki titreyerek
biliyor musun, ben o eldeyim.
camı açıp da
baktın ya dışarı,
tenini okşayan rüzgardayım.
yediğin lokmanda,
içtiğin çayda,
cıvıldaayan kuşta,
attığın adımda,
hatta gölgende,
ben her yerdeyim.
seni seviyorum...
seni ben gibi
seni ruhum gibi
gözlerim gibi
ellerim gibi
canım gibi
kanım gibi seviyorum.
haydi gel, ver ellerini...
umarsızca gezelim,
kaldırımlarda izimiz kalsın.
haydi gel,
kar topu oynayalım...
haydi gel,
geleceğe iz bırakalım.
seni ben gibi,
seni can gibi,
seni yaşamak gibi seviyorum.
beklentsiz,
öylece...
çocukça bir inatla...
işte öyle
hissettiğin gibi
delice seviyorum.
ne bugün ne yarın...
sınırsız, hesapsız
seviyorum seni.

SERAP ÖZALTUN

Bu şiirin hikayesi:

'Hayata dair herşeyi seviyorum, çünkü sen varsın.' dediğiniz herkesle -sevilenle,eşle-dostla, kardeşle, yavruyla-...paylaşın sevginizi çünkü ' Bir insanı sevmekle başlar herşey.*'

*'Bir insanı sevmekle başlar her şey.' Sait Faik
[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10886/seviyorum-seni.html>

N'olur Anne!

kocaman gözlerle
camdaki buğudan
bana bakan sen...
gülme bana öyle.
ben de bilirim
uçurtma uçurmasını,
salıncakta sallanmayı,
ip atlamayı,
elimde elma şekeriyle
kaydırdıktan kaymayı.
ama...
ama annem dedi ki;
sen artık büyüdün,
gir içeri!
ütüyü yap,
bulaşığı yıka,
evi topla...
tamam...
yapacağım ama,
boyum yetmiyor ki
ütü tahtasına.
n'olur anne,
izin ver,
bir gün olsun
ben de çocuk olayım.
izin ver,
daha sonra
'anne' olayım!

SERAP ÖZALTUN

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/10938/n-olur-anne.html>

Serzeniş

- gitmeler var ya...
bazen...
yaşayanlar da
çekip giderler
gitmeden aslında...
ve
sahici gitmeler kadar
koyar adama yoklukları..
erişemezsin...

her daim anılsa da
yürekte izi olsa da
erişilmez bir can.
yüreği,
yakılmamış kadar yakıp
yar olmak,
yaren olmak
ve dağıtıp bulutları
unutmak boylu boyunca;
dağılmak duygularda,
yok olmak,
yok olduğunu sanmak.
çırpınan duyguların kıvranışında
acımadan susmak.
saklamak elleri,
uzatmamak dal boyu.
yeşertelim sevgiyi diyen dile inat,
susmak boylu boyunca
ve
devredince çarkın dişlileri,
acıtınca yalnızlık,
tak deyince
bir cana hasretlik;
uçurumun dibinde
minnacık kır çiçeklerine tutunup
tırmanmak göğe.
aşağı akan nehirde,
yüzmek yukarı.
güneşin yakmasını istemek
karlar içinde.
sevgi ırmağında yıkanmak
kir pas içindeyken dünya.
ışığa yürüyen gölge aşkına,
bulutu ağlatan can aşkına,
sızılı yürekler aşkına,
kal kaldığın yerde!

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11086/serzenis.html>

Dedim de Ne Dedi?

Dedim ki:

Doruktan bakıp sonsuz boşluğa,
Korkuyu koyup ak gerdanına,
Gülleri derip taç niyetine,
Gelirsin sandım,gelmedin ey yar.

Dedi ki:

Şu dağları aşsam, gelmez miydin yar? ...
Ferim özüm olsa, uçmaz mıydım yar?
Aklım fikrim sende, gelmez miydin yar?
Uzat ellerini, sar bazı bazı..

Dedim ki:

Umudu ekip yürek narına,
Savurup beni kendi yoluna,
Kol kanat olur da basıp bağrına,
Sararsın sandım, sarmadın ey yar.

Dedi ki:

Elim yetseydi, tutmaz mıydım yar?
Yüreğini açtın, gelmez miydin yar?
Yarana tuz basıp sarmaz mıydım yar?
Karlı dağın ardına saplanıp kaldım.

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

[italik][alt_cizgi][italik][alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11131/dedim-de-ne-dedi.html>

CANIN SAĞ OLSUN

-Kendimde seni buldum.-

Sevgimi sarmadın, yalan mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.
Aşkın ateşini, duman mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Nasıl bir sızısın, bilemedim ki.
Yaralı gönlümlle, gülemedim ki.
Kara bir bulut var, silemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Şu yürek seninle, har olmadı mı?
Sen diye inleyip kahrolmadı mı?
Gecesi gündüzü, zehrolmadı mı?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Tutsaydın n' olurdu, şu ellerimi,
Koklasaydın keşke, kan güllerimi,
Görmeseydin ah yar, şu hallerimi,
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Büktüm boynumu hep, güllerden aldım.
Gözlerine bakıp sevdami saldıım.
Her seher her gece, düşlere daldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Ölüm ne ki ey yar, yaşarken öldüm.
Ne sardım, ne sevdim kapıda kuldüm!
Yalan sözlerine tutulup kaldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Yüreğini bana sen vermedin mi?
Adımı güllerle sen dermedin mi?
Sevgimi ezip de sen sermedin mi?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Aşkımı köklere salamadım ki.
Senden başkasıyla gülemedim ki.
Seni bekliyorum ölemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11249/canin-sag-olsun.html>

SAVRUL GİT

-Bir naziredir.-

Can olup yüreğinde kor olmak varken
Hangi bilinmezin izini sürdün?
Ak pak olan saçlarım bakarken geçmişe,
Bu sevgimin bedelini nasıl ödersin?

Konuş ey yar,
Zaman `s e n s i z l i ğ i f ı s ı l d a r k e n ...'

Sevemedin ki 'ç a m k o z a l a ğ ı g i b i ' yanarken ben
Boşunadır serzenişin, yıllara ya da geçmişe...bilirim.
Garip bir kuşum; 'u m u d u k o y d u m ş u t a ş a b e n '
Beklerim; 'a ğ a r s ı n d i y e s a ç l a r ı n '
Dinle ey yar, sevgisizliğine ağlarım.

Kanma bülbülün aşkına; güle yazmadı ki o, sevdayı.

Bakar durur o el gözler...sevda kimin adresinde?
'İnanmadım ki hiç yanık gözlerdeki /dumansız aşkına' sevdim diyenlerin..
'Aynanın sırası mı bu kara ' sevgisizliğinin rengi mi?
Dem be dem ölüyor özüm, dokunmadan dudaklarına...
Bir yangından arta kalış da değil ki bu öteleniş niye...
"U m u r s a m a z h a l l e r i n i z e" o 'telve bakışlar'ı söküp gönderiyorum.

Ve ey yar! ...çam kozalaklarını toplayıp yakmışçasına
Harladın yüreğimin alevini her can deyişinde...bil!
Uçarken küllerim burkulsun için.
Yoktur alacağım,vermeyen gönülden.
Amacım,asla aşk dilenmek değil.
İçerimdeki "o n u l m a z d e r d i m i " kandıracağım.

SERAP HOCA
23.8.2006/Ankara

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11387/savrul-git.html>

Cancağızım

-tükettin -

umut ekdim Şu karŐiki bozkıra...
tas tas su taŐıdım...
olmadı.
yeŐermedi dal,
akmadı sel
sarmadı bağ.
bekleyiş adım,
sabır sazım oldu.
baki kaldım da bu yolda,
adım serab oldu.
bin umuda saldım
yılların beklentisini.
sazlar sustu,
acı meze oldu.
gel sarayım dedim
gelmedi yar.
ne gitmek çare oldu
ne kalmak...
eđilmiŐ mi baş,
göremedim...
yaralı mı ellerin,
bilemedim...
bir kanat ırpıntısında,
seni umdum...
gelemedin...
cancağızım,
onca sevda içinden kaçıp
yüreğimi göremedin.

serap hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11543/cancagizim.html>

Özlemin Dili

-elbette var benim de bir yüzüm
yüreğime ulaşanda kaldı közüm.-

yüreğimin canı dediğinde
sızlar için sessizce de
yüreğine akan,
özlem diye çığlık atar .
nicedir ses yok
gökteki yıldızdan...
boğulan neydi
incecik kınnapa dayanamayıp...
özlem çıkmışken doruğa,
sevda dalmışken derinlere...
kanın kadar senken sevilen,
ne sarı,
ne mavi
ne de pembe...
gökkuşağının hiçbir rengi
yürekteki kıpırtıyı hissedemez...
siyahın göbeğindeyken acı,
kırmızının hasındayken sevda,
çocuğun ellerindeyken umut,
ihtiyarın bükülü dizinde kaldı vuslat.
nice acılar sahneden alkışladı,
sevmeyi bilen aşıkları.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11604/ozlemin-dili.html>

BENLİĞE SOYUNDUNUZ

-Ben kadar sevemezsiniz,
Sevda olmuş akan kanım,
Ben gibi sevemezsiniz,
Ben yokluklarda savrulurum.-

[alt_cizgi] uzak diyarların türküsü gibi
dilime dolanıverdiniz.
nefesinizle savuracak kadar saçlarımı
sanki yakınımdaydınız.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

baharda verir buğday filizini,
hikmetlere yol oldunuz.
efil efil rüzgarınızla
karda baharı gördü gözlerimiz.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

geceden güne doğardı gün,
savurdunuz güneşi ayı...
karanlığı deldi ışığınız,
geceye hasret kaldı yüreğimiz.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

şu sonsuz derinlikte
bir bahar şarkısı olmuşunuz:
ağıtlara sarmayıp sevginizi
çiçeklerin arasına saklamıştınız.

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

adını koyayım dedim...bulamadım
sararmış defter yapraklarına sindiniz...
sesinizdeki merhabaya mı saklandınız,
özlemin buruk tadını içirip aşka...

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz.

savrulup esip kavruldunuz
serap olmak kolay mı sandınız...
ben yitmişken yüreğimdeki narla köz gibi
aynı yönde savruluruz mu sandınız...

ben seraptım halbuki
siz 'ben'liğe soyundunuz. [/alt_cizgi]

ben gibi seven yok olur aşk şarabında...savrulur...tükenir...vuslatı cennette arayanlardandır serap gibi seven...ben olmak zor iş..serap gibi sevmek, sevdaya sarmalanıp umudu tüketmeden sevmektir..yok etmemektir sevdayı uzaklıklarda...unutulsa da tüketmemektir sevgiyi..zor iştir serap olmak...ve serap olduğunda da unutulmamaktır.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11700/benlige-soyundunuz.html>

Öğretmenim, Ben Elif

karlı bir Ankara sabahında,
eşsiz bir renkti o,
çocuğun minicik ellerinde.
titrerken dudakları,
donarken elleri
gözyaşları gibi...
yapışmıştı o tek güle
sımsıkı.
bekledi...
saatlerce bekledi,
tören bitmiyordu...
okul diyorlardı,
öğretmen...
alkışlar geliyordu kulağına,
onunsa ayakları kar içindeydi.
şimdi biter tören diyordu içinden,
gelir al yanaklı öğretmen...
veririm sevgimi yanaklarına,
ellerimde titreyen şu gülle.
sanki kar yorgandı,
sanki bitmeyecekti zaman.
sırtındaki karları silkti,
gözlerindeki ışıltıyla ısınarak.
birden şaşırdı,
dalgınlığını bozdu sesler.
tören bitti dedi,
haydi öğretmenim..gel.
öpeyim o kocaman ellerini,
gelemedim sınıfına,
olamadım öğrencin...
ama bak geldim sana.
ta uzaktan seçti,
gelişini gözledi titrerken dişleri.
öğretmenim, dedi
öğretmenim...
ben Elif,
ezdi kalabalık,
cılız sesini...
duymadı sandı,
buyur yavrum diyen ses,
döndürdü onu geri.
ben dedi, ben...
senin için büyüttüm,
saksıda...senin için..
titrerken...
diyemezken sözleri,
öğretmen uzandı
ve arkasındaki kızın
o al yanaklı paltolu kızın
elindeki güllere uzandı.
düştü omuzları,
titredi ruhu.
donda gözyaşı akmadan,
yutkundu kaldı.
ama..dedi
duymadın ki,
ama dinlemedin ki...
ben...
ben...

ben seni
çok
çok seviyordum.
düştü elinden çiçeği,
ezdi binlerce ayak.
kimse görmedi...
kimse bilmedi
yiten sevgiyi,
düşen çocuğu
ve
ezilen onuru.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/11752/ogretmenim-ben-elif.html>

İNADINA YAŞAMAK

Gecenin ağırlığında bırak
Karanlık düşleri.
Umut ek sabaha,
Göz kapakların ağırlaşınca.
Uykuya sal kendini
İnadına.

Gün vursun şavkını yüzüne,
Alsın gecedен arta kalanları
Ve sen sevgiyle bak
Kırılğan yüreklere ki
Domur domur açsın sevdalar
İnadına.

Bir gülümseyişin ardına sakla
Güvercin kanadının kırıklığını.
Damlasın kalemden mürekkebin
Kağıda, hayat diye.
Her satıra yükle kendini
İnadına.

Ve ötelenmeden uzaklara,
Düşlerini sakla cebine.
Aç şu dağın yüreğini,
Sakla kendine aitliği,
Dön sessiz yaşamına
İnadına.

SERAP HOCA[alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/12012/inadina-yasamak.html>

Boş Bir Umut...

-Kendimde seni buldum.-

Sevgimi sarmadın, yalan mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.
Aşkın ateşini, duman mı sandın?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Nasıl bir sızısın, bilemedim ki.
Yaralı gönlümlle, gülemedim ki.
Kara bir bulut var, silemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Şu yürek seninle, har olmadı mı?
Sen diye inleyip kahrolmadı mı?
Gecesi gündüzü, zehrolmadı mı?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Tutsaydın n'olurdu, şu ellerimi,
Koklasaydın keşke, kan güllerimi,
Görmeseydin ah yar, şu hallerimi,
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Büktüm boynumu hep, güllerden aldım.
Gözlerine bakıp sevdami saldım.
Her seher her gece, düşlere daldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Ölüm ne ki ey yar, yaşarken öldüm.
Ne sardım, ne sevdim kapıda kuldum!
Yalan sözlerine tutulup kaldım.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Yüreğini bana sen vermedin mi?
Adımı güllerle sen dermedin mi?
Sevgimi ezip de sen sermedin mi?
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

Aşkımı köklere salamadım ki.
Senden başkasıyla gülemedim ki.
Seni bekliyorum ölemedim ki.
Ne deyim ben sana, canın sağ olsun.

10.8.2006

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/12750/bos-bir-umut.html>

Vuslat Yok ki...

-çıkriğı yok bir kuyuymuş hayat-

Adam,yüreğı yanarak
Baktı kuyuya,
Ta derindeki suda,
İçindeki özde
Gördü ağlayan gözleri.
Sardı içini pişmanlık,
Sardı da sustu...

Yol boyunca gitmek,
Hep gitmek istedi.
Ayaklarına "dur" dedi akılı,
Yüreğı ağladı, gidemedi.
Sarıp sarmalayıp
Sakladı sevgiyi...

Umut bir sonsuz düş,
Hiç göremediğı, bilemediğı.
Gerçekler, koskoca bir dev;
Sevdayı ezip geçen.
Diyemedi ki " sevdim " diye
Susup kaldı...

Vuslat ağacının meyvesi,
Acı ile sulanmış.
Kavuştuk deyince diller,
Tenlerinden sıyrılmış sevda.
Ayrılıktaymış aşk,
Gözyaşındaymış sevda,
Vuslat yok ki...

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13339/vuslat-yok-ki.html>

Kim Duya

[italik] -Sevgim, sahibinindir- [/italik]

Gidiyorum
Uzak iklimlerin baharlarına...
Verdiğin hüzün çıkınını
Yüreğime alıp
Göz yaşlarıma saklayıp
Bir ömrün hesabını,
Ağır bir türküyü
Dolayıp dilime
Sensizliği unutmaya
Gidiyorum.
Bırakıyorum
Verdiğin mutsuzluğu geri,
Elimde tek bir gül,
Başım dik,
Gözlerim ufukta,
Dönüşün hesabını yapmadan,
Yaşamaya gidiyorum.

Bilirim,
Her hüzünlü bakışın,
Gel der bana,
Gelemem.
Anlıyorum
Dökmezsün gözyaşını aynaya,
Silemem.
Birdik dersin de
Şaşırırsın yokluğuma,
Dayanırim.
Duvarlar anlatsın,
İç sızılarımı;
Pervazlar anlatsın,
Yürek yangınlarımı,
Diyemem.

Sussun dil diye,
Ötmeyen bülbül.
Çınlasın can diye,
Bastığım yerler.
Bir canımı aldım...
Vakit, bu vakittir.
Bükülmesin boyun,
Tırmanmasın öfke.
Umudu sarıp gönlüme
Tanınmadığım yıllara
Dönmeyi diliyorum.
Bakma ardına sakın
Şu dağın ardına,
Kendime gidiyorum.
15.12.2006/ Ankara
SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13461/kim-duya.html>

Taşmaz mı Hiç Yüreğin?

Dolup da gelmez mi deli duygular
Yüreğine?
Savrulmaz mısın şu deli çay gibi
Boylu boyunca?
Sattın mı bana dair
Tüm duygularını?
Kilit mi taktın gözlerine;
Adım yasak mı sana?
Yalan değilmiş anladım,
Bunca sevdalının ağıdı.
Onsuz yaşayamam yalanmış,
Yaşanıyor gül yüzlüm.
Ellere eş edip adını sanını,
Söyleşiyor bu dilim.
Desen ya bana
Taşmaz mı hiç yüreğin?
Söyle,
Nereye saklı gözyaşların?
Yok be gülüm...
Oyunmuş bu;
Evcilik oyunu.
Düşlerimizde kaldı herşey.
Taşma...
Vazgeçtim..
Taşsan da gelemem.
Aksan da gelemem..
Gelsen de...
Taşmasın yüreğin.
Dur...
Sen ellerin saçlarında,
Giderken yol boyu..
Ben gölgenden
Kalbimi alayım.

27.8.2006

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/13728/tasmaz-mi-hic-yuregin.html>

Ağlar Ay

gece...
sancılı evren...
kıyıda köşede ürkek yalnızlıklar,
kediler korkar,
köpekler azgın...
düşler çıplak.
adam,
kaldırıp pardösünün yakasını,
delerek ıssızlığı,
yürür bilinmez yolculuğuna.
kadın,
savurup saçlarını,
içindeki bin korkuyla
bekler ekmek teknesini.
çocuk,
meraklı gözlerle süzüp
bakar duvarlardaki gölgelere,
kapayamaz perdeyi,
ışıklar sığınağı.
bir teneke sesi,
bir çığlık,
gece,
ürkek yalnızlık.
açıktaki bin çile,
gecenin kucağında.
ağlar ay,
dayanamaz hüzne.
çekilir el ayak...
adam,
kadın,
çocuk
ve hepsi
güneşi bekler
saklasın diye acıyı.

serap hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14059/aglar-ay.html>

Sonsuz Bekleyiş

Karlı dağların ardında
Viran bir kulübede
Yakıp odun sobasını
Bakıyordu ufuklara...
Gelir mi ki derdi her kış,
Büyük bir inatla
Beklerdi gözü yolda.
Kaç kış devirmişti bu beden,
Kaç yalnız kış...
Umudu kazımadan yürekten
Belkilerle geçmişti ömür.
Yıllar önce miydi,
Dün müydü gidişi...
Unutma beni, deyişi...
Unutmadım ,dedi içinden,
Unutulmazdın ki hiç.
Yalnızlık ne ağır yükü;
Çaresizlik, öbür adı
Gözyaşına saklı derdinin.
Gözü yollara,
Bedeni toprağa bakıyordu da...
Ah,çekerek anıyordu,
Yitip giden yılları...
Umut... Çorbada aş,
Umut, cana yoldaş,
Umut gayri ona kardaş.
Uzakta...çok uzaktaki,
Nehirler ötesinde,
Bilir miydi ki
Dönüşü, yaşamdı.
Eğri çıkan duman,
Düzelir mi ki...
O yumak yumak eller de
Uzanır mı ki
Pişmanlığa sarınıp...
Yüreğinde yaşattığı,
Can olur mu ki
Bir nefesi kalmış canına...
Titrek elleriyle,uzandı oduna.
Alevin şavkı vurdu
Karşı duvara...
Sessiz bir dokunuş,
Yüreği okşadı...
Kapanırken gözleri,
Duymadı kulakları
Kapının gıcirtisini...
Teneşire sakladı,
Vuslat halkasını.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14200/sonsuz-bekleyis.html>

Aşk ile

-aç gözlerini, haydi aç
tüketme varlıkta yüreğini....
ver gönlünde olanı,
ışığını bekleyene...-

gözde yaş kalmamış,
oğlum diye dövünen şu anada,
sar onu aşk ile...
köz düşmüş içine de,
dimdik durur o baba.
sar onu aşk ile.
bir lokma ekmeği yok aşında,
şu berideki bacının,
tut elinden aşk ile.
eli böğründe kıvrandır,
şifasız derdiyle o hasta,
ver sevgini aşk ile.
doğuştan anasız bak şu yavru,
bilmez ki sevgi ne,
ısıt onu aşk ile.
yangınlar sarmış dört yanı,
evim der ağlar şu can,
uzat elini aşk ile.
gidecek yeri yok,
duvara sığınmış şu gazi,
öp elini aşk ile.
yavrusu gurbet aşında,
uzanan eli boş onun
var evine aşk ile.
kimsin der yavruyu tanımaz,
bayramlarda evi ıssız,
git yanına aşk ile.
sevgisizlikle ömrü geçmiş,
sevda ne, bilmez ki şu garip,
ver gönlünü aşk ile.

yerde gökte hiçbir yerde,
sen gibi ağlayan kalmasın,
gönül gözüyle sev onu.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14393/ask-ile.html>

Ey Yar

Inanmadığım ne, biliyor musun: sevgililer gününü anlami. Çünkü özüme girdiğin günden beri bendeyken, nasıl derim ki 'Seni bugün daha çok seviyorum.' diye. Seni sevmesen de sevecek kadar, seni görmesem de hissedecek kadar, seni kalbimi paramparça etsen de affedecek kadar seviyorum. Kendine iyi bak yüregim.

Ey yar! Kıvranıp kaldı da yalnızlığın boşluğunda ruhum, senin ellerin çıkardı beni...Öyle sevecen, öyle güzel okşadı ki sözlerin ruhumu, hasretim senmişsin sanki bunca zamanın bilinmezliğinde.

Ey yar! ...Gel seninle şu kanayan gülün güzelliğinde varalım aşk deryasının engin yolculuğuna ve bakalım gözlerimizle gönüllerimize...Bulur muyuz dersin Aslı'dan Kerem'den yarım kalan aşkın büyüsünü...

Ey yar! Öyle bir mekanda ki yüreğim...Ayağıma dikenler battı, kollarımı çalılar çizdi, saçlarım dağıldı rüzgarınla. Uzat ellerini...Tutayım. Vuslatımız, hasretimizin sonu olsun.

Ey yar! Evren bir giz...Çözemeyiz...Sen ve ben erenler misali bakarız sonsuza da, aşkın büyüsüne dalar gideriz. Dokunamadan ellerine, severim gözlerinden ruhunu. Gönlümü aldın, gönlümü verdim. Bendesin...Bitmiştir hasret.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/14541/ey-yar.html>

Ağlat Şair

-ağla ki ağlat Şair...
duymadan diyemezsin.
yűrek olsun kalem
susunca sűz...
ki
yűrűsűn yol boyunca
ĉare diye ĉırpınan umut. -

nerede susarsa gűnűl teknen,
orada demle yűređini;
akla iĉini.
bu kadar beyaz olmamalı kar
bunca kirliliđi varken dűnyanın
ben soğuğa bunca sevdalıyken.
acıyan yanlarını yok et,
yűređinin eksiklerini tamamla,
geceleri tűket
ađarsın gűn.
gűrűnenlerde deđil,
gűrűnmeyenlerde ara yok oluđu.
bir Şehir,
bir Őehir ki gűzelliđe aĉ.
bir gűzelin saĉlarının gűlgesinden bak o Őehre.
ađarırken gűn,
saklanmışken giz.
tűrkűlere sinen ađıtlara tıkama kulađını
yok oluğu yűrek yakıcı sızısını duy.
orhan veli misali dinle Őehri,
acıya hűkmedebilenleri duy.
bedeni tűkenmiŐlerin resmini alıp eline,
bir bak hayata.
sus...
acılar, fırtınasına sardı insanı.
kanadı kırık gűvercin, bakar sonsuzluđa
dalında.
bunca yaŐanmışlıkta varlıđın űzű ,sadece sűz.
haydi Şair, ağlat;
at yűređe bir kűz.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15106/aglat-sair.html>

YALNIZLIK HÜKÜM GİYMİŞ

nereye gitsem,
sevdanın yolları sana çıkar.
hangi kapıyı çalsam: sen.
ak düşen saçlarının arasındaki
altın sarısı saçlarında,
gençliğinin güzelliğini bulur,
alır gözlerime yerleştiririm.
giderim derinliğine ruhunun,
kendimi bulur, savrulurum.
ve sen...
düşürerek saçlarını önüne,
kaçırırsın gözlerini.
neden...
savruluşum sendendir,
uzanışım sanadır.
bir dokunuşun sıcaklığında
kavrulan, bedenimdir.
senden gelmiş bu esinti,
yakmış çıra misali.
öyle bir yürek ki,
dumanları üstünde.
nasıl bir sevmek bu,
bilinmez.
nasıl kavrulmak inan,
anlatılmaz.
bir cana hasret gözlerin,
gözlerimde yok olur.
bir nefese hasret yalnızlığın,
varlığımınla can bulur.
ve gene de can,
dokunuşlarda bile titreyen yüreğin,
benden uzağa savrulur.
cana can katan yürek,
söyle bana kime ne gerek...
şu dağın dibinde,
bir yalnız çam var sen gibi.
şu bağın içinde,
bir asma var ben gibi.
ne çam gelebilir,
ne asma uzanabilir...
yalnızlık hüküm giymiş,
zincirleri sallanır.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15569/yalnizlik-hukum-giymis.html>

Var Git Yoluna

gittiğinde...
karanlıklar çökecek üzerime....
ağlayacak ellerin ben diye,
hıçkırarak dillerim sen diye
ve sen...gideceksin.

gittiğimde...
yıldızların şavkı olmayacak....
dudakların kal diyemeyecek,
gözlerin dur, der gibi bakamayacak...
ama ben... ben...gideceğim.

hayatın bilinmez kıvrımlarında,
göz göze gelecek hülyalarımız...
kimi ısrarlı, kimi mahçup
görmeden gönül gözlerimizi...
savrulacağız.

ey sevilen,
biliyorsun ki bu dağın koru bitmez.
senin yüreğin bir volkan
lavları akar, korları can yakar..
ey sevilen,
bir buzdağına çarpan
yüreğine selam olsun.

sönmüş volkandan
kor olmazdı...
bilemedin.
ıgıl ıgıl yansa da yüreğim,
kendimedir bu har...
var git,
var git yoluna...
dönüşüm yoktur,
diyemedim.

25.10.2006, Ankara

Serap Hoca

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15709/var-git-yoluna.html>

Bıçak Sırtı Bir Aşk

-OLMAMIŞ...
AMA
DEĞİŞTİREMEM...

OLMAYAN,
YÜREĞE GİRENDİR.
AMA
KİM ENGEL OLABİLİR Kİ
KAPILAR ARDINDAKİ AŞKA?-

bıçak sırtı bir aşk...
kör olmuş gönlün gözü.
desen ki gel...gelemez,
aklı kimde...bilinmez...
olmazı öldürüme,
seveni sarama...
gülün yaprağında
sevdiğini arama...
bir taze fidan gibi
yeşerme bu gamda...
erir gider de ruhun
bilinmez kime diye...
aşk ne ki..tutku mu..arzu mu..
ben olmak mı sende....
aşk...hiçlik...aşk...yokluk..
özünü sardığını sanmak
başka bir canda..
saramadığında yok olup erimek..
güneşi gören kar gibi...
ve neden...
neden diye atılan çılgınlıkları
cevapsız bırakmak aşk..
kuruyan dal, canlanır mı...
kefen giyen,gülümser mi...
toprağa düşen tohum değil ki,
yeşersin yeniden aynı yürekte
bıçak sırtı bu aşk.? ..

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/15970/bicak-sirti-bir-ask.html>

Elim Yüreğimde

hoş geldin
gönlü güzel
yüreği ak pak insan.
gelip de dağları aşır
gözlerinde o kor sevdanla
suskunluk muydu payım
desene...

gecelerin ulu yalnızlığında
ses ol rüzgarıma.
dağın hüznümü.
adımın benimle
ağlayan kaldırımı.
susma
konuştur özlemini.

bunca dolmuşken ben
taşarken sana
sağnak sağnak
bana akan
göz yaşında buluştun
dilsiz sevdada.

İodosla poyraz
es...
gönlün ateşini
dağın.
nura doysun
kararmış dünya.
sevgisizliğine ağlasın
kıyırtdaki can.

savrul ey saç,
her telinde bin aşk.
kıvrıl dört büklüm
vedanın dili.
göz yaşının yoluna,
çiz resmini...
aksın ığıl ığıl
sevdanın rengi.

sessizliği dinle,
sevdanın izi nerde.
ayna ise yürek
seven nerde.
bir ses geldi
derinlerden de,
baktım
elim yüreğimde.

25.2. 2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16108/elim-yuregimde.html>

Başkaldırı

var mıydın ki,
ağıdım kime...
yandı içim de
bu sancı niye...
rüzgar mı götürdü
çılgın kahkahanı...
bulut mu ağladı benimle
bu ölesiye feryat niye..
yok yok
boşadır ...
boşadır bu takip
hayat ..haydi
al eline bir ip
as gözyaşını...
bitsin bu ağıt.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16226/baskaldiri.html>

Şu Hayat Ne Hoş...

Ötelemek kolay geldi belki
Ya da çizmek bir kalemde
Bu davetsiz aşkı.
Yürekteki izi silinmezdi belki,
Varlığını saran eski sevdaların.
Belkilerin içinde kalakaldınız.
Ben davet etmedim ya, dediniz.
Bilmiyor musunuz ki
Tek davetsiz misafirdi aşk.
Köşkler, saraylar istemezdi
Yer minderinde de otururdu,
Çimde de...
Unuturdu hatta
Kendinden önceki sevileni.
Görmezdi ki gözü dünyayı...
Bilemediniz.
O kadar ayakta bekledi ki aşk,
Bir yer göstermediniz.
Siz bunu nasıl yaptınız?
Oysa ne kadar da içtendiniz...
Kapınızı kapatıp sımsıkı,
Bir soluğu içeri sokmadınız.
Hissetmedi mi teniniz,
O alevin esintisini
Yazık ettiniz.
Belki bilerek, belki bilmeyerek
Ressamın tuvalinde fırça oldunuz.
Birkaç fırça darbesiyle
Gökkuşağını siyaha boyadınız
Ve şu fırçaya tutunarak
Yan tuvaldeki bahar tablosuna geçtiniz.
Bir şarkı tutturdunuz hafiften,
Islığınız tabloda fırtınaya döndü
Ve tablodaki o güle adınızı yazdınız.
Şaşırttınız...
Hani nerde eski sevdanız?

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16343/su-hayat-ne-hos.html>

Duy

Bükül ey beden,
Yüreğinde bin minnetle.
Varlığını yoklukla mı bütünleştirmek ki emelin,
Dilin dua içinde.
Gülün misk -i amber kokusuna mı hasretsin ?
Gitmek için daha çok ateşlerde yanacaksın
Ki ...
Nar olunca yola koyulacaksın.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16446/duy.html>

ÖNCE VATAN

-Soğuk bilmez onlar...-

Sarıkamış...dağlarını kar mı almış?
Söyle bana neden boynu bükük gelinciklerin?
Her daim öten kuşların,
Neden susmuş yıllardır?
Bak... gelenlerin var
Nur yüzlü askerler gelir buraya.
Çekil yana,selama dur.

Soğuk bilmez mi onlar,
Neden giderler hep
Elde mavzer
Soğuk bilmez onlar.
Belde matara.
Sonu yok yolun...
Issız...
İnci gibi dizili erler,
Gidiyorlar dur durak bilmeden...
Ayaz...
İliklerde bir garip his...
Durmak yok.
Ayaklarda sızı,,
Dillerde aynı marş..
Haydi, durma arkadaş...
Duran kalır,
Düşman kaçır...
Bayrak kan gibi yürekte...
Sarıkamış dağlarında
Rüzgar eser,
Keser yüzü bıçak gibi.
Mehmet, Ahmet, Hasan
Her adım atışta
Diz boyu kar.
Koyunlarında birer yazma...
Emir büyük yerden,
Durulmaz.
Ufukta düşman mı var,
Sisten görünmez.
Eller tutmaz oldu,
Parmaklar hissiz.
Bir resmi var sevdiğinin
Soluk... donuk
Bakar arada Mehmet
Durmaz ama
Duran, kalır.
Islıklarda marşlar...
Bayrak, vatan...
Hani akan kan?
Nerde düşman?
Yürür onca can..
Kurtlar ulur,
Karlara savrulur...
Yürümez ayak,
Tutmaz diz...
Düşen karlar gibi,
Kaldı yerde onca can.

Önce vatan...vatan.

13.8.2006.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16639/once-vatan.html>

Yalnızlığımın Canı

Adını koydum yalnızlığın:
Adı sensizlikmiş.
Kapalı kapılar değil,
Yürek yangınları çağırır;
Yok çağırmaz, haykırır
"Sen ! Sen!" diye.
Neden bunca arayış,
Yüreğinin eşini?
Bir yudum suyun,
Bir lokma ekmeğin,
Bir yalvarışın izi gibi
Kaldın bende.
Nerdesin?
Hangi bilinmezde,
Kimin özleminde
Nerede saklandın?
Seni bulmak mı
Seni görmek mi,
Yoksa.. yoksa
Kaybetmemek mi ;
Bir bilsem,
Bir bilsem
İstedğim ne.
Can,
Can içre can,
Yalnızlığımın canı .
Gitme,
Tüketme,
Aratma.
Orda kal öyle,
Mavide.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16801/yalnizligimin-cani.html>

HOŞÇAKAL CAN

dün acı bir haber aldım,
bir dostum gitmiş
gideceğini bilmeden.
çekip de onu yollar
götürmüş uzaklara.
ölmeye mi gittin can,
oralarda işin ne...
adımlarken o sahili,
ne düşünürdün bilmem
basarken kumlara.
bir ömür gitti be can,
gitti bir ömür.
nerde kızın,
hani eşin.
yığılırken o kumsala,
kimi düşündün can...
neler acıttı yüreğini,
kimler büktü belini...
şimdi kim ağlar ki sana,
kim ağlar de bana.
eller mi gömecekti seni,
gelmeyecek miydi salını tutmaya,
bir türlü bir olamadığın eşin.
demediler biliyor musun,
demediler öldüğünü kızına.
ağlama,
gelir bir gün
bulur seni
annem diye de,
sular kabrini gözyaşıyla.
ölmeye mi gittin can,
ne işin vardı o kumsalda.
hani hep sessizdin,
konuşmazdın kimseyle,
bakardın öyle derin derin...
ah be can,
çok koydu yüreğime acın.
hayat bu muymuş,
vefa bu kadar mıymış
sevgiyle birleşen eller,
ah o eller
son kez el sallamaya gelmez miymiş...
can, ah can...
sen hep hep iyiydin,
iyiyi öğrettin öğrencilerine,
güzeli, doğruyu.
kızım dedin bastın bağına yavrunu da,
onu da salmadılar yanına.
ne diyeyim,
ne anlatayım bilmiyorum...
bildiğim,
isyanlardayım.
o kumsala kızıyorum
seni korumadı diye.
seni bulanlara kızıyorum,
zamanı geri almadı diye.
insan denen varlığın
acizliğine yanıyorum.
sakın benim eşim olduğunu

sakin deme kimseye,
bilmiyorsun giyinmeyi,
rezil oluyorum senle...
buydu değil mi dediği,
senin aşkının sana.
ah be can...
rahat mısın şimdi,
kızımı göstermiyorlar diyordun,
ordan görür müsün ki kızını.
bükme boynunu...
annesin sen.
melektir anneler.
bilirim her gece
koynundasın kızının,
kokusunu duyarsın.
sevim...
sana bu adı koyduklarında
ne dualar ettiler kim bilir...
bitti...zincir koptu.
üzülme e mi,
üzülme...
kim bilir
görüşürüz belki
bir yerlerde,
sen gene bükersin boynunu...
neylersin...hayat, dersin.
güle güle git derler ya can...
nasıl deyim ki...
nasıl deyim.
ahın yakmışken canımı,
nasıl deyim.
hadi, kal sağlıcakla
varlığın yere selam eyle,
yerimizi ayır,
onlar da gelecek de.

http://www.neyzen.com/images/taksim/aka_gunduz_kutbay/aka_gunduz_saba.wma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/16942/hoscakal-can.html>

Dinle Beni Sevdiceğim

dinle beni sevdiceğim,
diyeceklerim var...duy.
hala üzerimdeyken
sevdalı giysim ;
bendeyken şu deli gönlün,
tıkamadan kulağını,
sus demeden,
duy beni can-ı gönülden.
gidişim nedendir,
varışım nereyedir, bilmiyorum.
bildiğim:
damarlarımın içinde
kan diye sen dolaşıyorsun.
senli bir dağ yok,
sensiz güller kanar.
senli bir sofraya yok,
sensiz bülbüller ağlar.
sensiz bir düşünüm yok,
senli hiçbir şeyim yok.
bilirim ki sen,
altın dağın zirvesindesin ;
bey olmuş kurulmuşsun,
gönül tahtıma sonsuzluk gibi.
bil ki can,
şu sonsuz çölde,
bir vahasin sen.
bu nasıl akıştır,
gönül gönlü sarmıştır.
dur diyemedim yüreğime,
sardı seni kendince.
uzakların öyküsü yok,
selalar sardı her yanı.
can...can içre can...
gidişlerde mi ki
dönüşlerin güzelliği...
bilmeden savrulmak mı
yok ediyor vedanın
çözemediğimiz acısını ,
gel - gitler mi sardı gönlü ,
bilemedim.
bildiğim
bir rüzgar değil bu,
hortum misali sardı bedeni .
korkum yok sevginden.
unutulmak değil,
kaybetmek seni ,
bulamamak,
nasılsın bi tanem
iyi misin bugün diyememek,
göremesem de gözlerini,
duyamamak sesini ;
korkum bundan cancağızım.
gelir misin bir çiçek alıp
yanıbaşına.
sular mısın toprağımdaki,
çiğdemleri...

Serap Hoca

<http://mp3.mp3evi.com/Mp3SLinkComDogruAdres/TrKarma/09.wma>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17128/dinle-beni-sevdicegim.html>

Aynadaki Sır

Ey ruhunun güzelliğini suretinde ayna yapan insan,
Elindeki zinciri fikre bağlayana ver nurundan bir an.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17329/aynadaki-sir.html>

Annem, Neredesin?

-Hani , kadınlar günü deniyor ya, her kadın madem bir gün anne olacak... "Anne"lerine duydukları sevgiyi sıcacık tutsunlar yüreklerinde ve doğursun-doğurmasın yavrulara sunsunlar. Lütfen...-

anne olmak ne demek
desin bana yüreğin
desin bana ellerin...
annem uzakta benim,
gelemiyor yanıma...
tutarım elimi annemin de
giderim anneme,
sarılır koklaşırım
döneriz evimize.
ben küçük bir çocuğum,
almıyor aklım bunu.
neden herkesin annesi bir,
neden bende iki anne....
geceleri yatıyorum,
annem okşar saçımı.
gözümü kapatıyorum,
düşümde annem var,
sallıyor beni beşikte.
annemin saçları altın sarısı...
uyaniyorum öpüyor beni annem.
simsiyah saçları
ne güzel parlıyor annemin.
yarın anneler günü,
elimde tek bir gül var,
kime vereceğim...
annem, neredesin?

Bir Adam ve İki Kadın

Sarıp sarmalanan bir sevgiydi bu. Duyduğu diğer aşklardan hiç de farklı değildi.Tüm sevda öykülerinden bir esinti vardı sanki onun kıvrak zekasında, içten gülüşünde, arzulu gözlerinde. Elini tuttuğunda canı giderdi. Al dedi bir gün, al ömrümü...ver ömrünü. Gel birlikte ak pak olalım, geçsin yıllar. Nasıl da çabucak karar vermişlerdi. İşte bir evdeler. Kapattıkları kapının içinde sevgi ışığı vardı. Savuruyordu mutluluk onları birbirlerine. Ne kadar zaman geçti, ne oldu...Daha kucaklarında bebecikken ikinci yavruları, neden soğudular birbirlerinden bilemediler. Bir buz dağı girdi sanki aralarına. Ne iki yavrunun sevgi dolu gözleri, ne adamın ümitle kadına bakışı tutamadı kadını o evde...Gitti. Ardına bakmadan. Yıkıntıları ezerek, bir damla gözyaşı dökmeden gitti.

Bomboştı duvarlar. Soğudu oda. Yalnızlık sardı bedeni. Tırmandı soluk. Tiz çığlıkları çocukların, birbirine karıştı...Olmadı. Süremedi bu yalnızlık. Gitti ardından...Uzaklıkları aşarak. Elini tuttu yüreğindeki sevginin sıcaklığıyla.Dön dedi, gene bir olalım. İki kara göz bekler yuvada seni. Olmaz dedi kadın, bunaldığını diyerek. Küçük kasabanın boğucu havasından kopmanın verdiği rahatlıkla, kentin sokaklarını adımlarken. Olmaz, dedi. Dönemem. Sen gel, dedi. Adam, bağlılıktan söz etti,anam dedi. Olmadı. Bir olamadılar. Döndü yıkık omuzları ile adam, yuvam diyemediği eve. Duvarlar ağladı acısına. Çocuklar anlamsızca bekliyorlardı anneyi.Ve bir anne buldu onlara. Gül yüzlü, ipek saçlı, sevecen....Bir de kardeş deyip saracakları can. Hayat akıp gitti kendince. Çocuklar, ' iki annemiz var bizim' diyorlardı yeni gelen annelerine sevgiyle sarılarak.

Otobüsteki adam da duydu çocuğun bu sözünü, yanındaki kadına derken:'iki annem var benim. Bu, üvey. Yanındaki de kızkardeşim. Öbürü de onun, aslında o da kardeşim.Biz, her hafta sonu annemizin yanına gidiyoruz. Bu annem götürüyor bizi anneme. Biz annemde kalıyoruz. Sonra bizi alıp geri getiriyor annem, evimize.' Annem, derken çocuk eliyle ön koltuktaki kadını gösteriyordu sevgiyle.

Adamın kafası allak bullaktı. Bu, nasıl bir işti? Annelik neydi? Anne olmak neydi?

Otobüs köşede durdu. Sarı saçlı, kısa boylu bir kadın bekliyordu gözlerinde sevgiyle. Çocukları ellerinden tutup indirdi anneleri, öpüştü iki kadın ve anneleri; çocuklara sarılarak 'Yarın beşte alırım, altı otobüsü ile döneriz. Çocuklarıma iyi bak.' dedi.

Çocuklar annelerine sarılıp giderlerken kadın, otobüse geri döndü; oğluna sarıldı sevgiyle ve el salladı yavrularıyla annelerine.

29.4.2006

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17468/annem-nerdesin.html>

DÜŞÜNCELERE SALDIM KENDİMİ

suya atılan taş,
halkaların sebebidir;
yüreğin fısıltısı da
gözyaşının...
hiç bir ihtimal
açmıyor bilinmezi...
çıldırılmak için değil
güneşe perde vurdu hüznüm...
sırlar gebe etti
yumruğumu toprakta...
sessizlikte haykırdım
neden diye...
ay ağladı halime...
var mıydın ki
yoklarda kaldın.

ağaran gün bilmez mi
sırlar perdesini.
sigaranın dumanı saklamaz mı,
anıların tatlısını...
ıssız sokaklarında şehrin
dolaşmadık mı bir gece vakti...
yalancı kaldırım,
hain şehir,
kara töre...
çekil yana...
çek perdeyi güneşten,
aç yürekteki sevgiyi,
uçsun güvercinler
yüreğe ışık saçan
o 'an'a.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17698/dusuncelere-saldim-kendimi.html>

Gidiyor musun Yar?

gidiyor musun yar
uzatıp da elini...
ne denir ki
rüzgarın götürdüğüne...
gitme diyememek,
ne zor bilir misin....
kal demek,
boran olmak,
fırtına olmak,
doruklarda bulut,
toprakta tohum olmak...
can...bir olmak...
olmazı oldurmak...

hadi...git sen,
vakit bu vakittir.
camlarda buğular yap,
beni çiz..
adımı yaz...
gecenin karanlığında,
hayalimle konuş...
kıvrıldıkça yollar,
götürsün seni...
gözlerim kaldı ardında,
bakma geriye.
fısıltım kaldı dilimde,
duyma...
can...git..git hadi.
şarkılar tut radyodan..
düşlere dal..
uyu...uyan..beni an...
molalarda bak göğe,
yıldızlara göz kırp.
hadi...bin artık..
git be can..git..
selametle
sağlıkla
esenlikle git.
huzura yuva ol,
umuda yelken ol,
yüreğe merhem ol.
kimin olursan ol,
düşüncende benimle ol.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/17916/gidiyor-musun-yar.html>

HAYAT

- İncide mi ki değer,
Bakanın özünde mi...-

Gözlerindeki yaşla
Yol yol akan,
.....-Bilirim-
Özlemimdir,
.....Kıyamam.
Bir istiridyede
Sıkıştım kaldım
.....Çıkamam.

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/18154/hayat.html>

VUSLAT

sadece bir selam vermektir dileğim..
rahatsızlık değil..
istemeyen gönle girmek hiç değil..
bilesin ki yar,
gözlerinde bulmuştum yüreğindeki beni
ve ...
sözlerinde kaybettiğimi anladım
içindeki sevgimi...
ne garip duygu şu aşk.
Fıratın azgın suları durulmadı...
durulan yüreklerdeki coşkudur ey yar...
güzel olan...
bir atımlık mesafeden vuramadan yüreği,
soluklanıp giderken
gözlerdeki sevgidir..
güzel olan,
konuk olduğunda gönle
-bir fincan kahve kadar bile olsa -
hatırda kalmaktır..
ve güzel olan yar...
yar diye diye vurup mızrabın teline
sevdayı kaleme alıp
ölümsüzleştirmektir
-bir gün öleceğini bilircesine yürekte-...
sitemim yoktur,
özlemim söylenmez,
umudumsa ta ezelden girmemiş ki içime...
varıp söylemek isterdim seni bilen ellere
yüreğinin güzelliğini..
diyemem...
gelip görmek isterdim bahçedeki nergisleri...
gelemem...
sen bil..
bil ki her daim ak güvercinler konar ya balkonlara
bir lokma ekmek için..
sen bil...
o kuşların yüreğindedir
bir lokma ekmekle giren sevgi..
yüreğe giren sevginin de çıkmayacağını
dünya bilsin...
vuslat neymiş,
bunu yıldızlar görsün.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/18788/vuslat.html>

AŞK DÖVÜŐÜ

dokundun mu
en acısıyla sözlerini alıp da
kaleminle ruhuma?

kan fıŐkırır gözlerine
duygularımın dehlizinden,
gelme!

savurduğun,
fırtınadaki yaprak değil:
ben.

etimi bürüyüp ruhuma
geçmişim karşına.

hadi yık,
hadi dağıt,
yeterse gücün
duygularıma!

acımız ki Őahin pençelerin
gözlerinin önünde
kıvransa da
ruhuma.

eriŐilmezlerdeyim,
dokunma!

ateŐin içinde 'su'yum,
ferahım
senden öte.

karanlıkta güneŐim,
yakıŐım senden geri.

hadi gel,
uzat ruhundan bir nebze,
öpeyim.
yansın tenin,
delinsin ruhundaki kara delik.

sevgisizliğinde ağla!
kanatsızlığınla uç!
sonu olsun evrenin dün!
gülüşü olsun
uçuk bulutların
kanayan gün...

haydi ,
bıraktım zincirini tutkunun
gitsene !

kırmızıda siyahın
gölgesi yok,
yüreğinde
sevginin!

ruhunu sakladığın
öfkenin ardından çık!

nefretinde aşk var

buram buram...

kör mu oldu kalemin
gönlün gibi?
yazsana !

aç yüreğini,
bulayım dizelerinde
kimsesizliği,
sevgisizliği,
tükenmişliği...

nasıl sarıldın nefrete,
aşkı gömüp yedi kat yere?
anlatsana.
hadi.
desene!

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19402/ask-dovusu.html>

Hiç İŖte

hani Ŗöyle sizi gören,
duyan,
bilen...
der ki bu adam,
adam gibi adam.
kim kimi bilebilir ki
kim kendini bu kadar kolay,
çabuk
ve acımadan
yok edebilir ki...
gönül ummanında
bir sal var
açıkta,
boş,
sahipsiz...
anılarla dolaşır kendince...
düşüp de yollara,
can mısın sen diye
gözlerinin derinliğe bakmaya gelenin
çılgınlığını yük diye almış o sal.
romanlardan, hikayelerden
ya da bilmem nelerden
isimlerle seslenen yüreklerin
sessiz dokunuşlarını almış yüküne...
kimi sevmiş,
kimi sevdiğini sanmış...
birinde yangın,
öbüründe bir garip yel...
öyle bir sevgi,
öyle bir nedensizlik...
sahibini ararcasına
salınır enginde...
aşk desen değil,
sevda hiç değil,
sevgi desen yok.
burda dert çok...
kahverengi gözler,
verilmemiş sözler,
vefayı özler,
öylece gözler.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19514/hic-iste.html>

Duy Beni

Bilmediğimi nasıl özlerim?
Anlamadığımı nasıl severim?
Sen sımsıkı sarılırken sıcacık yorganına,
Ben taşları yastık eder de yatarım.
Sen ağlarken annem diye,
Ben anne diyemeden yaşar giderim.
Ben annemi özlemiyorum,
Anne nedir bilmem ki.
Ben yuvama gitmiyorum,
Yuva nedir hiç tatmadım ki.
Dün yolda bir resim buldum,
Bir çocuk annesine sarılmış;
Daldım gittim nedensizce.
Sus derim susmaz yüreğim.
Neden akar gözyaşlarım,
Bilmiyorum...
Neden sokak benim evim?
Neden babam almaz eve?
Nedenler doldu başıma.
Üşüdüm..
Adım Mehmetmiş, Ahmetmiş;
Kimin umurundaymışım!
Donsam burda kime ne!
Orda bir kalabalık var.
Sordum neden burda insanlar
Evleri yok mu onların da...
Sokak çocukları için , dedi biri
Yürüyoruz da...onun için...
Onun için burdayız..
Gel sen de...
Gülmek bana yakışmaz gülssem.
Sustum kaldım öylece..
Neden sonra dedim ki
Var mı yapacak bir iş?
Ekmek alacağım,
Var mı bir iş?
Çekil git,
Kapama önümüzü;
Pankart görünmüyor!
Sus, konuşmacıyı dinle!
Dinledim...
Bizi anlatıyordu...
Ev diyordu, yuva diyordu.
İş diyordu, aş diyordu.
Duymadılar seslendim.
Görmediler, burdayım.
Çekildim kenara;
Yürüyüp gittiler.
Sokağımla beni,
Başbaşa bıraktılar.
Uzakta, derinden bir ses,
Yavrum der; gidemem.
Annem!
Annem!
Al beni,
Sar beni.
Yoruldu, üşüdüm.
Duy beni.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19686/duy-beni.html>

Günleri Yazılmamış Günlük

Günlerden pazar:

Düşen, yaprak olsaydı yok olurdu ama insandı ve gücünü toplayıp

k
a
l
k
m
a
s
l
y
d
l

beklenen.

Günlerden salı:

Suda büyümüş en güzel nilüferler,
Sevilen, ağlamaya değdikçe güzelleşirmiş.
Solar mı hiç gül, kalp sevgiyle dolmuşken
Yorulur mu hiç beden, güller nefes olmuşken.

Yürüse ayaklarım,
-gitse bedenim,
-bil ki giden
-sadece kefenim.

Varlığım
-ruhum
-kalbim
-düşüm
-sevdam
-kalanım
-sen.

Günlerden çarşamba:

Bir seraba eş umuttu
-----senli günler bil bana.

Gözlerim sende benken
-----ihtirası sal bana.

Bin yalan olsan içimde
----- bir doğru bulurum,

Ona

-----sığınır

-----sarılır

----- yatarım.

Günlerden cumartesi:

Gemileri yakarken
Ardında bıraktıkların ağlar.

Gelişinde ağıt var
---düşlerin

-----umudun

-----varlığın.

Gücün bendense

-----sevgim sana

-----gelemesen de

Ver ipin öbür ucunu

-----aklim fikrim sende.
Ama bil bir gün
----- güçsüz düşebilirim
-----gölgemde gözyaşı var.

Günlerden pazartesi:

İçimde bin yalnızlık...
Ne tarafa baksam sen.
Diller vazgeçmiş konuşmaktan,
Yoksun.
Dudağımda senli ezgiler,
Dokunduğum tenimde sen
-----gözyaşımda,
-----dilimde.
Unutamıyorum!
Sensizlikte kulaklarım ağrıyor,
Sen diye sızlanıyor
-----duvarlarda hayalin...
-----kıyamam, sus diyor.
Dayanamıyorum!
Yokluğun
-----varlığındaki özleme inat,
-----sokuyor beni
-----yerin bilmem ne kadar derinine...
Gitmeseydin nolurdu !

Günlerden çarşamba:

Seninleyken
-----damarlarım bile
-----hissediyor seni
Gönlüme sardım seni
-----şah damarım.
Gözlerine bakarken
-----kendimi görmek var ya
Öyle güzeldi ki bir tanem.
Korkulara salıp yüreğimi
-----giderim deme,
Beni de götürceğini bile bile.
Senli şarkıları bırakıp bana,
Ağıtları salıp yüreğime,
-----gitme
-----etim
-----derim
-----tenim
-----erim !
Sendeyim
-----bil artık
-----gitme!

Günlerden salı:

Seni seviyorum.
Bu öyle doyumsuz bir duygu ki
Yok oluyorum senli sensizliklerde,
Dalıyorum düşlere...
Seni arıyorum
-----geçmişte
-----gelecekte
-----dünde.
Başını öne eğiyorsun...
Kaldırdığın an gözlerini,
Beni görünce gülümsüyorsun.
Dudaklarımın kıvrımında,
-----sevinci saklı aşkımın.
Senin için senle ağlamak,

Yanında seni özlemek,
Sensizliğe sarılıp
Sadece gözlerimi kapayıp
-----o anı yaşamak,
-----dokunmak ellerine
-----ellerim gibi.
Bambaşkasın sen...
Bir ah çeksem derinden,
Nerelere giderse nefesim
-----ordasın!

Günlerden pazar:

Nerdesin,
Nerdesin , demiştin...
Baktığın yerdeyim, demiştin.
Beni andığında sendeyim, demiştin.
Yoksun !
Unutmadım ki seni ben
--Nerdesin ?
Benden almışsın kendini,
Götürüp dağ ardına atmışsın.
Gözyaşımı silecek ellerin yok,
-----içim yanıyor.
Ellerini arıyorum,
Öptükçe rahatladığım
-----o avuç içlerini...
Yoksun!
Nerdesin?
Nasıl duymaz kulakların,
-----yüreğimin avazını !
Sensizlikte daha bir koyuyor yokluğun.
Yokluğunda daha sensizim.
Alsaydın ya giderken
-----kendini.
Sendeyim deyip bırakıp gittin...
Alsaydım ya giderken
-----kendimi.
Şimdi bakarım da senli yollara,
Söz geçiremem gözlerime
-----Yoksun!
-----Yok!

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/19795/gunleri-yazilmamis-gunluk.html>

Ah Be Yar...

zaman,
hoyratça harcadı günlerini...
şimdi
imbikten mi gelir ki
vura vura hasrete.
ne sen
ne ben
ne de şu gök,deniz, dağ...
hiçbiri bilemedi
bilemedi yar,
sevdanın neden
neden sızılının en derini
bıçakların en kesdiği olduğunu...

ah be yar!
mecbur muydun,
de bana
mecbur muydun
bu kadar çok sevmeye...
gözlerin kan çanağı,
sevgiyle bakıp bana
verip sevgini kucağıma
ah be yar
gitmeye...
desem ki sen
şu ak buluttan ak,
şu güneşten sıcak
bir kucak.
şimdi...
türkülerde adın,
söyleşide tadın,
dillerde yadın.,
ah be yar...
kötü oldu gidişin de
tek tesellim:
varlığındaki ben,
varlığımdaki sen.
duyma,
hissetme iç sızımı.
iyiyim merak etme...
bir gün, bir gün batımı,
buluşuruz ufukta
gözyaşımız ve sevdamızla...

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20027/ah-be-yar.html>

Yağmur Kokuyor Toprakta

-şak şak vuruyor panjurlarını evin
gece...
yalnız bir dev gibi
alıp da kollarına
götürünce yüreği,
can bilip de seven...
beden,
çaresizliğine haykırır
ruhunu geri ver diye...-

dokunma,
dokunma be can yüreğime...
bir ebruli masaldır hikayem..
ne vakit yazılmış,çizilmiş...
belki karalanmış da
sonra vazgeçilmiş
silinmiş...
izi kalmış...

güneş neden hep doğmaz ki
ya da ay neden hep dolunayına bürünmez ki...
karanlıkları sevmiyorum can...
ufalıyorum,
küçülüp yok oluyorum.
sonra...bulamıyorum kendimi...
bak, yumruğumu hala sıkabiliyorum...
ama güçsüzüm be can...
açılıveriyor geri elim, düşüyor yana...
bazen sanıyorum ki
hiç kalkmayacak yerden ellerim
ve düştüğü toprağına merhaba diyecek...
olur ya...olmaz değil...
değil de can...
neden ki insanın insana bu ezası...
anlamak...
bu, belki de bunca karanlık...
bu karanlıklar ondan boğar yürekleri.
karanlıklara saklanmış siyah- beyaz tüm çirkinlikler,
tüm yalanlar,
tüm nedensizlikler...

sen...
sen hiç uçmak istedin mi can...
şöyle gönlünün dilediğince...
istediğin yere...
gidip bir bakayım da geleyim dediğin yerler,
anlar,
kişiler oldu mu...
ben, eskiden...
çok eskiden öyle düşünür de
kendimi teselli ederdim...
şimdilerde artık öğrendim be can...
suyun akışına,
o suyun üzerindeki bir hazan yaprağının
gücü yetmezmiş...
güldüm kendime...
çocuk bile bilir bunu...
o halde ne diye tükettim ki ömrü ben...

can...can içre can...
bir kırık ayna buldum...
bak, Şu dinlediğin müzik var ya...
onun gibi acıtıyor yüreği
aynadan bakınca gördüğüm yüzüm...
bu aynanın "sır"ını silsem...
cam kalır...
ya insanın...
insanın hangi "sır"ını silsem de
kalsa Şöyle arı,
duru,
bencillikten uzak...
hani diyorum ki kendime...
olmaz,
böyle insan yok ki dünyada...
ama var, var be can,
varsın.

işte böyle...
kendi limamıma çektim gemimi...
bu limanda çok yağmur yağar geceler can..
ay da doğmaz,
arada ŐimŐekler akar,
yıldırımlar düşer...
rkerim..
ne garip...
anladım be can,
anladım ki kollarım,
sadece kendini sarınca
sessizlikte,
ığlık yok...

Şimdi bir yağmurun arta kalan gnndeiyim...
güneşe ksm...
gelmesin...
karanlıklardan korkardım eskiden beri..
bir fenerin mum iŐiđini arardım hep..
biliyor musun can,
artık karanlıkta korkmuyorum...
zifiri karanlıklarda atsalar yusuf gibi kuyulara,
kapatırım gözlerimi karanlığa inat,
daha daha karanlıklarda
ruhunun iŐiđini hissedirim can...
yağmur kokuyor toprakta can...
yağmur...
mis gibi kokar ya toprak,
Öyle...
hadi
sil parmaklarınla
gzbebeklerimi...

SERAP HOCA
29.3.2006 02.00

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20365/yagmur-kokuyor-toprakta.html>

Gelemem

sana...
elimde bir gelincik demetiyle
ak pak bulutların üstünde gelmek isterdim...
yüzümde gülüşlerin en asili,
dudaklarımda en bakiri sevdaların
pırıl pırıl
bir dolunay gibi...
sana
ben olarak gelip
sen olarak kalmak isterdim...
yüreğinin dehlizlerine oturup
başka kimse gelmesin demek isterdim...
al gelincikleri serip yoluna
sadece...
seninim demek isterdim...
saçlarını okşayıp
yüreğine can olmak
hayat buymuş
gör demek isterdim...
aç kapını
haydi aç ben geldim...
diyemedim.
dışarda yağmur yağıyor gülüm,
yüzüm ondan ıslak.
fırtınadan arta kalan bir rüzgar var,
iliklerim ondan üşür...
ellerimde gelincikler yok,
nergisler var ellerimde
sarı
sapsarı...
gel...
bak şu camdan dışarı...
gördün mü ömür denen bulutu...
dün
kapkaraydı...
sanırsın ki boşaltıp yükünü
ağaracak saçların gibi...
bugün yüzümü ıslattı da
gözyaşlarıyla
gene de aklayamadı
yüreğinin derdini...
şu akgüvercine bak,
gel
gidiyor bilmem ki
nereye...
ben
sana gelmek isterdim
akgüvercinin kanadında...
bilirim ki
dağlar yol verir,
bilirim ki
rüzgar rehber olur
bilirim ki
güneş ışık olur
bilirim ki
ay şavkını vurur...
ama ben,
gelemem...

elimde
sadece gidiş olan bir bilet,
çıkışım yoluma...
su dökme ardından yoluma
dönemem...
senin için
ne gelincik
ne de nergis
deremem...
sil gözyaşını
elim yetmez
silemem.
kıyamam ,
sensiz...
ölemem.

serap hoca

SİTEYE VEDAMDIR...
YORUMLARIYLA DESTEK VEREN
TÜM KALEMLERE
TEŞEKKÜR EDİYORUM...
SAYGILAR.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/20774/gelemem.html>

Dostum dediklerimin dediği olsun.

DOSTLUK KAZANSIN
-Sitedeki dostlarıma...Sağolun.-

Dostum diyebilmek...
Ne güzel..
Umarsızca,
-----düşünmeden,
-----güvenip söyleyerek
-tüm içtenliğinle -
içindekileri
ve
tükenmeden,
yeniden çoğalarak
-onun yüreğindeki gibi -
-----bin yürekte,
----"dostum "diyebilmek bir yüreğe
-----ne güzel bir tercih...
Dostum...
Sımsıcacık bir sevgi akıyor yüreklere
----- an be an
-----dost deyince..
Güven akıyor damarların içine..
Diyor ki yüreğin:
Sarar seni sevgisiyle dostun,
-----bunu bil....
ve zaman zaman
-----takıldığında
-----hayatın taşları
-----ayağımıza,
uzanıp da yatınca boylu boyunca
-----gözlerimiz
-----şu kırık dal misali
-----dostu arar...
Yok dersin,
-----unuttu dersin...
Kalkıp da gidersin
----- viran gönlüne,
-----bir çay demleyim dersin kendi halince...
Kaşığı bulursun da
-----şekeri bulamazsın...
Bakarsın ki
-----gelmiş dostun
----- şeker niyetine...
Onsuz bir şeyin tadı yok...

Dostum dedikleriniz...Hiç ummadığınız anda yanınızda bitiveren bir yağmur bulutu gibidir...O döker içini, siz dinlersiniz; siz söylersiniz, o savrulur ve nihayetsiz bir limanın yolcuları olan bu garip gönüller, bu teselli ile ummana bakıp dudaklarını kırırdatarak bir şeyler diler.

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21433/dostum-dediklerimin-dedigi-olsun.html>

Sağır Gece

erdem...
katıksız ruh güzelliği
tanrının gölgesi...
gel, sağır geceye!

gece...
sağır sağır
erdeme bağır ki...
gelsin gayri.

gece, dipsiz...
damla damla ağular,
-----göz pınarlarına akar.
mum dibindeki ışık,
-----gitmek diler
-----ufuklar ötesine.

görölmeyenlerden,
-----ince bir saz
-----dokunur gönül teline.

bir iç titremesi...
-----bir ah,
-----bin soluk,
-----bir yanık yüz.

gece, kör...
aya hasret köşe bucaklar.
ağlar iç sızıları,
-----tükenen ne?
-----kim kucaklar,
-----bu ağıtları?

gece, dilsiz.
ağarırken gün,
-----iç sızılarının damlalarını
-----gömer en derine.
yaşanmışlıklarda bin iz.
özlem, güneşe...
-----şavkına kanıp
-----unutmak mümkünse...

serap hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21632/sagir-gece.html>

Yok Olan Benlik

küçük balık
sıçradı akvaryumundan
okyanusa...
çırpındı
sevinç içinde
'büydüm' diye,
kendince....

zordu derinlerde yaşam,
bilemedi...
sağlı sollu
akarken tehlikeler,
inanılmaz bir güçle
güldü hepsine...
cahilin cesareti ile,
yüzdü...
-----yüzdü...
-----yüzdü.

bir kocaman gölgeli,
kocaman yüzgeçli
iri gözlü balığa
bakıp da hayranca
yüzdü...
-----yüzdü...
-----yüzdü.

karardı gözleri,
suya karıştı pulları,
gittiği yolu şaşırdı...
bir garip oldu içi
elleri olsa bakacaktı
bu karanlığın sınırına...
yoktu
-----çıkışı,
-----inişi,
-----dönüşü...

bir kocaman balığın içinde
yok olmuştu,
-----özü,
-----sözü,
-----gözü,
-----yüzü...

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21752/yok-olan-benlik.html>

Yalan Da Olsa

ne zaman
ne zaman dur diyecek,
rahat bırakacak,
unuttum dedirtecek
bu iç sızısı.
gün,
batarken
ne zaman
yüreği de almayacak yanına
ya da bulut
akıtırken özünü
ne zaman almayacak gözlerimi...
kabarıp da yüreği dünyanın
güm güm vururken insanlara doğru
ne zaman yanına katmayacak yüreğimi
deprenler.
ve ne zaman
lavlarını ıgıl ıgıl akıtıp da
yakarken yanmışlığınca onca lav
eritmeyecek gönlümü.
med cezirlere kaldım,
şems oldum yandım,
döndüm döndüm
varamadım visale.
bakarım her gece hilale
bükerim boynumu
alıp avcuma yüreğimi,
uzatırım tanlara.
yanar da bu yürek
yanar hala
gördüğü her serapta
baş önde.

unuttum de
hadi
unuttum de
seni sende
beni bende
sevdayı gölgede
bıraktım de
yalan da olsa.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/21921/yalan-da-olsa.html>

Kadın Olmak

derinine düşünürdü de hep
yok gibi
nokta kadar umursanmadan
akardı nehirle beraber kadın.
ne zaman ki
ışık yaktı düşünceye...
ne zaman ki
sırtında mermi,
yürekte inanç,
gözler hedefte...
düştü yollara...
işte o zaman
bir hoş sedaydı.
ne zaman ki
hüznü sarıp sarmalayıp
devrimlerin kadını olmuştu
hak için,
adalet için,
canlar için...
o zaman
konuşamadığı anlar için,
biriktirdiği anılar için
içinde büyüttüğü ezik çocuğu
kaldırdı göklere
sarıp ümide
haykırdı 'var'lığını.

SERAP DEMİRTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22084/kadin-olmak.html>

İç Sızım

hadi
sen akrep ol,
ben yelkovan...
ne güzeldi o an...
volkanlar mı patladı,
güneş yeni mi doğdu,
dünya o an mı kuruldu...
seni sevmek
ve
beni sevmen
ne güzeldi.
ruhumu sarıp sarmalaman,
alıp da kaf dağının
ta en başına götürmen
ellerimi tutup
ne güzeldi...

güneşin içinden sevdayı
alman
yanman
yakman
sevmen...
gözlerinle sevmen,
yüreğinle sevmen...
sevmem...
ne güzeldi.
gözlerinde,
sen olmak
yüreğinde,
can olmak....
sonra...
el olmak...

bir gün doğumu
ne uzun olur bazen
sevileni beklerken...
bir gün batımı
ne çabuk geçer
yürek vefattayken.

ne güzeldi,
ne güzel...
senin için giyinmek,
dolmuş beklemek,
sana yürümek.
giderken
düşler kurmak,
dönüşte
hülyalarda kalmak
ne güzeldi....
kelebek misali
uçmak,
konmak yüreğine...
kaf dağının
ardını görmek

güzeldi...

gidişinle
akrep yelkovan
birbirine karıştı.
gidişinle
kaf dağı yok oldu.
gidişinle
şarkılar ağladı.
gidişine
kimse inanmadı...
bir derin ah çekti
yüreğim,
bu iç sızısına
gözlerine,
ellerine,
gülüşüne,
yalanına...

dedim ki:
git be yar git artık!
yolun dönmüş benden geri.

dedi ki:
basamam ayaklarım üstüne,
ne senle ne sensiz.

dedim ki:
ver ellerini, gücüm gücün olsun.
sevgi denen çiçek, umudun olsun.

dedi ki:
yollar bana ters akar,
bu şehir bana dar.

dedim ki:
her nere dersen gelirim.
canımı yoluna sererim.

dedi ki:
savaşım kendimle, senle değil.
tuttuğun el , kendinde değil.

dedim ki:
zamanı seninle kuramaz mıyız?
gönlündeki pası silemez miyiz?

dedi ki:
gönlünde can oldum, gönlüme can olma.
gideyim yoluma, bana engel olma!

dedim ki:
var git ey yar git kendini bul.
her iç sızısında sen git beni bul.

-bindokuzyüzseksenbir-

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN
10.4.2007

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22262/ic-sizim.html>

De be...

ben bir bulut isem
sen toprak...
sen bir çiçeksen
ben güneş...
kopar mı yüreklerimiz,
bırakır mı ellerimiz,
ayrı mı nefeslerimiz?
neden bu gözyaşları o zaman
de be çilekeş !

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22406/de-be.html>

Sessizliğin Türküsü / Annem

-rüzgar eser ,
savurur saçları
bir eylül ayının ortasında...
ağlar bir can
dünyaya gelirken...
ayşem nerde,
oğul kimde..-

bir nebze ses yok...
yürekler suskun,
gözler nemli.
suskunluğumu bil,
sözlerimi duy,
geç karşıma otur.
sözcüklerden medet umma,
duyarım ta çocukluğundan kalan,
diyemeyip sakladığın
onulmaz yaranın ağdını..
bir mezar taşını okşayan ellerin
kalkarken dua diye gözyaşıyla
ne sitemler ettin Rabbime, bilirim...
ahının sesiyle mi uykuların doldu,
ilk aşkının vedası mı içini yaktı,
neden ahının nefesi
yakar tenimi...
can olduğum can
konuş,
de bi hele.
nerelere saklamıştın bunca yıldır
altın kaplı umudu?
çocukluğunu koyup cebine
balon niyetine
neden uçurup gittin can...
bak...rüzgar yalıyor yanaklarımızı
kıyıdaız sanki...
tut bırakma ellerimi
konuşmasan da
mırıldan türkümüzü...
çekme çocuk,
çekme eteğimi...
sen hiç konuşmasan da
bilirim
gözündeki gözyaşın süzülse de
tükenmeyecek sevgim,
bitmeyecek umudum,
yok olmayacak içimdeki çocuk...
çünkü avcumda

dünyalar hazinesi hiç var,
tüter buram buram
sevgi adına
yüregimdeki ateş.
ver elini,
bırakma...
birlikte gidelim anneme.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/22855/sessizligin-turkusu-annem.html>

Bir Derin Hasbihal

Ey sevilen, can sevilen de ki hangi aşkı dilersin?
Şems olup yakmak mı, kul olup gülmek mi istersin?

Derviş mi olsan elde , asan olsa derde şifa.
Kul mu olsan can diye, dilinle versen sefa.

Mum mu olsan bir gecede, şavkınla çare olsan.
Kül mü olsan nar olup da şu yüreğe köz olsan.

Yağmur mu olsan bir damla , kuru dala can olsan.
Yaş mı olsan gözden akıp Rabbim diye inlesen.

Şu dalda bir yaprak m/olsan , yare dulda oluversen.
Her yaprakta aya m/olsan şol cennete yol bulasan.

Şu al güle diken olup yare kılıç kalkan m/olsan?
Boyun büküp sarı gülle Hak yolunda mı solsan?

Gönül gözü açık olan şu canlara, bayram olsun.
Erenler rehberleri, asaları haldaş olsun.

SERAP ÖZALTUN

http://www.neyzen.com/images/taksim/burcu_sonmez/burcu_sonmez_ferahnak.wma

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/23090/bir-derin-hasbihal.html>

Gününü Bilmek Kimin Umurunda...

sustum
acılarımı gömüp yüreğime.
kendi mezarımın başında
gözyaşımla sulayıp
geçmişimi,
sorgulayamadan geleceğimi
umutsuzca baktım ellerine.
keşke...
öpebilseydim gene
o günkü gibi...
keşke
yaşatmasaydım
acımla sana
bu ağıdı...

sabahlara bensiz uyandığında
gün, gülsün sana gene
olur mu?
ağlamasın gözyaşın.
bak, ellerinde ellerim...
gene yanındayım.
nefesim yüzünde
düş de olsa...

bilirim bensizlik çok koyacak sana...
yüreğinin duvarları sarsılıyor biliyorum.
benimsin, bambaşkasın derdin ya...
güllerle beze kabrimi,
ellerinle düzelt toprağımı.
yüzümü okşar gibi...
hissetmemek mümkün mü....
canözüm, ağlama.

canözüm.
hoş geldin.
burdayım...
yerim yuvam bura artık
istediğinde gel...
hep açık sana hanem,
gönlüm gibi...
ama
sakın gelme yanıma,
sadece
sula güllerimi
ve git...
kiyamam sana.
gelme yar...
gelme...
bırak eteğimi çocuk,
yaşamayı öğren artık
bensiz.

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26039/gununu-bilmek-kimin-umurunda.html>

Akar Gönlüm Senden Yana

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Saçlarima kına değil,
İlmek ilmek oya değil,
Turnalarla yolladığın,
Bir mektuptur tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Gerdanimda boncuk değil,
Gözlerimde rastık değil,
Kulagimda senden kalan
Bir türküdür tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Metre metre atlas değil,
Santim santim elmas değil,
Gözlerimde izi olan,
Bir gülüstür tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Kemik disli tarak değil,
Altın baslı yatak değil,
Uzanıp da bas koyduğum,
Bir omzundur tek dileğim.

Bilir misin a sevdiğim
Nedir senden tek dileğim:
Fistanima kemer değil,
Hayatinla kumar değil,
Her deminde bana esen,
Nefesindir tek dileğim.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26305/akar-gonlum-sendene-yana.html>

Leyla'daki Mecnun

-Sevmeye eş zamanda kal,
Can olduğun andır zaman.-

Ey yar!
Bilir misin sevdamı,
Bilir misin ki
Gecenin zifiri karanlığı bastıkça
Sensizlik har olur.
Bilir misin ki
Dünyam küçülür dar olur.
Bilir misin ki
Gözlerimden akan yağmur damlaları
Buza keser kar olur.
Bil ey yar, bil!
Bil ki
Dağları duman bürüdü.
Bil ki
Hasret kervanı kalktı,yürüdü.
Bil ki
Sensizlikte demir yüreğim,
Pas tutup çürüdü.
Bil ey yar!
Bil ki
Kan damlar yüreğime,
Azdıkça azar yaram.
Bil ki
Dört duvar özlem kokar buram buram.
Bil ki
Geceler zindan, uyku haram.
Bil ey yar!
Bil ki,
Sensizlikte yer yerinden oynar,
Yüreğimde cehennem kazanı kaynar.
Bil ey yar!
Bil ki
Seni ben olmayan kollar sardıkça
Bağrım ezilir,derim yüzülür.
Bulutlar isyan eder,
Yanaktan yaş süzülür.
Bil ey yar!
Bil ki
Dergahının kuluyum
Özlem pazarının akçesiyim puluyum.
Bil ki sen yoksan
Yaşayan bir ölüyüm
Bil ey yar!
Bil.

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26527/leyla-daki-mecnun.html>

Varlığında Yokluk Var

_kozadan çıkmak mı kolay olan
orda kalmak mı...
hayat denen gerçek ne ki...
yoksa
hayat mı örüyor gerçek kozayı... _

ırak ırak ellerde,
bin sızı var dillerde...
umutlar da tükenmiş,
sevda kimin elinde.
göz bir yandan ağlar,
yürek kimin dilinde.
boş ver şair ağlasın,
gözlerde mi aşk adı.
bin ağda sakladım,
aşkın derin izini.
hıçkırıkları aldı,
rüzgarın feryadı.
insan neden yaşar ki,
nefes kimin teninde.
canın değeri ne ki
umut, türkü dilinde.
ses ver gönlüm de bana,
neden yoktur dillerim.
akta karayı görüp
yok oldu özüm sözüm.
serap olmak nedir ki
kolay olan yaşamak.
sarmalandı kozaya,
çıkamıyor kelebek.

SERAP ÖZALTUN

<http://www.balcanet.net/muzika/sevgi10081.mid>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/26649/varliginda-yokluk-var.html>

Şikayet

-Gülen yüzüme aldanıp kalma
Çok derine sakladım ben hüznümü...

Uzağı yakın eden yollar,
--bitir gurbeti!
Zirvesi bulutlu dağlar,
--getir yarimi!
Her seher esen yeller,
--savur hasreti!
Hey hey,
Be hey deli gönlüm,
-- sus gayri!
Sus ki yollara taş olayım,
-- dağlara yol olayım,
----yellere eş olayım.
Sarıp sarmalanıp
-----sarmaşıklara
-- umuda sel olayım.
Biter mi ki gurbet,
--yiter mi ki özlem
---bitmeden dalda tomurcuk,
-----gözde yaş,
----- elde derman.
Duy şikayetimi!
İster yaz ister yazma
-- arzuhalimi.
Benden çıktı söz,
--yük, sende gayri.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27240/sikayet.html>

Yaşamın Kıyısında

Sarmış sarmalanmış da çilem,
Çıkmış doruklara.
Aramış gönlünce,
Rüzgarının sesini.

Kan mı bürümüş gözlerini
-----hırsın,
Bir kardeleni yok etmenin
-----tutkusu ne...

Kim dokunabilir ki
Akdan ala dönen yüreğe!

Kim susabilir ki
Yok olurken insan insanlığından!

Hadi,
Git
Savrul dağların doruklarına !
Yerlerde sürünenleri
-----görmesin gözlerin,
İncinmesin yüreğin.

Ak pak olmuş,
Yusuf misali gönlün ağlamasın .
Ağarsın tan vakti gözpınarların
-----artık.

Sus, artık sus be
-----deli fişek yürek!
Dağları ağlattın,
Rüzgarı ağlattın,
Gülleri ağlattın.
Sus!
Kime gerek
Böylesi yürek!

Dokunma ellerime..
Kıvrılmışım yılanlar misali ,
Dört büklüm oldu
-----kolum kanadım .

Duy ,
Duy da inan artık ;
Sonsuzluğa gebeyim !
Yolumu kapama ...
Çekil ,
Çekil de
-----bakayım doruklarından;
Ufuklar mı yüce,
Vadideki menekşe mi,
Yüreğin mi ?
Çekil !
Gözümü kapatayım,
Yüreğim ne derse
Onu yapayım !..

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27410/yasamin-kiyisinda.html>

Anneme Söyler misin?

Kayıvalideme
----- 'anne' derken
-----yaşadığım sevgi anısına....

“Annemsin, babamsın, kızımsın,
canımsın, aşkımsın, çiçeğimsin”

Ya sen? Sen benim herşeyimsin.
Canımın içine öyle derine sakladım ki
Seni, oradan kimse alamaz.
Senin varlığınla nasıl şenlendi ruhum,
Bir bilsen!
Dualarınla sardın beni;
Hüzünden yok olan varlığımı öyle sevdin ki
Artık gözyaşlarım yokluğu yaşıyor.
Canım,
Seni anlatılmaz bir gönül bağı ile seviyorum,
Senin sesinin verdiği güçle ayakta kalıyor
Bu yorgun bedenim.
Bak, bahar geldi;
Her bahar açan çiçekler,
Artık boyunlarını büküyorlar.
Çünkü
Benim gönlümün çiçeklerinin rengini bulamıyorlar.
Bilmiyorlar ki bu,
Narçiçeği...
Ve narçiçekleri yüreğin kanından alır rengini,
Canımdan alır kıvraklığını
Ve benden alır sonsuzluğunu.
Çünkü içimde senin sonsuz sevgin var,
Ruhuma can katan.
Bir tanem, herşeyim.
Anneler gününe bir kala,
Seni bu dünyaya getiren anneme
Can borcumu ifade etmek istiyorum.
Onun pamuk ellerini benim için öper misin?
Ona benim adıma bir demet nergis götürür müsün?
Anneme,
Onun yavrusunu
Ondan çok sevdiğimi söyler misin?
Lütfen!

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27605/anneme-soyler-misin.html>

ANA

Buruktur bugün yüreğimiz...

-Bizim annemiz öldü...
annelerimizi toprağa can ettik....

-Ya biz?
Anneydik, yavrumuzu rabbimize emanet ettik...

-Hiç bilmiyorsun...
ellerinde çiçeklerle annelerine giden yavruları
gözyaşıyla seyrettik camlardan...
biz anne olamadık...

-Ah, can...
ne çok isterdik bir yuvamız olaydı,
belki anne de olurduk, eş de...

-Tıkalı mı kulaklarınız,
duymazsınız hıçkırığımı...
herkes annesine sarılırken
bizim boynumuz bükük,
minicik ellerimiz boş kaldı...

-Ya ben...ya ben...
Ne hallerle büyüttüm de
şu yaşlılık günlerimde
huzurevi oldu yuvam...
Belki
gelir şimdi yavrularım
şu kapıdan...

Bir gülsün sen anne...
Rabbimin cennetinde.
ver öpeyim o mübarek ellerini...
karışsa da gözyaşlarımız birbirine
su olduk,
sel olduk,
yel olduk...
Bir olduk.
Canız biz..can...
ister yanımda ol,
ister kanımda,
ister düşümde...
seni seviyorum şu bebenin gülüşünde,
seni seviyorum şu ninenin bükük belinde....
anam...
gücünü verdin ya yüreğime...
yeter.
Bak, sevdiğim tüm insanlarda
senin sevgin var.
Hakkını helal et anam.
N'olur sütünü haram etme.

Canlardan bir can

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/27904/ana.html>

GİTTİN

Bana özlemin resmini yap;
Bir yürek çiz yangın yeri
Çığlık çığlık dört bir yana dağılmış duygular,
Ellerini uzatmışlar seni arıyorlar.
Hiç bir deniz yok ki bu alevi söndürsün,
Sen gereksin.
Özlemin alevi içinde bir göz var, ağlıyor...
Sen diye ağlıyor,
Biz diye ağlıyor.
Sessiz çığlıklar atıyor kimse duymasın diye,
Yoksun.
Bir bakıyorum yanı başımdasın,
Bir bakıyorum
Koca dağlar girmiş aramıza.
Bu resmi sevmedim; yırt, at!
Ben seni istiyorum...
Güzel gözlerini,
Sıcacık ellerini,
Sevgi dolu yüreğini.
Yoksun !
Sen hiç aşkın
Tanık oldun mu
Boram boram eridiğine?
Bir resim var şu an karşımda:
Bir yürek ,
Buz dağlarının içinde yanıyor.
Buzlar eriyor alevin hismından
Ama
Dönüp bakan yok !
Ver ellerini desem
Okşasam o ak pak saçlarını,
Sarsam sımsıcak sevgimle ama gittin.
Fırat'ın azgın suları aldı seni!
Sen, gözleri kör eden aşkını nerde yitirdin?

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28108/gittin.html>

Düş Çıkmazı

-Neden ki Mecnun
Neden ki gidişin?
Oysa
Yüreğimdeydi yerin...-

Bu gidiş niye!
Vermişken al kanlardan çıkan yüreği
Sevda yorganına sarıp
Gülüşlerin en güzeli ile
Bakmak varken şu çocuğa
Ya da umarsızca yürümek yol boyu,
Vakit yelkovanı izlerken
Bu dönüşsüz yolculuk neden!
Kalkış düdüğü olmayan bir tren,
Yolcu tek...
Dayanamadan
Çemberindeki kısılcasına hayatın.
Tükenip savrulmak
Acıdan kaçmak için mi
Bu habersiz gidiş!
Bir kadehin savurmasıyla
Yok olmaz sevda...
Binlerce kadehin gölgesinde,
Bilinci de götür ki
Gitsin seninle Leyla misali sevmek.
Neden geride kalır ki
Boynu bükülü sevda sensiz...
Sensizliğinde yollar ağlar.
Gitme denilemeyen yolda,
Mey kadehi mi kırılmış?
İçim kanar
Yürekte cam kesikleri...
Bu gidiş neden!
Dokunmak...ipeksi...
Ya da sarılmak
Bebek kokusu saflığında.
Düşlere dalmak
İlk gençliğe doğru.
İssiz sofalarda gülmek çılgınca
Komidinin camından
Alay etmek hayatla
Avluda beş taş aramak
Belki de gözlerini tüm saflığıyla.
Ayrı coğrafyalarda büyümek...
Bu mu yokluğunun nedeni
Ya da sevgisizliğin bedeli?
Yaşlanıp bükemedi belini,
Dalgalarla ıslanmadan,
Elleri elleriyle doyumsuzca
Tutamadan sımsıkı,
Gecelerin ıssızlığında
Kaldırım taşlarına sormadan Mecnun'u
Neden bu gidiş!
Bir dokunmalık mesafe arayıp
Kucak dolusu güllerle gelmek...
Yürek yangınından kaçıp
Karşı divanda yüzmek gözyaşında.
Savrulamadığına yanmak sevdıyla.
Bir fatiha veremediğine yanmak.

Tüketmek umudu düşlerin içinde.
Oysalar yok...
Neden bu gidiş!
Neden dediğini duyuramadan kıvranmak
Yatmak kaldırımlara...
Okyanusa yatmak ve yanmak hala...
Bu nasıl acı!
Bu gidiş neden!
Bu sal tahtadan mı?
Tahta, kalbin sızısını hisseder mi?
Tutulmasın bu emir,
Mümkün mü?
Mecnun, yok muydu... de;
Çift kişilik bilet yok muydu?
Oturdu tahtına han gibi,
Saygıda tüm sevenler.
Neden.?
De, bu gidiş neden!
Dönülmez mi o yoldan?
Sarhoşluğun bilinmezliği mi bu?
Hayatın boğuluşu mu?
Al güller ağlamazdı hani,
Hani serçeler ağlayınca ölürdü?
Bu, düş ötesi bir sancı...
Kıvrım kıvrım beden.
Neden bu gidiş!
Yüreğine yürek sinmişken
Bu nasıl düş?
Binlerce kadeh yok ayaklar altında
Ama pejmürde tabanlar.
Eller semada..
Pişmanlıklar, kol geziyor yürekte.
Gitme!

SERAPÖZALTUN[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/28459/dus-cikmazi.html>

Vadideki Zakkum//KINIYORUM

"YAHU" DİYEREK ŞİİR ELEŞTİRENE

KINAMA AMAÇLI OLARAK

ŞİİR

-YA DA HER NE İSE-

TARAFIMDAN SİLİNMIŞTİR.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29474/vadideki-zakkum-kiniyorum.html>

Vadideki Zakkum /

-Zakkumun ağıdır.

Al yazmalı gelin gibi,
Büker boynun garip zakkum.
Gönlü sevdiği şu dağa,
Üzerindeki at bu dağa
Çeker de çeker...
Garip zakkum ne der?

İki dağın arasında sıkışıp kalmış
Nar çiçeği rengindeki zakkum...
Bükülü kalmış boynu çaresizliğe
Görmeye çalışırken güneşi...
Ak pak oldu doruklar
Buzlar titretti ilikleri
Rüzgar uğulduyor
Zakkum çaresiz
Yazı bekliyor
Yazgısı bu.

“Neden akmazsın deli pınar?
Taşlar mı doldu yoluna
Susuz kaldı özüm köküm.
Ne haddime ki gülmek!
Rengim bile solar oldu...
Ne ola ki güleyim ben!
Çare ne ki bu düzene!”

Yazılmış senin yazın,
Savrul da git güzel gelin.
Al yazmanı savur yelle.
Güneşle gelmez yazın.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/29729/vadideki-zakkum.html>

UZAT ELLERİNİ

Neden görmüyor gözlerim bakınca seni
Neden üşütmez bu buz yorgan, iliklerimi
Neden yanmaz ayaklarım bastığım korda
Yar tut ellerimi, korkuyorum...
Ne geçmişte izim kaldı ne geleceğe yönüm
Gözyaşım neden üstüne akar gecelerin
Nefesim neden korkutuyor ki gülü
Çekmişken en derininden hasreti içime
Yar sil bunları,ver elini al beni
Siyahın üstüne gülü kazıdım
Ak yastığa hasret oldum kor oldum
Minareden çıkan sese hayrandım
Yar gitme, yalnızlığımda boğuluyorum
Paçalarımın akan, sevgi olmasın
Gözlerime sinen, korku olmasın
Omzumdaki bu yük, çilem olmasın
Yar uzat ellerini, durdur zamanı
İncecik bir tülken neden ağır ki bu gece
Camda buğuyken neden silinmez ki ceza
Döne döne kıvrılırken neden bitmez ki çile
Yar tut ellerimi, düştüm kalkamıyorum.

SERAP ÖZALTUN

http://www.antoloji.com/siir/media/62/www_antoloji_com_750062_729.WAV

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30668/uzat-ellerini.html>

Can İre Cana

Rezil dalkavukların kırık tahtından sonra
Yalnızlığım en büyük ilacım, derdim...
Ne zaman ki yüreğimde ağlayan kendimi gördüm,
Bildim ki gözyaşı bile eş arar kendine...
Can içre can olmayı,
Kahveye sinen sohbetini,
Kokusunu bile özlemişim dostumun...
Hadi, uzattım ellerimi...
Bırak yalancı desin aynalar bana,
Bırak riyakar desinler,
Hani yalnızlığındı tek dostun desinler...
Gel be dost, gel.
Hznmn ilacı,
Yaramın sargısı,
Kulacımın ağrısı...
Gel.
Olmuyor, sensiz olmuyor.
Ne aşın,
Ne işin
Ağlamanın bile tadı buruk yalnız,
Hadi ver mendilini
Tket ağdı...

SERAP ÖZALTUN[italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/30848/can-icre-cana.html>

Canözüm Günaydın

Bir tanem, günaydın,

Günün aydın olsun.

Dilerim ki yüreğine gülün gölgesi düşmesin

Ve sen,

Yüzünde gülüşlerin en güzeli ile bak geleceğe.

Nasılsın?

Bak, karlara güneş şavkını vuruyor...

Kim demiş ki kışın mutlu olunmaz...

Kulağımda sesin., özledim...

Ne zormuş seni sevmek.!

Seni - kaçmayasın diye -

Yüreğin dehlizlerine sakladım...

Olur ya

Yaz gelir de uçar gider –belki- deli yüreğin.

Canım, sizin ellerin türküleri nasıldır?

Oralarda özlem türkülerinde ne denir ki?

Keşke bilsem...

Bilsem de alsam sazı elime söylesem kendimce...

Saz acır da kendi ses verir belki tellere.

Öyle zor ki seni böyle özlemek...

Bilirsin, bilirsin işte.

Sevda, ateşten bir yumak top.

Al tut elinle desen kimse tutmaz.

Ama o narın içinde yanmak...

O nar için can feda edilir!

Bir türkü var şimdi çalan:

“Ayrıldım da yar yolunu gözlerim.” diyor ozan...

Canözüm, dayanamam bilirsin...

Ne etsem bilemem ki...

Ayrılısam dayanamam,

Ayrılmasam gidişine kıyamam...

Sen gitmesen, ben gitsem,

Sen benim gidişime kıyamazsın.

Ne etmeli bilmem ki...

Rabbim yolumuzu bekler, gitmeli.

Gitmeli de...

Sen duyma diye

“Niye kırdın bu gülü dalından?” diye bahane edip

Küsse de...

ayrılık acısına mı koysam yüreğini;

Küstü deyip unutsan mı beni de

Yaşamasan yok oluşumun acısını...

Bu var ya çok zor bir düşünce!

Yar, zülüflerim ağardı, gelmedin.

Kıyamam ki ben senin buz gibi tenine dokunmaya...

Kıyamazsın ki sen bana...

Gel, göz görürken uzat ellerini de helalleşelim...

Yaşadı bil, uzakta bil.

“Vefasızdı, bıraktı gitti.” de.

Yeter ki,

Ah canözüm....

Yeter ki bir nebze az üzülün yüreğin...

Camdan bakıyorum uzaklara,

Seni düşlemek istiyorum....

Onu bile yapamıyorum!
Nerdesin?

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31107/canozum-gunaydin.html>

MEHMEDİM

Gözlerim ... yüreğim ... ah... canım!
Dağlar, dayanır mısın bu acıya?
Çöllere mi vursam kendimi?
Nerdesin oğul!
Anam diyen sesin nerde?
Kaç ciğeri kopuk el uzandı sana?
Kaç ruhu erimişin gölgesi düştü gölgene?
Oğul, ay oğul!
"Ana gayri şehit anasisin." dediler,
Vay yavrum, vay!
Küçükken, küçücükken dizin kanamıştı,
Top oynarken düşünce "Ah canım!" demiştim de
"Ağlama ana, ben erkeğim." diye kızmıştın bana.
Askercilik oynardın arkadaşlarınla,
Yatardın yerlere şakacıktan,
"Ah, öldüm!" derdin,
Koşardım içerden...
"Ah be annem, oyun bu." derdin.
Oğul, ay oğul!
Hadi gene şaka de,
Hadi...
Sabah olmadı bu gece kuzum,
Olmadı sabah!
Ezan vakitlerinde,
Açar da avuçlarını dua ederdin,
Kuzum, canım, a çocuğum!
Ben anayım be yavrum,
Sıra bendeydi...
Neden , neden bu gidiş!
Bilir misin kuzucuğum,
Seni kınalı ellerinle gönderirken askere
Sızlamıştı içim, diyememiştim.
Aklım zayı olaydı da düşünmeyeydim, oğul !
Hatırladın mı geçenlerde
Hani arkadaşınız mayın tarlasında
Kuşlar misali gittiğinde Rabbime
"Anam, şehit olursam ağlama sakın ,
Başın diktiir senin, oğlun Mehmetçik.
Akmasın gözyaşın ardımdan.
Söz mü anam?" demiştin.
Kuzum, kınalı kuzum!
Nice civanların içinden seçtiğim,
Bebem deyip sevdiğim,
Yiğidim deyip sardığım...
Kepin nerde?
Ya tüfeğin?
Hani geleceğe dair umutların?
Hangi ciğeri delik gömdü umutlarını,
Hangi titremeyen el yaktı ocağımızı,
Hangi karanlık umut çaldı yavrumu?
Oğul, gel hele senin de mi adın Mehmet?
Tut salından oğlumun vatanıma bereket...
İlmek ilmek dokuyup da büyüttüm ben kuzumu
Şu al bayrak sana siper, yat oğulum dinlen hele.
Bereket var bu toprakta, avcumda binlerce tohum,
Bire bin verir başaklar, oğullarım gelin hele.
Benim başım diktiir bilin, acım dağlardan yüce.
Şehit anası olmuşum ben, duymayan da duysun hele.

Tutmasa da dizlerim, ağlasa da ciğerim ...
Vatan diye, bayrak diye, nice Mehmetler doğururum!

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/31237/mehmedim.html>

Beyitlere Sinen Dilekler

[italik]Ey canlar canı yolun, Hakk'a ayan olsun,
Nur utansın gönlünün ışığına gölge oldukça.

Alıp da ağızını gitme dağ ardına,
Lokman gelir sana şu kuşun gagasında.

Uyan ey yaren gaflet uykusundan.
Tende canı arama, sende bulsana onu.

Elimde olsa bükülü kalırdım yüzüm sürüp huzura,
Senden gelen nurun ışığıyla acizane saz gibi.

Söyle ey gönül, varlığının özü ne
Kor içinde yüzsen de tebessümün sırrı ne?

SERAP ÖZALTUN
[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32047/beyitlere-sinen-dilekler.html>

Yaşam Kaynağım

Bir ışık huzmesi içinde
Hayal meyaldin
Vardın ya da ben gibi seraptın.
Tuttuğun ellerimdi
Gücünü verirken can siperane...
Gözlerimi açıyordum
Yoktun...
Kolumda serumun iğnesi,
Yüreğimde binbir düş,
Acılara karıştı sevinçler
Sen misin saçımı okşayan?
Gitmek istemiyorum
Vakit erken,
Gözyaşıma karıştı umutlarım...
Çarpıyor hala kalbim,
Bir daha bakın nabzıma...
Yaşamak tutkusu bir acı tat dilimde,
Verin ne kadar ilaç varsa...
Umutsuzluğu yok ettim ben yüreğimde
Gelmesin ölüm.
Çok uzakların rüzgarına
Nefesimi yollasam sana ah ile,
Üzülürsün ...
Duyma ama bil
Senin içindir yaşamam.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32399/yasam-kaynagim.html>

Bilmiyor Değilim

Gün ağardı...
Yüreğimin dingili kopmuş dilekleri,
Haykırır bıktım diye.
Ağlar gözümde çapaklar,
Dilim konuşmaktan ar eder,
Elime alamadığım kitap
Benden sessizce hesap sorar.
Gün ağarır yavaştan yavaştan...
Kuşların cıvıltısı vardı eskiden
Ya da hafiften bir inlemesi dünyanın.
Hani nerde bunca can,
Nerde kucak açtığım insan?
Neden yer bitirir beni ben?
Adımlarım , durun !
Ellerim, yazmayın !
Gözlerim, görmeyin !
Umut ağacım susuz kaldı ...
Önüme çıkan,
Duvar mı
Ses mi
Ben mi
Arzum mu...
Bilmiyor değilim
Unutmak istiyorum.
Tükendikçe
Eridikçe
Bin ölür bin dirilirim...
Şimdilerde
Kaldım orda öyle
Mum gibi.
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32612/bilmiyor-degilim.html>

Kefenim Al Bayrak

Yiğidim...
Gönlün nice dağlara örnekken
Gözlerin şu yaprağa eş iken,
Vaveylin yaktı
Ananı,
Babanı,
Yavuklunu,
Vatanı !
Olaydı...
Ah olaydı da karşında
Dağlar gibi duran,
Adam gibi bir düşman
Yanmazdım bu kadar!
Düşmanın bile merdi gerek
Kansızına ne demek gerek:

Haydi
Çekeydin ya silahını,
Göreydim gözlerini,
Gidişimiz alın yazısı...
Ne hakkın vardı ha,
De!
Ne hakkın vardı,
Toprağımı öpmeden vurmaya !
Şimdi,
Mutluyum...
Kefenim al bayrak benim
Ya senin
Ya senin kefenin?

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32780/kefenim-al-bayrak.html>

N'olur

Ben bir minik karıncacık;
Yürürüm, adımlarım minnacık.
Kocamandır yüreğim,
Yaralıdır ellerim.
Dağlara az sözüm var:
Çıksınlar ya aradan,
Kurtulsam şu yaradan.
Nicedir yürürüm,
Aşamam dağları.
Ben bu dertten yanarım.
Karlarında üşürüm,
Güneşinde yanarım...
Eğilsin dağlar,
Yol versin, n'olur.
Esmesin rüzgar,
Savurmasın, n'olur.
Akmasın deli deli
Fırat'ım n'olur.
Sevdiğime haber salın,
Yürüyemem yaradan.
Gönlümdeki murada
Kavuştursun Yaradan.

SERAP ÖZALTUN
12.06.2007 10:45

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/32924/n-olur.html>

SENSİZLİĞİM

-Biliyorum, sen de istemezdin gitmeyi... -

Şimdi
Vakit ilerlerken sensiz
İçimde bir bıçak acısı
Sanki
Yüzyıllar ötesine bırakıp gitmişsin gibi
Sensizliğine ağlarım...
Oysa
Bilir ki yastığım yoksun,
Bilir ki gözlüğüm yoksun,
Bilir ki şu masa yoksun.
Zaten sensizdim be can,
Zaten yoktun ki.
Seni ben var ettim,
Dinlediğim şu türküde,
Seyrettiğim şu filmde,
Okuduğum bu şiirde.
Hadi gel,
Şaka yaptım de,
Gitmedim de,
Döndüm de ya da
Soluğunu hissedeyim.
Yok can,
Yok...
Sen uykuya saklayıp güzel ruhunu,
Yastığının altına saklayıp ellerini,
Gözyaşlarını ben sileyim diye beklersin sanki.
Tek bir gece uyumasaydın,
Kalsaydın,
Ansaydım seni her gece
O bir gece ile...
'Gitmeseydin N'olurdu' şiirimi okusaydım sana,
Ağlaşsaydık...
Ah be yar,
Hani
Kurban edilirken kuzular,
Çaresizce bakarlar ya gözlerine insanın...
İyi ki görmedin gözlerimi,
İyi ki yoksun,
İyi ki ordasın.
Hala balkonda,
Hala elinde çayın,
Gözün yıldızlarda
Bakar mısın geleceğine...
Can, ah can
Hadi git yat,
İkimiz için de uyu.
Yarın yeni bir gün,
Merhaba diyecek dünyaya,
Kim bilir,
Belki de bana.

SERAP ÖZALTUN
14.06.2007 03:45

SESSİZLİĞİN TÜRKÜSÜ/ANNEM

Sessizliğin Türküsü/Annem

-rüzgar eser,
savurur saçları
bir eylül ayının ortasında...
ağlar bir can
dünyaya gelirken...
ayşem nerde,
oğul kimde..-

bir nebze ses yok...
yürekler suskun,
gözler nemli.
suskunluğumu bil,
sözlerimi duy,
geç karşıma otur.
sözcüklerden medet umma,
duyarım ta çocukluğundan kalan,
diyemeyip sakladığın
onulmaz yaranın ağdını..
bir mezar taşını okşayan ellerin
kalkarken dua diye gözyaşıyla
ne sitemler ettin Rabbime, bilirim...
ahının sesiyle mi uykuların doldu,
ilk aşkının vedası mı içini yaktı,
neden ahının nefesi
yakar tenimi...
can olduğum can
konuş,
de bir hele.
nerelere saklamıştın bunca yıldır
altın kaplı umudu?
çocukluğunu koyup cebime
balon niyetine
neden uçurup gittin can...
bak...rüzgar yalıyor yanaklarımızı
kıyıdaız sanki...
tut bırakma ellerimi
konuşmasan da
mırıldan türkümüzü...
çekme çocuk,
çekme eteğimi...
sen hiç konuşmasan da
bilirim
gözündeki gözyaşın süzülse de
tükenmeyecek sevgim,
bitmeyecek umudum,
yok olmayacak içimdeki çocuk...
çünkü avcumda
dünyalar hazinesi hiç var,
tüter buram buram
sevgi adına
yüreğimdeki ateş.
ver elini,
bırakma...
birlikte gidelim anneme.

Serap Demirtürk

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33242/sessizligin-turkusu-annem.html>

Gidene Ağıt

Ta uzaklardan bir ağıt,
Hüzne sarıldı bulut.
Ayşelerin, Mehmetlerin,
Tükenişinin resmi.
Fırat mı yaktı yüreğini,
Bolu Beyi mi dağladı gözlerini?
Dipsiz bir kuyu göz bebekleri
Ve susuz...
Hazana dönen yürek nerde,
Umutsuz gülüşler hangi yüzde?
Nedendi bu çığlıkların sessizliği?
Çıkmaz bir yolda,
Bile bile gitmek...
Ellerindeki nergislerin,
Yüzlerindeki gülüşe karışması
Ve olmazla karşılaşmak.
Bitti demek,
Kabullenememek,
Yaşamanın yükünde kalakalmak...
Sevda mı ağır bastı,
O dimdik duvar mı yok etti
Gün be gün cıvıldaayan sesini;
Kim bile?
Sadece gitti,
Veda etmedi ya da edemedi.
Bunca ağlayışların okyanusunda,
Yüzüp gitti sevdanın yelkeni...
Giden, bilir miydi ki
Çıkmaz yollar da açılır.
Kalan, bilir miydi ki
Duvarlar da yıkılır.
Saçının bir tek teli bile,
Benzemezken kimseye,
Her ak saçta onu anmak...
Sevgi dolu gözleri bile,
Bakmaya kıyamazken ona
Bakamaz olmak...
Başucundaki çam ağacının kozalağında,
Ondan bir nefes bulmak,
Burdayım dediğini duymak
Ve bir olmak...

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33443/gidene-agit.html>

HAYDİ KALK !

- Sokakları ev bilenlere-

Ne cami avlusuna ne bir han kapısına...
Gidecek yer mi yoktu neden yerde yatarsın?
Bir merhem bulamadı yıllanmış yarasına...
Yok muydu bir tas umut, gönlü yere atarsın.

Kim ezdi ki bu kadar insanlığını söyle...
Her ne hal ise anlat kırgınlığını söyle...
Bomboş bakan gözlerin yılgınlığını söyle...
Yok muydu bir dost gönül, suçu kime satarsın?

Kar beyaz mıydı saçlar, geri getir yılları...
Dört büklüm müydü belin, haydi bitir yolları...
Mor dağlara eş gözler, bekler umar kulları...
Ne kul gelir ne de yar, günü güne katarsın.

Gel etme dünyayı dar, bu ne kardır ne zarar...
Kaldırıma eş deme, onun taş yüreği var...
Uzatılan elleri, görmeyi bilmek de kar...
Haydi kalk oyun bitti, gene kime çatarsın?

14.8.2006

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/33820/haydi-kalk.html>

ÇAREM OL

Sensizliğin narıyla yandığım yetmedi mi
Gece gündüz her daim andığım yetmedi mi
Elimdeki izine kandığım yetmedi mi
Rüzgar ol es gönlüme çarem ol ey sevenim

Özde sensin sözde sen nağme oldun dillerde
Adın geçmesin bir an yaşla doldun sellerde
Dikenine razıyım ah sen soldun güllerde
Özlem ne etti bize çarem ol ey sevenim

Vakitleri sakladın bilerek mi kendine
Sensiz bir anım yok ki düştüm sevda bendine
İnanmazken aşkına yandığım narın fendine
Zamana hükmün yok mu çarem ol ey sevenim

Ağarmış mı şu saçlar, bükülmüş mü bu beller
Bilir miyim ki eyler aşkın bana ne haller
Gayri uzak kalamaz Hakk'a uzanır eller
Büktüm kaldım boynumu çarem ol ey sevenim

Demessin kimse artık aşk kimseye gerekmez
Canda canı düşünür yürek onu bırakmaz
Bulut bulut dolanır gözyaşı boşa akmaz
Duydun mu sözlerimi çarem ol ey sevenim

SERAP ÖZALTUN
20.06.2007 09:23

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34015/carem-ol.html>

UCU YANIK MEKTUP

-Yaşarken ölmek-

Alıp da kazmayı gömme aşkını,
Savurma bu garip dertli şaşkını.

Öksüz yavru gibi koyup da beni,
Elleri böğründe ağlatma "sen"i.

Hani sende bendim verme ellere,
Bu kadar kolay mı soldın sellere?

Yoluma yoldaştın derdime ortak
Şimdi beni atıp çamura bırak.

Gitme ey yar gitme dünyam kararır
Sensiz ne yaparım benzim sararır.

Ne ettim bir bilsem pervanen olsam
Günahı, vebali üstüme alsam.

Dünyaya kul gerek ben canı nidem,
Zindandır her anım, ben nere gidem?

Esmesin rüzgar hiç kokun geliyor,
Susturun nağmeyi, şarkın çalıyor.

Bu yürek her daim seni anıyor,
Kime yarım dersin, içim kanıyor.

Bilirim uzaktır bana yüreğin
Ver yardım edeyim nerde küreğin?

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34177/ucu-yanik-mektup.html>

ZEMHERİDE BAHARIM

Saklayıp seni kendimden bile
Gizledim yüreğimin en derinine
Nazarlardan korktum yitersin diye,
Seni umuduma gizledim ey yar.

Yoksun ki ummanın neresindesin,
Hangi bulut kararıp sakladı seni?
Ellerim her daim sana uzandı;
Gel dedim, gel dedim duyamadın ki.

Gayri sustu dilim, ağlamaz gözüm .
Çare çok uzak bir garip iklim.
Zemheride sevginle ısınıp kaldım.

Bak bu yıl da eridi dağların karı,
Şimdi vakit yaz, boynum bükülü
Yakan beni hem yaz hem de şu yazgı.

Umudumu koyup atın terkisine,
Dehleyip yollasam uzak ellere.
Koklarken yar diye anasın diye
Gelir mi selamım söylesem güle?

Gecemi gündüze bir katabilsem
Seni kendimle eş edebilsem
Sol yandan yüreğine ah akabilsem
Gözlerim kanardı mutluluktan bil.

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/34570/zemheride-baharim.html>

Gönlümün 'Han'ına

Gönlüm uyanır da gözüm uyanmaz
Kırk yıllık hasretlim yarenim misin
Seni bilir gönlüm seni sayıklar
Ezelden ebede yangınım mısın

Düşümde görüp de hayra yorduğum
Akpak yüreğine yazgım sorduğum
Özlemi içimde derin burduğum
Yürekte fırtınam boranım mısın

Okurum gözünden adımı canım
Silerim yaşından acını Han'ım
Anlarım dilinden soldaki yanım
Ömrüme ömrünü katanım mısın

Encam aynasında seni görmüşüm
Gördüğüm surete yanan kormuşum
Öz, suretten üstün bakar körmüşüm
Yazıda yabanda dermanım mısın

Gözüne bakınca hüznüm sildiğim
Yoluna bakmayı umut bildiğim
Yılların derdini yıkıp dildiğim
Ömrümün vadesin biçenim misin

Yazanım yazdıysa gönlünü bana
Yönüm çevrilmiştir temelden sana
Uzağım ben artık acıya, kana
Sevdayı şifanla saranım mısın

Şu ak güvercine bak da bir ağla
Sevilen sevdayla bakarken çağla
Serabım diyerek bahtımı bağla
Vuslata ererken gidenim misin

27.06.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36063/gonlumun-han-ina.html>

ÇELİŞKİ

Kıvrıla kıvrıla
Sinsi başını çıkarıp
Nasıl da sardı benliği.
Ağaran gün utandı
Çevirdi yüzünü,
Işık ağladı.
Bir sağa bir sola
Sallanıyor beden.
Anlamsız gülüşler,
Dudak kıvrımlarında.
Gözlerin yuvası
Arıyor kimliğini.
Yağmuru bekliyor ruh
Arınsın diye,
Yağmıyor yağmur.
Dualara çıktı insanlar,
Ellerinde çatlak kupalar
Dolar gibi yapıp
Kandırıyor elleri.
Bekliyor boş yere
Çorak toprak,
Güneşten önceki serinliği.
Rüzgar gelse
Oturup yanıma
Anlatsa gözyaşının derdini.
Gülse dağlar,
Bize yazıldı o hikaye
Ama demem, diye.
Kır çiçeğindeki çiy
Saklansa utancından,
Çıkmasa ortalığa.
Bir adım atıyor kadın,
Diğeri çıkamıyor ayağının.
Eli yüzü çamur içinde...
Duada herkes yağmur diye.
Yağsa yağmur
Aklansa dünya.
Yerlerde sürünen güller,
Ağlar neden diye.
Akgüvercinlerin kanadı
Çamura mı bulandı ne?
Hadi, n'olur yağmur
Gel artık
Kariş gözyaşlarıma...
Daha ödeyecek neyim var?
Sessizliğin korkutuyor;
Bakışların, duruşun...
Uzak dur benden!
Yalnızlığım çaresiz,
Tenim ürkek.
Aysbergi kim ters çevirdi?
Neden herkes bir yana gitti?
Bu omuzlara bu yük, ağır!
Siyah, içinde mi evrenin;
Evren mi siyahın içinde?
Ruha eş ruh, nerde?
Neden eller kitlendi?

Neden gözlerin altı çökük?
Neden siyah-beyaz oldu düşler?
Kıvrıl, kıvrıl ey kurtçuk!
Gir elmanın içine,
İçin için tüket.
Çıkma dışarı,
Uzatma başını,
Yok etme yeşili-alı
Ve de sevdayı.
Hadi n'olur yağmur,
Yağ artık!
Tükendi canlar,
Bitti düşler,
Eridi umutlar,
Eğildi baş,
Büküldü diz.
Şu duvarın dibine
Çöktü canöz.
Karışır gözyaşları,
Tutuşur eller,
Yalvarır diller.
Batar güneş,
Biter gün...

2 .7. 2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36281/celiski.html>

ASIN GİTSİN !

Zamanın donduramadığı tek şey sevgi.
Öyle sıcacık ki donmaz.
Yüreğiniz sevgi ile dolmuşken
Tam, bir şahinin kanadında ise tüm yükünüz,
Silkinmek istersiniz...
Bir akgüvercin gelir konar yanınıza...
Bükmüştür boynunu,
Hüzün sarmıştır varlığını..
Anlamak ister de anlayamaz yüreği
Dostum dediğinin yüreğindeki kini.
Neden diye haykırır da çığılığı,
Yırtıp geçer geceyi.
Neden...neden bu acımasızlık..
Bu güvensizlik neden?
Al ipi as, dedi de umursamadı bile.
Bak, bahar dalları açtı ağaçlarda
Ama karardı yürek.
Bir yaprak düştü yere,
Bir hazan yaprağı sanki...
Sararmış, incinmiş.
Ezmeyin, yazıktır...
Bakın ne güzel renkleri var...
Kupkuru duruşuna bakma,
Doludur yüreği, ağlayamaz...

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36480/asin-gitsin.html>

DUYAR MI Kİ ?

-Bir an yanınca yürek, Kendinden bir can ile söyleşmek diler...Ben de gittim babacığımın yanına...Bir ona özlemimi dedim..bir gönlümü açtım...Sadece bu...-

Elimde asam ile varsam yanına,
Toplasam kurumuş çiçeklerini.
Çöküp dizlerimi değsem tenine,
Toprağa akıtsam şu dertlerimi.

“Desem ki yel eser de efil efil,
Neden hâlâ dumanlı dağlar?
Sular çağlarken serin serin
Neden hâlâ yanar bağlar? ”

Bir derin ah etsem sana doğru ben,
Görmeyi dilersem o nur yüzünü,
Buz gibi taşlara sorsam seni ben,
Yel olsam da dağıtım bir bir hüznümü.

“Desem ki gel güneş ol da nar olup yakma.
Feryada figana koyma dünyayı.
Bağrına taş diye sevdayı sarma,
Görmeyen gözlerin halini tanı”

Bu çamı kim dikmiş senin yanına?
Sen gibi sarar gölgeler beni.
Ötelerden sesin geldi ah kulağıma,
Yavrum der gibi sardı hep beni.

“Desem ki bir taş yolda gider idim,
O yalnız yürekte can olsaydım ben.
Ne elayım ne yeşil bir kuru dal idim,
Oturdum şu taşa gül olsaydım ben.”

Bilirim kızarsın kaşını çatıp
Misafire gelişi sorulmaz ki hiç.
Vakit erken dersin yürek sızlatıp
Kalayım derim de duymaz mısın hiç?

“Desem ki umut çiçeğini büyütmedim,
Şu kırık saza tel taktıramadım,
Ak güvercini ben hiç kandıramadım,
Öte git cancağızım hasbıhalim var.”

Asama tutunup kalktım yerimden,
Toprağını suladım gözyaşımınla ben.
Bir of bile çekemedim inan saygımdan,
Sızlayan ruhumla geri döndüm ben.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/36711/duyar-mi-ki.html>

GÖNLÜNÜN SERABI

Gözüm dalarak yolun gözledim
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni
Gece gündüz her an seni özledim
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Uzanan ellerim, boşlukta kaldı
Hastayım yarenim, sözlerin baldı
Büküldü şu boynum, gözlerim daldı
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Yüreğim yaralı, sevdam ağlıyor
Ben gibi bir garip Fırat çağlıyor
Bu acı ne derin, yürek dağlıyor
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Gözlerimi açmam, kaçır gidersin
Kirazı kulağa takar gidersin
Bu düşü çabucak siler gidersin
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

Odama seninle ışıklar doldu
Gözlerim sensizken sararıp soldu
Hayalim gönlünün serabı oldu
Sen mi geldin yarım, şaşırtma beni.

3.7.2007
SERAP DEMİRTÜRK

Sözlere sığındık, kelimelerin ardına sığındık sevgimizle...

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37339/gonlunun-serabi.html>

SEVDAYA KİM MANİ Kİ YAR ?

Duydum yarim gitmiş ele
Gönlün vermiş bir güzele
Döktüm gözyaşlarım yola
Dönsün geri tezce diye

Boyun büküp bakıyorsun
Sevdalara akıyorsun
Elim kolum bağlı ey yar
Bile bile yakıyorsun

Senden gayri yar bilmezem
Kuyulara atma beni
Şu gurbete satma beni
Yaktığın kim, kâr bilmezem

Dizlerine yatmadım mı
Dertlerimi atmadım mı
Cümle alem duysun bizi
Canı cana katmadım mı

Dağlara hey dağlara
Gidem azgın çığlara
Yarim diye yanıp da
Soram viran bağlara

Canıma can katanımsın
Şu yürekte atanımsın
Gönül koyup kaşlarını
Gizli gizli çatanımsın

Ellerini tutmaz mıydım
Dizlerine yatmaz mıydım
Can deyip de şu gülleri
Yollarına atmaz mıydım

Akıp giden ıssız yollar
Ellerimde kaldı güller
Yarim derdim közler gibi
Çağlayarak söyler diller

Gitti yarim duymaz beni
Toprak alsa doymaz beni
Ne şu yerler ne de gökler
Hiçbir yere koymaz beni

Şu dünyada kül olaydım
Senden yana savrulaydım

Basıp da kıyamadığın
Şu çiçekte çoğalaydım

Canım deyip sarılmışım
Yüreğine can olmuşum
Sen deyip de şu yollarda
Kıvrım kıvrım kıvrılmışım

Neden derim duyan olmaz
Yuvam ıssız varan olmaz
Sevdiceğim beni özler
Sesi nerde bilen olmaz

Unut dedim unutmadın
Var git dedim hiç gitmedin
Şu yaralı gönle bakıp
Boynum büküp ağlatmadın

Yarım sensiz olmuyor bil
Kervan gitmiş, kalmıyor bil
Sevdamızdan güç mü aldı
Güller bile solmuyor bil

Sensiz kalem ağlıyor can
Yazdıkça hep çağlıyor can
Gitmeyessin benden geri
Yollar bizi bağlıyor can

Umut ekmek, gözyaşı aş
Gayri bana kim ki yoldaş
Yürek ezik, boyun bükük
N'olcak şimdi kavim kardaş?

Gönül telim susmaz ey yar,
Sensiz günüm geçmez ey yar
Kulun kula hükmü ne ki
Duasız gün geçmez ey yar

Kara taşta sarılıp da
Ben diyerek ağlama yar
Umut dalın kırılıp da
Hicranınla çağlama yar

Etme ey yar sensiz olmaz
Kollar bomboş saran olmaz
Böyle hayat inan olmaz
Gel sardığın ben olayım.

Ne edeyim, ne edeyim
Sensiz olmaz söyleyeyim
Cümle alem duysun bizi
Seni Han'ım eyleyeyim .

NE EDEYİM GELMEZ İSEN:

Bastığın topraktan bir avuç alam ,
Bir testi edip de yar sana sunam .
Sen içerken akan gözyaşlarımı ,
Ağlamadan dinle bu benim "sala" m .

5.7.2007

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37483/sevdaya-kim-mani-ki-yar.html>

KALBİMİN EFENDİSİ

-Yol yol akar şu gönlüm nefesinden gönlüne-

Yüreğimde her daim esen yelsin sevdiğim
Terimde ve gözümde akan selsin sevdiğim
Sensiz koca bir hiçim canda belsin sevdiğim
Hangi dağın ardısın, adın bulut mu senin?

Her mısranda anlat hep halimi işte böyle
Turna olup uçan yar aşkı terennüm eyle
Kopuzu al eline sevdaya türkü söyle
Nağme nağme inlersin, adın hasret mi senin?

Vazgeçtim bedenimden yerden yere çal beni
Gelir ruhum yanına tek gölgene al beni
Sevda yağmurlarıyla rüyalara sal beni
Bir nur olup yansırın, adın umut mu senin?

Doğan güne ışık ol ateşe su sevdiğim
Asan ile çölü aş özlemim bu sevdiğim
Cennette yoldaşım ol, diyeyim hu sevdiğim
Deli deli çağlarsın, adın Fırat mı senin?

Elimde fenerimle beklerim hep yolunu,
Çağlayan pınarımdan arıtırım gönlünü,
Kölen olur beklerim göremem ki vaslını
Kalbime efendisin, adın ahret mi senin?

SANA DERİM:

Ne olur rüzgarlarla gel bir an, bir nefeslik...Sonra git, görme sensizliği...Aşk susmak mıdır sevdiğini üzmemek için, aşk yanmak mıdır ığıl ığıl kor misali...Sen ki sen oldum dersin. Neden yar, neden benliğimi bunca ağlatır, dökersin gözlerimden gözyaşlarını...Haydi yar, ses ol, ışık ol, gel düşlerimden sokul gönlüme. Yeter artık ...Yorulduğum turnaları gözlemekten, bir selamın var mı diye. Sen gel turna diye...aşkı terennüm eyle. Sevgine hep aç kalayım...Gitme! Bu dünyada bir tas su veremediğim, Cennet-i ala'da gölgen olayım. Huzme huzme ışık ol... yüreğime ver sevdanı, gül niyetine.

8.7.2007
SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

GİTME YOLCU

Dedim ki:

Uzayıp giderken gurbet yolları
Koynunda kalmıştır yarin kolları
Çiçek açmaz oldu iğde dalları
Gitme yarım gitme yolun uzaktır

Dedi ki:

KARANLIK GECEDE SEHER GÖZLERİM
ARDIMDA KALAN YAR SENİ ÖZLERİM
GÜN AĞARSIN GAYRI YORGUN GÖZLERİM
BİR ÇAREM OLSAYDI GİDER MİYDİM YAR

Dedim ki:

Verdiğin deste gül elimde kaldı
Ayrılık aklımı başımdan aldı
Bir özlem ki beni dertlere saldı
Kara taş bastığım bağrım eziktir

Dedi ki:

SAZIMDA TELSİN YAR DİLİMDE NAĞMEM
SENDEN BAŞKASINA CANÖZÜM DEMEM
BİR LOKMA EKMEĞİ BEN SENSİZ YEMEM
TEK ÇAREM KALSAYDI GİDER MİYDİM YAR

Dedim ki:

Mevsim bahar iken kışa çevirdin
Bütün umutları boşa çevirdin
Senli geceleri düşe çevirdin
Gözümdeki yaşlar sana azıktır

Dedi ki:

BAKTIĞIM YOLLARDA SENİ ARARIM
GURBET TÜRKÜSÜNE HÜZÜN KARARIM
YAZGIMI YAZANA SENİ SORARIM
KADERİM GÜLSEYDİ GİDER MİYDİM YAR

Dedim ki:

Adın pek yamanmış beni kandırdın
Nemrudi ateşe atıp yandırdın
Bu sevda aşımı zehre bandırdın
Gönlüm sana akar bana yazıktır

Dedi ki:

VARDIĞIM YERLERDE UNUTUR SANDIN
CANA HAYAT VEREN DAMARDA KANDIN
ÖMRÜMDE YAŞANAN EN MUTLU ANDIN
ŞU BAHTIM GÜLSEYDİ GİDER MİYDİM YAR

Dedim ki:

Gönlüme çiçekler ekerdin sandım
Beni ömür boyu beklerdin sandım
Yürekte o yarı silerdin sandım
Ardından döktüğüm yaşa yazıktır.

Dedi ki:

DAĞLAR DİZİ DİZİ YOL VERMEZ BANA
YOLCUNUN ASASI MECALDİR CANA
GECELERİM ZİNDAN ERİŞMEZ TANA
ELİMDE OLSAYDI GİDER MİYDİM YAR.

Dedim ki:

Var git yarim tez git, haberin alam
Ak güvercinleri yollara salam
Geleceğin için duaya kalam
Serap olmayasın ,sana yazıktır.

5.7.2007

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37728/gitme-yolcu.html>

DUYMA SEN

Umudu yükleyen turna,
Bizim ele geliyor.
Şevke davet çıkarıp
Neşe ile geliyor.
Ne olur sevin gönlüm,
Umut, ele geliyor.
Sevdamı sar sarmala,
Sana boyun büktüm can.

Kurak çorak toprakta
Hiç al güller açar mı
Ağlayan şu gönülden,
Hüzün söyle kaçar mı
Senin sevdiğin yaren
Eller gibi naçar mı
Veda ettiğin anda,
Gözyaşlarım döktüm yar.

Yollara hey yollara,
Döndüm ıssız yollara.
Elim böğrüne koyup
Bakar oldum kullara.
Canda can olmuş idim,
Mendil astım dallara.
Sensizlikte tükendim,
Şu toprağa çöktüm yar.

5.7.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37865/duyma-sen.html>

Gönül Sesi

Mektup yazıp selamım pulladım yare
Gül cemalin özledim, gel diye yazdım.
Seher vakti huşuyla dönüp Kible'ye,
Dualara sığınıp gül diye yazdım.

Helalliğin mi vardı alıp da gittin
Umudunu gurbete katıp da gittin
Gülleri şu vahaya dikip de gittin
Gelip de şu gönlümle kal diye yazdım.

Ezelden ebede dek, seni anarım.
Ekmeğimi sevginle suya banarım.
Esen yeli sen sanıp inan kanarım
Sevgini bulutlarla sal diye yazdım.

Ardından döktüğüm yaş sele karıştı
Sensizlik alevden ok, korla yarıştı
Serap kulunun derdi Rabbe ulaştı
Böyle sevmek olur mu, bil diye yazdım.

5.7.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/37990/gonul-sesi.html>

Can Niyetine

bilir misin ki
ömür,
toprağın altında değil
yürekte bitiyor önce...
ve insan denen mahlukat
kendi gibi olmayana
baktıkça acımasız ve öfke dolu
o zaman çatlıyor tohum,
kin dağılıyor dünyaya
ve...o zaman ağlıyor gözle değil
gönülle bakanlar inceden inceden...
delişmen bir genci kim durdurabilir ki
ya da ...
yüreği öğlen sıcağı gibi yanık bir genç kızın sevdasını
kim engelleyebilir ki !
aşk gerekmez...
sadece bir nebze sevgi...
bir nebze...
annen düşmüş ay oğul, dediklerinde
koşmaz mısın...
baban hasta a çocuğum, diye ünlediklerinde
gitmez misin
zaman-mekan düşünmeden
cepte var-yok demeden...
ya da...can dediğin yavrun hasta olsa
birbir biriktirip aldığın evini
-ya da bir değerlini-
çıkarmaz mısın elden bir çırpıda can niyetine....
yar...o selvi boylu yare gelince...
söze ne hacet, can feda değil mi ki sevilene...
hadi...
hadi...uzat ellerini,
bak nice analar, babalar, evlatlar...
nice yarlar
bükmüşler boyunlarını
uzatıp ellerini
sadece görülmek,
duyulmak,
anlaşılmaq isterler.
bekleme...
aç yüreğini...
evrenin sonsuz gücü sevgiyi
ver, aldığın gibi
ki...
gülsün artık şu yaşlı dünya.

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38205/can-niyetine.html>

DANSÖZ

[italik] -ter mi ki... [/italik]

uçup gitti sözler

-----düşler

-----yeminler...

sele karıştı gülüşler

-----umutlar

-----sevgiler...

toprağa gömüldü sevda

-----hayal

-----gençlik...

savruldu rüzgar,

ağladı bulut,

yok oldu güneş,

karardı gün,

umut oldu gece...

kıvrak dansıyla

-----dumanlar içinde kadın,

-----uğultular içindeki müzikle

-----dakikalarca raksetti...

hayran bakışlar eğlendi

-----çoştı

-----alkışladı...

kadın bir eli göğsünde

-----bir eli eteğinde

-----selam verdi eğilerek

ve terine karışan

-----gözyaşlarını sildi .

SERAP DEMİRTÜRK

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38342/dansoz.html>

ÇAĞRI

- Gecenin ulu ağırlığında nefesin hep yanımda,
Bir an bile yok demedim ki varlığın hep aklımda -

Bir selam eyleyim gönül bağından
Can dostum dediğim gelmiyor musun
Yollarda mahzunum, izin sürerim
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Nefesin var gibi havada-suda
Varlığın mecaldır bu garip canda
Uzak yakın yoktur varsın bu handa
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Ağaran şu güne ziya sen misin
Bükülen dizlere asa sen misin
Kanayan yaraya şifa sen misin
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Yanan ciğerleri tutan eldesin
Çare vaveyline esen yeldesin
Gözdeki yaşlara akan seldesin
Can dostum dediğim gelmiyor musun

Selamım kalmasın havada suda
Yokluğun ağlasın vaveylde hu'da
Vuslatla son bulsun serab-ı cüda
Can dostum dediğim gelmiyor musun

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38459/cagri.html>

KILDAN BİR DÜĞÜM

Sensizlik ne zormuş umut eriyor
Daha dün buradaydın gözüm arıyor
Bastığın toprağı izim sarıyor
Gittiğın yollara var selam eyle

Yollara baktıkça gözüm dalıyor
Ahım yankı olup ciğer deliyor
Uzanan ellerim bomboş kalıyor
Gittiğın yollara var selam eyle

Kıldan bir düğüm bu, çözülür değil
Bir yarın başıdır, inilir değil
Aşağı yukarı gidilir değil
Gittiğın yollara var selam eyle

Bir gün olur belki darda kalırım
Gökteki yıldızla haber salarım
Boynum büküp senden çare dilerim
Gittiğın yollara var selam eyle

İçerin hep sızlar, hissetmez miyim
Bendeki hakkını gözetmez miyim
Hadi git vazgeçme el etmez miyim
Gittiğın yollara var selam eyle.

5.7.2007 13.00
SERAP CEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38594/kildan-bir-dugum.html>

KALEMİM AĞLIYOR

Bilmesin hiç kimse, yar niye hasta
Kara taş hep sorsun kim kime yasta
Derinden ah edip inleme asla
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Bu nasıl acıymış, , bilemedim yar
Senli geleceğe eremedim yar
Sana sarılmaya doyamadım yar
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Uzak kalsın senden hüzün kalesi
Savurmasın seni dert yelpazesi
Özlem olsun sana yar hediyesi
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

İçerim kor oldu yar, sen bilmeyesin
Sızılı şu sesi sen duymayasın
Kalemim ağlıyor hissetmeyesin
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Her kim ki Serabı sorarsa sana
Deme hiç "O yar da hep ağlar bana"
Uzaklık nedir ki candaki cana
Yollara gözyaşın akıtmayasın.

Ey nasıl hitap edeceğimi bilemediğim! Ellerindeki nurla şu garibe merhem ol. Sevme sanatının tüm sırları sana mı sindi? Yaktın beni yar, o dağlardan bu çöle savurup attın beni. Benimle birlikte yanar, benimle birlikte hu der, dönersin. Sensizlikte bu cana mı emanet ettin "sen"i? Gidiyorum sensiz benliğime, yokluğumda tüketme beni. Sevgimle çoğalt hasretimi her an; daha çok ben ol ki yokluğumda bile söylensin vuslat türkümüz. Seni ve seni sevenleri seviyorum.

Unutma beni.

3.7.2007

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38787/kalemim-agliyor.html>

GELME YAR

-Ne olur ey yar bensiz ağlamayasın.-

Acılarım yüklü karda donarım
Dil bilmeze düştüm narda yanarım
Yürek yükü ağır harda anarım
Yollara kül dolmuş gelme yar kalsın

Gün ağarır mı ki gönül ağlarken
El edilir mi ki yürek çağlarken
Gözyaşı durur mu bağrım dağlarken
Yolları sel almış gelme yar kalsın

Türküler yakanla derde dalarım
Düşlerimde seni bil ki çalarım
Gönlümdeki narı göğe salarım
Yollara gül düşmüş gelme yar kalsın

Gelmeyesin ey yar duyasin beni
Dönüşte bin derde koyasin beni
Hasretin kızıla boyasin beni
Yollarda gözüm var gelme yar kalsın

Gökler mi ağlar bunca sevdaya
Bırak yaren gelme utansın haya
Sevdaya hançerdir vedada aya
Yollarda elim var gelme yar kalsın

Yanarmış yürekler dağlar ardında
Gölgede kalanlar ağlar ardında
Seraba eş olan bağlar ardında
Yollarda salım var gelme yar kalsın.

15.07.07

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN /kalin]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/38895/gelme-yar.html>

YUNUSÇA

Titreyen
Yaralı gönlün müdür,
Hayatın çarpışı mıdır,
Şairce yazışın
Savrulması mıdır dalgada?
Bilme ,
Bulma kendini.
Kimsesiz yıldızlara sakla ,
Unutulmuş düşlerini.

Şair !
Hangi dumanlı gecede
Kimin gönlünde bıraktıysan sevdanı,
Git
Çal
Ve as ayın kuyruğuna
Özlemleri düşlerini !
Görsün de
Kıvransın sevemediğine,
Sancısın yüreği,
Bükülsün dudağı
Ve çam dallarına özensin
Her dem taze kalan
O ıslak sevdanı görüp
Pişmanlığına ağlasın,
Bilmeyen olup da
Kör yolda yürüyen!

Şair !
Ne umut ara gözlerde
Ne savrul bedenlerde.
Yakmadı mı kalemin
Gecenin çığlığını yırtıp
Ağlarca bakıp
Yüreğinden teğet geçeni ?
Geç bunları...
Karanlık değil,
Öfke değil,
Şu yerde kıvranan
Dört büklüm umut değil
Sen varsın sen
Kendi içinde büyüyen !
Mürekkebin kanın,
Işığın canın.

Yaz şair,
Kus tüm öfkeni.
Yaz şair,
Çiz buluta hayali.
Yaz ki ağlamasın kalem .
Yüzyıllar ötesinden
Yunus okusun.
Can bu desin,
Can bu .
Benden geçen sende kalan,
Sözden akıp
Ruhu saran,
Karacaoğlan gibi sevip
Dadaloğlu gibi haykıran,

Mevlana gibi mest eden ;
Dilim bu,
Ruhum bu,
Benim bu
Can desin !

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39018/yunusca.html>

VAZGEÇTİM

Vazgeçtim yaşamaktan
Yaşamak buysa.
Titrek ışıklarında hüznün
Umutumu yitirdim.
Vazgeçtim insan olmaktan
İnsanlık buysa.
Kelimelerin ardındadır söylemim
Anlayana yüreğimce.
Dedim ya vazgeçtim.
Her ne demişsem
Ve her neyi savunmuşsam
Unut gitsin, değmem ben.

Bir kalp nelere dayanırsa
O kadar dayandım da vazgeçtim.
Hayata ve insana dair ne diyorsam
Kanma bana, yalandır.
Bir demliğin buğusunda bıraktım ben sevdayı,
Bir çocuğun uçurtmasıyla gitti
Gün be gün beslediğim hayallerim.
Tükendim, bittim, darmadağınım.
Yaşamak türküsü bitti,
Sazımın telleri kırıldı.
Vazgeçtim dedim de
İçimde bir çocuk ağladı.

Yemyeşil bir bahçe düşledim,
Nergisler vardı bahçesinde,
Bir kamelyada çay demliyordum sana.
Birden gök gürlledi,
Çakan şimşek miydi bilemedim.
Yanımdaydın az önce yok oldun.

Ta uzaklarda bir dağ var,
Vazgeçtim o dağı görmekten.
Çok yakınımda bir kuyu var,
Başında bekliyorum
Bir yudum su yok...
Kuruyan kuyunun başında,
Elimde çıkırık beklemekteyim...
Vazgeçtim sudan,
Vazgeçtim güneşten, aydan.
Herşeyden vazgeçtim de
Senden vazgeçemedim.

SERAP ÖZALTUN

http://www.antoloji.com/siir/media/43/www_antoloji_com_164143_813.MP3

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39186/vazgectim.html>

GİDERKEN SEN

-I-

Ellerim tutamıyor hiç bir şeyi,,,gitme
Karataş ağlar kucağımda, duy feryadımı
Selamın bile yok, ağlar çatılar.
Sorsam şu ak güvercine
Name salsam yarım sana...
Okusan da acısan yar...gitme...
Canda, tende, kanda sensin
Pervaneydim döndüm durdum
Işığından ilham aldım...gitme yar
Sensiz bu dünya bana har...
Damla damla akayım yar, yüreğinde kalayım...
Ayrılık taşıyor gözyaşlarının yağmurunda
Yağma...yok etme yollardan izlerini
Tüketmeilmekilmek dokuduğumuz sevdayı.
Pişmanlık sardığında varlığını
Gene de gülümseyecek sana ruhum...

-II-

Ölüm,
Titrek bir bulut gibi sardığında
Bedenini ...
Ağlayan,
Özlemlerin olmasın;
Pişmanlığın ağlasın!
Uzan uzanabildiğince
Ayakları üstünde dururken
Yaşam,
Hülyalarının
En ücra köşesine.

Dokun ve hisset
Umudu,
Sevgiyi,
Özlemi,
Acıyı,
Nefreti.

Hissetmediğin,
Tatmadığın
Sadece ölüm olsun.
Onu da
Bir uyku güzelliğiyle sar ruhuna ki
Vardığında da gözlerinin içi gülsün.

-III-

Bunca sevgi...
Saklansa da kendinden bile..
Ötelenemez..
Toprak bile almaz..

Bulut duysa dayanamaz..
Rüzgar boran olur eser..
Dil susar, göz ağlar..
Bunca sevebilmenin hazzı
Götürür insanı
Atar bir dehlize
Anar ağlar
Ağlar anar
Ve..
Sevilene kanar
Döner
Uzatır ellerini de
Dön der,
Dön..
Sensiz olmaz..
Mezar ağlar,
Beden ağlar,
Ruh ağlar.

SERAP ÖZALTUN -----

[alt_cizgi] Halil Cibran diyor ki:

Yuvam, “Beni terketme, burada geçmişin yaşıyor.” der,

Yol ise “Gel ve beni takip et, ben senin geleceğim! ”

Ve ben hem yuvama hem de yola derim ki,

“Ne geçmişim ne de geleceğim var benim.

Kalırsam kalışımda bir gidiş,

Gidersem gidişimde bir kalış olacaktır.

Sadece sevgi ve ölüm her şeyi değiştirir.' [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39467/giderken-sen.html>

DIYECEĞİM VAR

Yerdeki hazan yapraklarına takıldım kaldım.
Hiç tükenmiyor;
Biri iniyor,ardından öbürü...
Hayatın acılarını
Atıyor omuzlarından koca çınar..
Oysa baharda yenilenecek,işiyacak hayat...
Ağaç mı olsaydım ne?

Kanayan yaralar,
Acıyor can yakarken.
Kapandı kanayanlar.
Ya kanamadan can acıtanlar?

Bir ömür boyu acır mı bir yara?
İnsan, avuçlarını açmışcasına
Yalvarır mı yaradanına içinden hep
Neden, diye diye.

Gözlerimi kapattığımda
Kendimi arıyorum.
Balığın yüzgecine mi,
Kuşun kanadına saklansam?
Nere olduğunu bilmediğim yerlerde,
Sorgulasam hayatı.
Tükenişin resmini bulsam
Bir kadının gözyaşında.
Umudun yok oluşunu yakalasam
Bir musalla taşında.
Elini sevdiğine verirken
Işıl ışıl bakan gözlerdeki
Bencilliği keşfetsem.
Dört büklüm yürüyen ihtiyardaki
Yaşama azmini alsam
Getirip şu hasta çocuğun
Yüreğine koysam
Ya da
Ben diye diye
Çılgık atan insanlığın elindeki
Bencillik kılıcını kessem.
Biter mi içimdeki sızı?

'Bitmez can' dediğini
Duydu deli yüreğim.
Bitmez...
İnsan kendi için dilediğini,
Şu garibe de dilemedikçe
Bitmez bu gönül ağrısı.

Ha sen, ha ben
Ne fark eder.
Ben yanmışım,
Ömür bitmiş,
Kim bile !
Sen erimişsin,
Gönlün solmuş,
Kim duya !

Yaşamın kiskacında
Savrulurken dört yana;
Tutun salın bir ucuna

Uzan,
Tut Şu balığın elini
Ve git
Boylu boyunca....

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39570/diyecelim-var.html>

KABUS

Sis bulutu sarmış dağları,
Ne sesim ulaşır
Ne varlığım sana...
Yoksun.
Erişemiyor gölgem,
Gölgene...
Çılgılığım kulakları yırtacak
Ama...
Çıkıyor sesim!
Tırnaklarım,
Etimi kanatacak...
Olsa!
Kan revan içinde yürek
Ayaklarım sürünür
Ellerim bükülür
Varamam yüreğine...
Rüzgara karıştım,
Kül oldum...
Toz oldum..
Söz oldum..
Yittim!

SERAP HOCA

Altının değerini sarraf bilirmiş, sarraf değilim ki ben...Bilememişim demek ki, kaç ayarsın sen. Bu da benim ayıbım. Hani bir olmuşuk, hani can olmuşuk...Bilmeliydim, bilemedim...Demek ki sevda yolunun yolcusu değilim ben...
Heybende ne var ey erenlerin en güzeli? Heybende hep sevgi mi var? Benim heybemden güven düşmüş mü...yok mu olmuş güven? İyi bak oralara...olmalı. Olmasa ben sana can demezdim ki...Olmasa, ben senin elini tutmazdım ki...Yok, doğru değil bu... Bak yüreğine, bana dair ne var...Hani nerde güneşin altında kar? Söyle ben senin için neyim, güneş miyim yüreğini ısıtan, kar mıyım kusurunu örten? Dokun yüreğine...Ses versin sana..Bil ki gözünden akan yaşlarla boğulurum...Bil ki ağızımdan çıkan söz, yılan olup seni sokmasın diye susarım...hep susarım.
Giderken seni de götürreceğim. Giderken beni de götür. Unutma burda tek kalan, kalmış olmaz, buna olsun güven!

19.7.2007
SERAP HOCA

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/39954/kabus.html>

CANÖZÜM

.

.

.

.

.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40160/canozum.html>

BİR AŞK MASALI

Okyanus ötesinden mi
Bulutların gerisinden mi
Nerden geldin de
Dokundun yüreğime...
Sızladı içim.
Kendimi aradım doğan günde,
Yağan yağmurun inleyişinde...
Dibe vurdum!
Bu nasıl bir dokunuştun...
Bataklıklar kurudu,
Yosunlar gül açtı
Mekanlar, adlar, her şey sendi.
Gün be gün ağardı ufuk
Isındı buz gibi eller,
Kavruldu tenler...
Bilmeden toprağa eş olacağını,
Ağardı saçlar.
Her telde bin ağıt, bin özlem, bin şarkı...
Nerdesin diye haykırdı notalar
Ağladı keman...
Kazma-kürek kaçtı !
Açtı bağrını sevgili gibi,
Sızladı içten içe toprak
Sardı sımsıkı...sevgiyle...
Ağladı mermer,
Okşadı eller
Vedada diller...
Bu nasıl bakıştı
Dalgın, umutsuz!
Kalk...hadi
Tut ellerimi, diyor
Uzaklardan bir ses....
Kırmızı güllerde kaldı
Yürek yangınım.
Yiten kimdi,
Kalan kim?
Ben miydim, sen miydin?
De canda canım
De canözüm...

SERAP HOCA
21.07.2007

Gelmiştir zaman evvelinden beklenen....

Yüreklerin dokunmasından oluşan şimşek bulutlara yüklemiş sevgi yağmurlarını da kuruyan toprakta umut yeşertmiş. Yaşanmamış sevgiler zamana yenik düşüp ağıt olmuş dillerde. An gelmiş vedanın korkusuna yenilmiş umutlar. Giden kim kalan kim belli değil.Ne fark eder ki; giden,ruhunu kalana bırakır, kalan sevgiyle sarılır ruhtaki gül kokusuna... Canda can olunmuş, cana öz olunmuşsa gitmek ne ki kalmak ne ki.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40280/bir-ask-masali.html>

İÇİMDEKİ SAVAŞ

Gözümde gitmedi ak saçların
Kulağımdan çıkmıyor sessiz çığlıkların,
Ağlama...
Gelir mi beklediğin,
Bilemem;
Ama yanındadır hep dost ellerim.
Bükme boynunu öyle
Yıkma ne seni ne beni
Tükenmesin ışığın.
Buruşan yanaklarından
Akıp giden, yıllar mı
Özlem mi bilemedim
Gözyaşını silemedim.
İçimdedir savaşın,
Yüreğimdedir özlemin.
Senle sen oldum da
Bitiremedim acını,
Tüketemedim hasreti.
Dur de yüreğine,
Bekle de acılara,
Ver ellerini bana
Ben olayım evladın...
Olmaz der yüreğin,
Olmaz der gözlerin,
Bekleyen yüreğin;
Canını ister,
Kanını ister!

SERAP HOCA

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40386/icimdeki-savas.html>

Aşk Tuzacı

Alıp götür bu sızıyı da
Savur bir dağın zirvesinden
Süzülsün dünyaya yavaşça
Yüreğimin en güzel hisleri
Damla damla yüreklere;
Severken yanmayı,
Yanarken ağlamayı,
Ağlarken gülmeyi
Ve
Gülerken aşk ile
Çaresizliğine kanmayı,
Hasretle kıvrınmayı,
Canda ten olmayı,
Tende canı bulmayı,
Uzağı yakın etmeyi,
Yetim yüreği sarmayı,
Gözden gönle inmeyi,
Vefanın değerini,
Sevilenin adının
Sen değil, biz değil
Sonsuzluk olduğunu
Ah çekerek öğrenmeli.

23/07/07
SERAP HOCA

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40706/ask-tuzagi.html>

BİR YÜREĞE SIĞMAYAN SEVGİ

Beni böyle bırakmayacaktın.
Egsoz dumanları,
Rüzgarın uğultusu
Ve senin uzaklaşan sesin,
Yıkıldım!

Beni böyle bırakmayacaktın.
Verilen sözler,
Kurulan düşler
Ve senin veda eden elin,
Kahroldum!

Beni böyle bırakmayacaktın.
Güzel gözlerin,
Bükük boynun
Ve giremediğim kalbin
Yok oldum!

Serap Hoca

[alt_cizgi] -Bazen seven, alamaz sevdiğini yüreciğine,
Sevilen, vedaların gölgesinde ağlar sessizce.- [/alt_cizgi]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/40892/bir-yurege-sigmayan-sevgi.html>

BİR ÖMRÜN SİLSİLESİ

Değişik makamlara sindi notalar,
Her biri ayrı tele saklandı
Kimi ağladı,
Kimi inledi,
Kimi rakkaseleri coşturdu
Kimi aldı götürdü bilinmez diyarlara...

Sen hangi makamdasın,
Kimin hanesinde,
Kimin yüreğinde,
Kimin elinde,
Kimin ayak izindesin ?

Ayak izlerinde sürdü gitti
Bir ömrün silsilesi...
Bilmedin.
Kimi an bir küçücük ayak izi
Amacı oldu yaşamın.
Kimi an elini tutamadığının
Sürdün yıllarca izini.
Kimi ansa tek ve derin izlerinle
Taşydın gönlünde sevdiğini
Güneşin battığı her yerde...

Güneş mi yaktı
Sevda mı seni böylesine,
Dokunulmaz hallerde oluşun neden...
Gözyaşlarını sindiremedi mi
Yüreği ,
Sana gel diye haykırırken
onca sevdiğim...

Haykırışlara mı gebeydin doğuştan,
Eline mi verildi fermanın,
As o yaftayı duvara
Çile ile işim yok gayri de .
Al hangi makamdansa şarkın,
Ayak izini sürürüm ben ömrü billah.
Ağlama demedim mi ben sana !
Gel, yıkayalım seninle gözyaşı ırmağımızda...
Ta özüne dek hasreti.

27.7.2007

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41205/bir-omrun-silsilesi.html>

AĞIR AKSAK YÜRÜYÜŞ

çek git !
al gölgeni de üzerimden
akitma insanlıktan uzak hislerini
uzak dursun benden artık bir tek kılcal damarın

çek git !
al bıraktığın tüm nefreti
bırakma bende yaşanmışlığa dair tek bir iz
gölgemde bile kalmasın düşün ve git artık dünyamdan

çek git !
insanlığı nerde bıraktın sen
unuttuğunnher ne idi yılların ötesinde
git bul kendin varlığının -vakti zamanında var olan- özdeki güzelliğini

çek git !
nefes alsın damarlarım
gözlerimdeki nem durulsun artık
viran gönüllere eş olmaktan yoruldu gönül , bilmezsin

çek git !
bencilliğin kadar benciline sarıl
tüket başka omuzlardan da hayata inancı
ufuklarda ışık görmek isterim artık, ağarsın dünyam

çek git !
elde avuçta ne varsa al
bir nebze huzur için kanar duvarlar
çığlıksız ağıtlar yok olsun, ay buluta saklanmasın artık

çek git !
filiz versin başak sensiz
onur başını kaldırıp baksın gizlice
şaşırsın cepteki liralara, ağlasın kefen, çırpınsın hayat

çek git !
razıyım bedeli her ne ise
yansa da yıkılsa da güneş, kararsa dünya
görme gözyaşlarımı, vicdanı olmayanadır bu ağır aksak yürüyüşüm.

SERAP HOCA

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41349/agir-aksak-yuruyus.html>

HEYHAT !

Her bahar, her yaz, her kış
Ya da her güz...
Açan çiçekte,
Esen yelde,
Kuruyan yaprakta,
Taşan selde,
Dağlardan aşağı inen çığda...
Şu çiçekteki çiyde
Bil ki yar hep biz olacağız...
Hep 'sevilenim nerde' diye haykırarak tabiat...
Ve bunca sevip de kolları boş kalan onca aşık gibi
Savrulup gideceğiz yüzyılların arasına...
Akan gözyaşlarımız yağmurlarla karışıp
Geri dönecek selle...
Duaya kalkan ellerimiz eş olunca toprağa,
Açan her al gülde
Sevda sözleri terennüm edilecek aşk gönüllerde...
Canözüm...
Yokluğun yokluğuma karıştı...
Nefesin nefesimle rüzgar olup esti..
Bak, kavuruyor güneş gönülleri,
Bizden alıp gücünü...
Aşka aç gönüller,
Bilseler ki tüm sıkıntılar buhar olup gider sevdalarıyla...
O zaman yana yana ararlardı
Gönüllerine eş olacak gönülleri...
Heyhat!
Ne izin var şimdi ne izim
Şu yaşlı dünyada...
Hani terennümlerimiz,
Hani özlem şiirlerimiz,
Nerde bükülen dizlerimiz...
Şimdi ruhlarımız,
El ele tutuşup bakarken insanlığa
'Haydi 'der...
'Haydi kırmızı güller verin sevdiklerinize...'
26.07.2007
SERAP HOCA

[italik] [alt_cizgi]

Nerdesin? Seherin esen yelinde mi, hasretle akan gözün selinde mi, yoksa bülbülün zar ettiği, buram buram sevda kokan gülünde mi? Her nerede isen izin izim ,sözün sözüm , Mevlaya dua diye dönen yüzün yüzümdür. [/alt_cizgi] [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41474/heyhat.html>

DÖN UMMAN GÖZLÜM

Yarim,
Bu siyah günün ardı ne renk
De bana!
Nerdesin!
Nasıl kıyar da gidersin!
Nasıl tutmazsın elimi...
Kolay mı bu kadar
Bırakıp da
Yok sayıp da
Gitmek...

Nasıl kıydın bu sevdaya
Nasıl acımadı yüreğin
Hem sana hem bana!
Canözüm...
Nerdesin!
Duymaz mı ağdımı kulakların
Rabbimden başka kimsem yok ki...
Ondan yardım istedim
El uzatsın sana
Taş değmesin ayağına diye.

Yar!
Ah yar!
Bilmez misin ki
Sevdalının yüreğini
Sadece sevdalısı yakar
Ve
Sadece sevdalısı yıkar...
Nerdesin yüreğim!
Ses ver, öldüm...
Sensizliğin ölümümdü yar,
Bilmedin.
Ellerimi uzattım tutanım yok,
Kollarım bomboş saranım yok
Gözlerim bir pınar silenim yok ...
Hıçkırıklarım gelmez mi sana?

Şimdi...
Bir elimde kör bıçak
Bir elimde sevdan...
Ne yapayım ben yar!
Söyle!
Kör kuyulara attın beni,
Yanarım yangınlar içinde
Alevler, yüreğimdeki yangına acıdı.

Canözüm...
Ne olur,
Bir ses ver...
Gitmedim de,

Ölmedim de,
Yaşarken öldürme beni...
Bak,
Keman ağlıyor benimle...
Dil yarası,
Gönül yarası olmasın...
Hasrete olsun şikayetler,
Sevilenin sözü,
Sevilene ölüm fermanı olmasın.

Gel,
Dön gel...
Seni götüren yol,
Geri getirsin.

Sözün vardı,
Salımdan tutacaktın.
Vazgeçtim,
Tutma,
Yeter ki dön
Dön umman gözlüm,
Dön!

Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/41596/don-umman-go zlum.html>

KEŞKE

-ELİMİZDFEKİ İPLER UPUZUN OLSA-

Keşke
Seninle el ele tutuŐmasak da
Göz gÖze bakmasak da
Bir sahil boyunca yürüyebilseydik yar.

Keşke
Çocuklar gibi adımlarımızı sayıp
Bak aynı adımlarımız, diyemeden
Yan yana yürüyebilseydik yar.

Keşke
Dağların doruklarına tırmanıp
Uçurtmamızı uçursaydık yar başında
İpleri dolanmadan yar.

Keşke
Nedir, niçindir diye düşünmeden,
Ardımızda bıraktıklarımız birbirini bilmeden
Komşu musallalarda yıkansaydık yar.

23.11.2006
Serap Hoca

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42146/keske.html>

GİTMEYECEĞİM

Bir yer arıyorum,
Olmazların yokuşunda.
Bükülü boyunlara inat
Sevda çığlığında...
Bir yer arıyorum,
Balonların ucunda gidince
Siyahlar sonsuzluğa
Ak pak gökler yeşermiş
Bir yer işte...
Sevda desen boş
Ümit desen hoş....
Çığlıklar mı
Ooo, çok hoş.
Haydi
Ver sesini
Katalım çığlıklara coşkumuzu...
Heyamolalarla
Gidelim düşler ülkesine
Salıncaklara kurulup
Çocuk olalım
Genç olalım
Alıp da bastonumuzu
İhtiyar olalım...
Bir yer...
Bir yer arıyorum
Siyah olmasın bulut
Kırmızı olmasın gözler
Yılan olmasın dostlar...
Var mı ki...
Bulsam böyle bir yer...
Bir dibegin başına geçsem
Alsam tokmağı
Vursam, vursam , vursam
Kim duya yar
Kim bile
Kim gele...
Ne dersin?
Şiir, nefes almaksa
Bir derin nefes aldım işte
Budur yaşam iksirim
Şiirle yaşar
Şiirle ölürüm
Öldüm diye
Kandırır da
El sallarım ardınızdan
Bir yer arıyordum ya
Buldum derim sessizce
Kulağına...
Al şu yerdeki toprağı
Hani basmıştık ya seninle
Al ondan biraz
Çık şu dağın doruğuna
Savur be can,
Savur
Haydi..
Toprağın vardığı her yerde
Sevdalar salınsın boylu boyunca
Dünya duysun sevdamızı ...
Duysun da

Rab, meleklerine
Gördünüz mü
Benim kullarım severse
Benim için sever desin
Ve...
Her bir canlıda
İzimi bulur desin...
Unutma ki can,
Ben yerimi buldum
Gözyaşlarını perde yaptım dünyaya.
Onlar toprakta ararken beni
Yüreğinin dehlizinde saklandım ben
Kovsan da gitmeyeceğim.

4.10.2007
Serap Hoca

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/42707/gitmeyecegim.html>

ÖLÜ DENİZ

[italik] -'aşk kanıyor' demiş şair... ılık ılık
dokunma
kanasın...
aşk, kanadıkça yaşar.- [/italik]

sakladım seni yaprağın ayasına,
gözlerim bakışlarını en geriden...
bir göz süzüşüne hasretken
düşerim sensizliğin yoluna
giderim bir bilinmeze
ıslak yüreğim ve
yazmayan kalemimle...

bekledim acabalara sarılıp sıkı sıkı,
ömrümün hesabını tutup günlerce...
ağır bir bedel geldi önüme
kıvrandım...çaresiz
yürüdüm bulduğum yolda
sensizliği cebime koyup
unutup gözlerinin güzelliğini...

nedendir diyemedim yazgıma
sormadan kimseye yurdunu yuvanı...
bir ben yokum sanki senin dilinde,
çare desen yok...umut desen ölü deniz...
ne zormuş seni sensizliğinde
sonsuzluğa gebe günlerde de sevmek...
bilseydim sevdiğini...gider miydim?

SERAP HOCA

Kaynak:

SELAM DARAĞACI

'söz ola kese savaşı'

git... haydi git !

tüket canı !

uçur ruhu !

yak sevdayı !

bile bıçağı !

haydi !

en keskin söz ol !

uçur dostluğun başını !

haydi !

her nerdeysen

kanla dolu bu sesi

gel sustur!

veda etmesin vefa ...

serap hoca http://www.antoloji.com/siir/siir/siir_SQL.asp?sair=14518&siir=789892&order=tarih

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/43438/selam-daragaci.html>

GÖLGELER AĞLAR / GELEMEM

Gel dersin sevdiğim gel dersin ama
Ardımda gölgeler ağlar gelemem
Yüreğim kan revan sel dersin ama
Çaresizlik yolum bağlar gelemem

Dipsiz kuyulara saldım canımı
Hasret çıyan olmuş emer kanımı
Kor alev kaplamış dört bir yanımı
İki gözden çeşme çağlar gelemem

Nağmeler küs tutmuş telden anlamaz
Hasreti çekmeyen halden anlamaz
Yalvarıp yakardım dilden anlamaz
Aman vermez yüce dağlar gelemem

Ak bir güvercinim yâredir yönüm
Ayak bağı olmuş karanlık dünüm
Kara gecem dertli ağlaşır günüm
Gözyaşım yaramı dağlar gelemem

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/44161/golgeler-aglar-gelemem.html>

GÖNÜLDAŞIM

[italik]

Seni ben yitip giden gençliğimin içindeki sevgi çimlerine oturttum.

Seni ben yüreğimin yangınlarında ısıttım.

Seni ben hoşgörünün, umudun, coşkunun içinde buldum,

Seni ben sıcak bir dostlukla sevgi arasındaki köprüde buldum.

Seni ben denizin dalgalarında, kumsaldaki ayak izinde buldum,

Seni ben şairce sözlerinin içindeki gizde buldum.

Seni ben yüreğinin içindeki ilahi güçte buldum.

Seni ben kıskanmakla güvenmek arasındaki ikilemde gezerken buldum.

Seni ben dürüstlükte,saygıda,umutta buldum.

Seni ben yerlerdeki hazan yapraklarını toplarken buldum.

Seni ben gecenin karanlığında yüreğimde buldum.

Seni ben içimdeki gözyaşımda buldum.

Seni ben çocuklar gibi oynarken karşımda buldum.

Seni ben gökte ararken yerde buldum.

İyi ki varsın, yüreğime hoş geldin.

SERAP ÖZALTUN

[/italik] -----

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45519/gonuldasim.html>

MENZİLE KAÇ VAR ?

Canözüm merhaba,
Ses ettim duymadın, iyi misin?
Yüzün mü sarı, buradan mı öyle görünüyor?
Ne olur tek tanem kendine iyi bak ,
Bana sensizliğin türküsünü söyletme ;
Sen diye yırtılmasın hançerem .
Omuzlarım kaldıramaz sensizliği,
Bir mum misali yokluğa savrulur bedenim sensiz .

Her bir şeyim,
Gözlerine hasret kaldım.
İçimde sevgin, dilimde adın.
Bu, bir insanın bir bedene sevdası değil.
Bu, varlığına hayranlık.
Bir el uzatışın var ki dostlarına can niyetine,
Bazen sevdalın olmak mı güzel,
Dostun olmak mı diye çocukça bir ikileme giriyorum...
Oysa her sevda içinde bin can dostu saklar,
Bilirim.
Şimdi nerelerdesin...
Gölgen yok...
İyi ol da dağ ardında ol .

Gözümüm nuru,
Seni anmadığım bir zaman dilimi söylesin yüreğim,
Hadi söylesin !
Yok ki can....
Olamaz ki !

Bir gün...
Aynı anda gidemezsek menzile,
Geride kalan,
Bu sevdayı yaşamış olmanın derin hazzıyla şükretsin Rabbime,
Bu sevda nazar kıldı yüreğimize diye.
Unutma,
Kalanın görevi, ağlamak değil.
Çünkü boğulur giden, gözyaşında .
Hiç bir seven, yapamaz bunu sevdiğine.
Gün ağardı canözüm ,
Gidişinin ardından ezan okundu..
Yolun açık, yüreğin benle ola.
Sağlıcakla kal.

18.08.2007 05:10
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45750/menzile-kac-var.html>

SÖZÜN SIRRI

Ey canözüm,
Hayat ne,
Söz vermek ne,
Şiir ne,
Der misin?

Ey canda canım,
Şiirler ayna ise
Yürek yangın ise
Yansın aynalar,
Çöksün dua diye,
Ellerle dizler.
Söze galip gelsin,
Bükülen boyun.

Ağla ey dil,
Kıvrıl beden,
Ruha beden ne gerek.

Sırça köşk misali,
Dağılsın dizeler
Tutulsun "söz"ler.

19.08.2007 03.15
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/45910/sozun-sirri.html>

KOLAY OLMADI

ezip de bir parçalanmışlığı,
oturtmak seni ...
tüm çiçek kokularını unutup
koklamak seni...
aramadı işi vardır, deyip
hoş görmek...
bir güzelde nazarını hissedip de
Rabbi bulmuştur demek...
varımı koyup da bir yana
varın olmak...
sensiz uyuyup da
sana günaydın demek.
ruhuna can diye
özlemle bakmak.
ahret yolunda
elini tutmak.
hiç kolay değil
canda can olmak. SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/46924/kolay-olmadi.html>

GİT GÜLE GÜLE

Aylardan ağustostu, gün erken başladı...Çakır gözlerin gülüşüne günaydın diyebilmenin hazzı yayıldı yüze. Birlikte bir domates peynir yiyebilmenin, bir lokmayı paylaşabilmenin mutluluğu anlatılmazdı. Nasıl geçti vakit ya da geçti mi... Kim bilebilir ki aynaların bildiğini...Akan sular gizledi gözyaşlarını...Sevinçler saklandı ruhun kıpırtısında ve o an hiç iç çekilmedi...Unutuldu mu, vakit mi olmadı..bilinmez. ...Açlık değildi aslında onları oradan alıp da ora senin bura benim gezdiren...Hiç işte..Bir garip terennümdü bu ve vakit gelip de hoşça kal dökülünce dilden, güldü ruh..Boşadır veda. Gene görüşür bu yüzler ve geçen zaman yanılmadı o gizli gücü..."Nerdesin"ler, "bekle"ler ve ellerin kenetlenişi yeniden...Raf raf kitaplara bakarken bile birlikte olabilmenin sevinciyle kıpır kıpırdı yürekler... Bir kahvenin telvesinde gelecek arayan ellere güldü adam, "inanıyor musun ki bunlara sen" dedi...Kadın, güldü boş bir umutla dudak kıvrımlarındaki acıyla "yok canım, inanmam aslında" dedi...İnanmak istediğini görememişti çünkü..Dört yapraklı yoncanın çapraz yapraklarında saklı ayakkabıları , bir türlü eş edemiyordu. Yağmur kokuyordu toprak..Bu yaz günü nerden esmişti ki bulutlara da inivermişlerdi buralara...Gözyaşları dışa vuramayınca onlar damlayıvermişti işte... Liseli aşıklar, geçerken karşıya baş başa olacak birkaç dakika daha çalabilmek için taksiyle paylaştılar gözlerindeki sevdayı...Gittikçe mahzunlaşıyordu sesler. "beni unutma"lar dökülüyordu dillerden. "Hayır" dedi biri, "inme sen...ben inirim , sen git ve el sallla...Söz, bu defa ağlamayacağım ardından..." ağlamadı da... Biliyordu ki hala aynı havayı soluyorlardı. Kabuslu bir gecenin ardından uyandı kahve gözlü yar .İçi yandı...eli telefona gitti..."Nerdesin, nerde..." Söz bitmişti o an. Yutkundu...sustu...Çoktan çıkmıştı yola...Kapattı telefonu ve iki satır mesaj attı.

"İyi yolculuklar babacık" .

Cevap geldi az sonra...

"Hiç gitmemiş olmak için
bilerek hoşçakal demedim yar,
seni seviyorum"

nerden alır ki kaynağını
gözyaşı...
nasıl akıp gider
yürek boyu...
her iç çekişler
bin yangın.
ne esen yel
ne şu eller...
durduramaz
bu selleri.

gitmeseydin
olmazdı ki...
kal deseydim
olmazdı ki...

hadi
bakma ardına...
gene git,
gene gelmek için.
seviyorum seni,
seviyorsun...
biliyorum.
bundan güzel
ve de özel
hiç bir şey yok.

o halde...
sana iyi yolculuklar.

26.8.2007 12.20
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47409/git-gule-gule.html>

KADININ ADI NE

--binsekizyüzlerde de sevdi kadın , ikibinde de---

sevmiyorum hayatı
gönlüm ağlarken.
sen diye kıvranırken
sensizlikte kadın olmayı.
anılarında yok olup
gözyaşında ıslanmayı,
çare nerde diye ağlamayı...

kimim ben
de bana
kimim ben...
yastığa döküp de gözyaşımı
sana gülmek kolay mı
içim kan ağlarken ...
kimim ben de bana.
n'olurdu
benim olaydın
benle olaydın
senle olaydım...

kapı artlarında kalmamayı ,
özgürlüğün tadını,
yaşamayı özledim be yüreğim ,
canım ,
her şeyim ...
yaşamayı,
sen gibi...

bilirim
farkımız yoktu
ama
mengene daha bir sıkar oldu
dayanamıyorum ...
al at bu bedeni çöpe ,
n'olur al at .
bıktım ,
yoruldum .
nefretim
mecburiyetlerde asılı kaldı...
tükeneydi bedenim ,
ağıtta kaldı ruhum.
yaşamak bu muymuş yar...
nerdesin diyemediğim ,
saramadığım..
boğazımda bir düğümsün
yumruk yumruk..
kırıldım
kırıldıkça bükülü kaldım
boğuldum gözyaşımında...
n'olur
sakın sen ağlama ,
ben gülerim gene
seni görünce...

SERAP ÖZALTUN
24.8.2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47558/kadinin-adi-ne.html>

HUZUR

kapamak isterdim gözlerimi
uykumda olsan.
kapan ey göz kapaklarım
bana uyku da mı haram...

serap özaltun

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/47760/huzur.html>

Şah Damarım Nerede?

Özlemin ciğerim dağladı yarım
Gözlerim sen diye ağladı yarım
Sabrım ırmak gibi çağladı yarım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Elini tutmaya kıyamadım yar
Adını güllerle sayamadım yar
Zülfün koklamaya doyamadım yar
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Attığım adımda seni anarım
Bilesin canözüm sensiz kanarım
Yaşadım sanıp da inan yanarım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Şu ak bulutlara gözyaşım saldım
Bir yıldız olup da kalanın oldum
Sen gittin bu elde ben tek mi kaldım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Hasret kaldım yaren gül cemaline
Sarıp da soldum yar visaline
Umut sonsuzda gül, erem kavline
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Epey zaman oldu yola baktığım
Irmak olup deryalara aktığım
Uğruna herşeyi yakıp yıktığım
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Yürekte yara var can dolam dolam
Çılgılık mı atayım saçım mı yolam
Hadi söyle nolur kurbanın olam
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

Şah damarım nerde hasretim ona
Ecelle sözüm var gönlümde hana
Serap oldum ey yar kanma sen bana
Geldin mi, gördüm mü, rüya mısın sen

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51442/sah-damarim-nerede.html>

SONSUZLUĞA ASILI BİR SEVDA MASALI

“Sizin oralarda da
insan,
sabaha kadar ağlayınca
yağmur kokar mı toprak can? ”

[italik] “Can,
o gözyaşlarının akması
burada yürekleri dağlamaz mı,
bir tek damlasına bin can feda edilmez mi? ” [/italik]

“Oradaki yürek dağlanacaksa
yutarım,
akıtmam
bir damlasını. ”

[italik]
“O gözyaşına sebep olacak her ne varsa
yakmaz mıyım yar? ” [/italik]

“Nice sevgisiz gönüller,
yakar yıkar da
bilmez ettiğini,
arkasına
bakmadan yürür çünkü. ”

[italik]
“Ah be yar,
ah be can!
Yıkılsın kül olsun dağlar ki can ile cananı ayırır,
sevgisiz çöllere savurur.” [/italik]

“Dağlarda oturur da ufka bakarız,
her dem yare selam salarız;
yanmasın dağlar ...
Çöllere sevda ekilsin,
güller açsın çöllerde
kiskansın dağlar ”

[italik]
“Gül açan yüreğine can kurban! ” [/italik]

“Açacak her gülün yaprağı,
sevda tüter can diye.”

[italik] “Tüten her duman sevgiliye seslenir
bu aşk ateşinde yan diye. ” [/italik]

“Yandıkça
tüttükçe
daha bir mutlanır
sevenin yüreği.”

[italik]

“Yandıkça yanmaktadır
hakiki aşkın gereği.” [/italik]

“Aşk ne ki yar ...
aşk;
A-dını adım belledim demektir,
Ş-avkınla gönlüm yandı demektir,
K-anmadım sendeyim demektir. ”

[italik]
“Canında can
damarında kan oldum demektir. ” [/italik]

“Damarda hissedilene saygıdır aşk. ”

[italik]
“Şüphesiz teslim olmaktır aşk. ” [/italik]

“Seherden guruba dek
her an-da
unutup da kendini
n’apar ki demektir aşk.”

[italik] “Yenen lokmada
Ve her damlada sevileni anmaktır aşk.” [/italik]

“Lokma ne ki ey yar,
damla ne ki,
zerre ne ki...
Şu koskoca evrende
tükenip de gitmeyecek mi beden?
Kalacak ruha, gıdadır aşk. ”

[italik]
“Alınan her nefeste
onu solumaktır aşk. ” [/italik]

“Haydi can,
al benim için bir nefes;
bir an daha yaşayayım
seninle...”

[italik]
“Seni solurum ey yar,
bir tek seni.” [/italik]

“Tek değilim
olamam ki
nefestesin
tendesin...
Şu kuşun kanadıyla
savurduğu yeldesin
yar.
Bir lokma ekmeğimde,
suyumdasın,
aşımda ... ”

[italik]
“Velhasıl, olduğum her yerdesin.” [/italik]

“Ey sevgili bil,
olduğun her yerdeyim! ”

[italik]
“Can,

canına bin can kurban.
Sen şöhretim,
sen şerefim,
sen taşıdığım şan." [/italik]

"Şöhret ne ki,
can ne ki yar
adınla anılmadıktan sonra.
Gel desin rab yanına,
senden önce gideyim yar. "

[italik]
"Adın adımdır benim,
adınla anılmak
şadımdır benim. " [/italik]

"Uzattım elimi
şad dediğin için.
Adın adımdır
şanda yoktur gözüm. "

[italik]
"Uzattığın o el ki
şadıma şad ekler,
şad olmadıktan geri
şan neye yarar. " [/italik]

"Nasıptır yar ... "

[italik] "Dilerim ki nasibim sen, nasibin benim ey yar! " [/italik]

"Hayır dileyelim,
hayrolsun atımız.
Hayrolsun, Rabbin inayetiyle. "

[italik] "Amin canözüm. " [/italik]

"Amin iki gözüm. "

[italik] "İçime verdiğin huzur, daima gölgen ola yar." [/italik]

"Huzurun huzurumdur ey yar. "
[italik]

"Var git ey yar!
Dinlensin bedenin,
uyusun ruhun;
düşlere sal sevdanı
dillenmeden gönül." [/italik]

"Ruhumun dinlencesi,
yarın ruhuyla bütünleşmesidir ey can,
yarın ruhuyla! "

[italik] "O vakit
uzat ellerini
ve kapa gözlerini...
Yolumuz açık ola..." [/italik]

[italik]
"Uzattım ellerimi
gözlerim kapandı;
ruhum açtığın yolda revandır
ey canözüm!
Yol açık ola ..." [/italik]

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51598/sonsuzluga-asili-bir-sevda-masali.html>

Merhaba Hayat

[italik]

Karanlığın korkusunu bile hissetmeden
Yaşadı da yıllarca
Demedi hiç:
[italik] “ Yıldızın ışığı ne renk
Gökkuşağı kaç renk
Bulut niye ağlar,
Gök niye gürler...
Susun artık, tükettiniz ömrümü, yediniz yıllarımı...
Çöktü omuzlarım, büküldü dizlerim,
Umut dağım eridi
Ufuk karanlık...” [/italik]

Nerden akar bu minik ırmak,
Serinliğini verir yüzüme...
Elini neden uzatır ki bu bebek,
Tüm içtenliği ile ...
Neden böyle güzel kokar ki bu gül,
Var mıydı ki bu koku öncelerde...
Güneş her gün böyle ıslı ıslı mıydı...
Yüreğim ak pak oldu...
Yataktan kalkarken neden içim kıpır kıpır?
Koşarak gidişim işe neden?
Neden umursamaz oldum artık,
Siyahın en derinini görünce?

[italik] “ Ey aşk ...
Nelere kadirsin...
Gel gör ahvalimi” [/italik] demedi ama
Dudak kıvrımlarından yüreğe
Gizli bir gülüş uyandı ve
Tek bir söz çıktı dudaktan:
[italik] “ Merhaba hayat! ” [/italik] [/italik]

16.09.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51709/merhaba-hayat.html>

Bülbül, Derdim Bilmedi ki...

[italik] Seher vakti öten bülbül
Günaydın mı istiyorsun
Yarım uzak kalmış benden
Günaydın mı istiyorsun
Bükük boynum nerde erim
İnim inim ben inlerim
Ağlayarak öt dinlerim
Günaydın mı istiyorsun
Visal yok ki bilmezsin sen
Kal derim de kalmazsın sen
Bülbül derde dalmazsın sen
Günaydın mı istiyorsun
Erimez ki karlı dağlar
Gelemez ki o yar ağlar
Derdi ciğerimi dağlar
Günaydın mı istiyorsun
Neşen daim ola bülbül
Gönlün huzur dola bülbül
Ecen seni bula bülbül
Günaydın mı istiyorsun

SERAP ÖZALTUN [/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/51899/bulbul-derdim-bilmedi-ki.html>

UNUTMA BENİ

-'Sensizlik' yazar bil ki boynumdaki yaftada.-

Acıyı bal edip sardım gönlüme
Ne olur tek tanem unutma beni
Uzanır elin de varmaz elime
Ne olur can tanem unutma beni

Gündüzü geceyle saramadım ki
Hasreti vuslatla karamadım ki
Şu viran ellerde duramadım ki
Ne olur canözüm unutma beni

Bulutlar eş oldu şu gözyaşıma
Nağmeler okudun kalem kaşıma
Aynalar ar etti yaşım başıma
Ne olur her şeyim unutma beni

Hasretin şifasız bir yara oldu
Büküldü dizlerim hep kara oldu
Sensizlik adımla bir yafta oldu
Ne olur can eşim unutma beni

Serabın fedadır "han"ım bu yola
Dağlarda figanım duyulur ola
Ellerin yurdunda el boş mu kala
Ne olur sevdiğim unutma beni

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52198/unutma-beni.html>

Nağmede Dileksin

Bir mr geçti de mutluluk nerde?
İnleyerek kaldım her dem seherde.
Yokluğun düşürür acayıp derde,
Adın nota olur nağmede sazda.
Yağmursun,dolusun,güneşsin, aysın.
Vuslata kenetli deli bir taysın,
Derdimi uzağa fırlatan yaysın,
Yolunu beklerim karda ayazda.
Yüreği yüreğe gl diye sarıp
Canında can bulup canıma karıp
Yâr diye dizinin dibine varıp
Sevdamı korurum bu derin hazda.
Ruhuna sardım yar candaki teni,
zmeyesin sakın sendeki beni.
Bir değil her mevsim beklerim seni,
Bkmeden boynumu olmadan nazda.

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/52300/nagmede-dileksin.html>

BİR MANZUM HİKAYE

--Sevdadan Öte Ne Var?

bir sabah...

merhaba canözüm,
yabancı bir kentin seherinden,
bir hastane odasından merhaba sana.
nasılsın, yüreğin nasıl...
seni her an özlemenin,
hep düşünmenin sıcaklığı ile
merhaba yüreğim.
günün güzel geçsin.
hadi uyan...gün başladı.
kalk, mahmur mahmur günaydın de...
bir müzik aç...notalar dolsun odaya...
camı aç, yeni günün güzellikleri,
yeni umutlarla dolsun odaya...

dizlerim tutmuyor, bugün yürüyemedim...
doktorlar belki de artık yürüyemezsin dediler,
olmaz ki canözüm...olmaz ki...
ben yürüyemezsem
sen işten gelince kapıyı açamam,
sana kahve yapıp
ağır adımlarla da olsa sana getiremem...
şehrin sokaklarında koluna girip dolaşamam...
bi tanem, gel de bunu doktora anlat...
canözümü iyi et nolur, de.
nerdesin...gel artık, ömür gidiyor.

gene bir gün...
nur yüzlüm, geleceğim, bugünüm, yarınım...
Rabbimden seni diledim...
Her okunan ezanda iliklerim titreye titreye,
gözlerim yaş dolu seni dilerim...
Ellerimdeki al güller soldu, büktü boynunu güller,
gelmedin...
Ömrü tükettin.
Bu hastane penceresi ezberledi ezgilerimi...
Hep sen varsın ne söylesem...
Hani gençken bana türküler söyledin sazınla ya
'deli miyim neyim' diye...
Artık kulaklarım da iyi duymuyor
ama gene de bir ses duysam
bana 'ziyaretçin var' diyecekler sanıyorum...
yok, gelmedin tek tanem...
bilmez misin ki
seni bekler bu yaşlı ve buruşmuş kollarım..
varamaz toprağa bedenim sensiz..
gel, nolur...gel artık nur yüzlüm.

günlerden bir sabah...
günaydın cantanem,
bu gece seni gördüm rüyamda...
seni tanımadığım yıllardan seslendin bu gece bana,
öyle güzel, öyle hoş ve öyle saftı ki gülüşlerin...
bugünkü gibi...

sadece sanki bir burukluk vardı.
yıllar bir şeyleri alıp götürmüş senden,
düşündüm de şimdi buldum,
hayata olan inanç kaybolmuştu
yüzündeki gülüşlerde şimdi...
oysa kim istemezdi ki
hayatının yollarında istediği gibi salınsın...
ama bazen birileri arkamızdan itekleyip
bilinmez yollara itiyor bizi
ve bizi öfkeye gark ediyor,
bazen de
kendi tercihlerimizle
kendimiz kendimizi yakıyoruz..
bilinmiyor ki hiç bir şey...
ama rüyamdaki gençliğin çok hoştu be gülüm...
nasıl toy, nasıl genç ve nasıl umut doluydu...
hayat yolunun daha başlarındaydın, özgür...
uyandım..keşke yanımda olaydın da
gözyaşarımla ıslanan yastığımı değiştireydin...
seni çok özledim bir tanem...
dün akşam hemşire, yemeğimi getirdiğinde
dalıp gitmişim,
seninle evli olup da
sana yemekler hazırladığım bir düşün içindeydim...
birden sıçradım,
o an tepsideki yemek döküldü...
yatak da battı, üstüm de...
sesler mi yükseldi,
yatağımı kim değiştirdi,
kim beni hırpaladı hatırlamıyorum...
ama sanırım ceza verdiler bana,
bir daha dikkat edeyim diye..
aç kalınca
yemek mi göreceğim sandılar ki düşümde...
ben sana açım,
bilmiyorlar...
şu ak saçlarım seni bekler tarayasın diye...
nerelerdesin yüreğim...
dünyanın hangi bilinmezindesin..
iyi misin...
seni de üzenler var mı...
sen de uzatıyorsun ellerini biliyorum
ama delemeyi karanlığı ellerin...
ne olur tek tanem...gel artık,
tutmuyor ellerim artık...
yazamıyorum...
gel olur mu?

gece mi şu an...
sanırım gece...
nerdesin canımm...
nerdesin...
nolur gel, dayanacak mecalim kalmadı...
bedenim terk ediyor ruhumu...
bu gece doktorlar başımdaydı hep...
hayal meyal hatırlıyorum yüzlerini..
kimsesi yok mu, çağırın diyorlar...
kimsem sendin, herbişeyim sendin...
gelemedin ki canözüm...
boşa mı doğurdum o yavruları, nerelerdeler ki...
hatırlasam, söyleyeceğim yerlerini...
ama yok..bilmiyorum...
kollarım acıyor sevdiğim..çok...
damarlarım yok olmuş sanki buruşuk tenimin içinde...
sanki sadece kalbim canlı kaldı bu yitik bedenimde...
burnumda buram buram bir çorba kokusu var...

hani, sana bir hazır çorba yapmak istemişim de yok demiştin...
ellerinle yağda yumurta yedirmiştin ya...
o günden beri sana bir yemek yapmanın özlemi kalmıştı içimde..
şimdi ayağa kalkamaz oldum...
belki gelsen...
bilmem ki...
gücümü toplar da kalkabilir miyim...
nerdesin ey yar, ya yanıma gel...
ya da her nerdeysen ordan bana eşlik et...
benim vaktim azalıyor...
belki bir daha yazamam...
bil ki ardımda artık ağlayacak gölgeler yok,
ama benim de gölgem yok...
seni hep sevdim yüreğim.
teneşire mi kaldı vuslat halkamız...
nur yüzlüm,
uzat ellerini ve gelemesen de hisset varlığımı...
hisset.

25.9.2007

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/53821/bir-manzum-hikaye.html>

Hengame

[italik] karlar sakladı
umudu, sevgiyi.
buzlar sakladı
günah ile vebali.
doğmuyor güneş...
yalnızlık bir kalın sis
boğuldu ruh
sağırdır kulak,
topaldır ayak,
âmâdır göz.
uzanan eller
boşlukta bir köz. [/italik]
serap hoca

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54176/hengame.html>

Bir Dua mı İster ki Ardından?

sen hiç bir canlının ölümünü gördün mü?
duygular da ölüyor can, beden gibi.
sürerken saltanat bir dağın doruğunda
kamaşır gözleri bedeninin de cam gibi.
ne gecenin karanlığı ne fırtına
yok edemez yürekten göğze vuran ısıltıyı.
sonra can, bir gün düşer omuzlar;
bükülür boyun, susar dil.
kulak kesilir yürek,
yarin sazından bir nağme bekler...
sessizlik çalar kapıyı...
gözyaşı akar yüreğe yol yol...
bir iç çeker beden,
sigaranın dumanını çekmişcesine...
yok...ölüm gibidir terkediliş.
duyguların en asili sessizce giderken
bin iz bırakır da
kimse bilemez,
kimse göremez yürekten başka.
üç boyutlu bir tabloyu seyreder gibi
bakar beden,
giden duyguların ardından...
sorar kendi kendine
mevtayı nasıl bilirdiniz?

27.4.2006
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54780/bir-dua-mi-ister-ki-ardindan.html>

Veda Edemedin mi?

Gözümün kökü demişim de
Yazmışım adını yüreğimin baş tablasına.
Uykumdan korkmuşum sensiz kalırsam deyip
Yolunu açsın diye gözyaşımı dökmüşüm ardından sular gibi
Maziye mi saklamak istedin sevdami
Bulutların ardında mı kaldı gözlerinin yeşili
Dalıp gittin de başka bir kente mi vardı ayakların
Anılardan da mı sildin ki aramaz oldun hiç - bir kere bile- Yokluklara asılı kaldım
Sen dedikçe kıvrandım kaldım
Ufuklara bıraktım ıslak bakışlarımı
Neden bulamadım ki severken gidişine
Gelir de bir gün ararsan beni
Canözüm dediğim hitaplarda bul seni
Kaparım gözlerimi artık umudum yok hakikatte
Düş olan benken seni görmek dilerim artık düşümde

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/54881/veda-edemedin-mi.html>

GÖMÜ

İçimde özlemimi susturdum;
Yepyeni bir sevda doğdu yüreğimde,
Sana dair, senle ilişkin.
Unuttum gözlerini,
Unuttum ellerini,
İçimde büyütüyorum sevdanı;
Kimse bilmiyor.
Sen bile bulamazsın yüreğimde kendini,
Sakladım seni yüreğimin ayazına.
Orda kaldı özlemin,
Orda kaldı umudum.
Sorma sevdin mi diye,
Sorma özledin mi diye,
Demeyeceğim;
Sevdam bilsin seni,
Sevdam ağlasın.
Issız kuyulara gömdüm sevdamı,
Duymaz orda kimse ağıtları.
Ellerimi zincirledim orda,
Tutmaz başka elleri.
Bağlıdır gözlerim orda,
Bakmaz ki kimseye.
Ayaklarım ne bir adım ileri
Ne bir adım geri gider;
Bağlanmış sana.
Ne tarafa baksam:sen!
Ne desem: sen!
Yüreğimi arıtmışım ,
Sen geldiğinde
Kirlenmesin ruhun.
Uzaklarda bir trenin sesi gelir,
Sen mi gelirsin diye beklerim.
Geçer gider kara tren
Ağlamam.
İs sarar her yanı...
Adını yazarım camdaki ise.
Sen sanır, gülerim.
Yüreğim güler,
Özüm güler,
Hoş geldin canözüm der,
Hoş geldin.
Bilirim ki
Kocaman yüreğinle
Yolun başındasın.
Vakit o vakit olsun,
Gideyim dersin.
Bir gün,
Bir gün diye günleri kovalar da
Dilek pınarında beklersin.
Ben sakladım ya sevdamı dipsiz kuyulara ,
Artık huzurludur uykum;
Korurum seni.
Sen de bir mahzen bul sevgili,
Göm sevdanı oraya.
Filiz verince başak,
Uzat ellerini !
Bil ki:
Buğday tanesinde hayat var.

2.10.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:
<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/55200/gomu.html>

(DUAMDIR)

[italik] Ey canımın canı,
Canında yaradanımı bulduğum .
Gözüm seni görsün
Gönlüm seni hissetsin
Yok olsun yoksa
Adını anmayan dil .
Varlığının idrakini bilmeyen can,
Toza küle karışsın .
Bunca sevginin azametini hissetmeyen beden,
Eğilsin önünde
Kupkuru bir dal olsun .
Ey sevdanın abidesi,
Gönlünün derinliğinde arınmazsa hâlâ ruhum
Çıkmasın bedeninden,
Cezalı kalsın .
Ey aşkın kaleme hükmeden gücü,
Ey sevdayı rabbe dua diye dillendiren dudak,
Eritme bedeni hasretle
Bil ki
Yüce yaradan
Görendir, duyandır;
Taşıyamayacağı yükü vermez gönlüne .
Her ne demişsen haktandır
Rabbim her iki dünyada
Boynu büküklerden eyleye .
Kıldan köprüyü,
Ona yönelttiğin sevda köprüsü ede de
Çeke ala seni cennetine .
Cennette buluşma dileği ile
Öptüm ellerinden yar.

SERAP ÖZALTUN

[/italik]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56199/duamdir.html>

BAYRAM GELDİ BABAM

Günaydın,
Yıllar var ki günaydın diyemedim sana.
Burnumun direğini sızlatıp da
Bu kadar özletmeye hakkın var mıydı,
Bilmiyorum
Ama çok özledim.
Çocukluğumun girift koridorlarında
Seni görüyorum hep.
Sensiz bir günüm yok.
Elimi tuttun mu hiç,
Hatırlamıyorum
Ama tutmaman mümkün mü?
Çok gerileri de hatırlamak isterdim.
Neden hatırlamıyorum?
Hafıza denen o garip kutuyu sallasam
Verir mi bana
Hatıralarıma -neden bilmem- girmeyen anları.
Mesela beni kucağına ilk verdiklerinde
Neler hissettin,
Bilmiyorum.
Bildiğim,
Dört yıllık bir aşkın
Serap olacağından korktuğunuz için
Adımın serap oluşu.
Bildiğim,
Hep fedakarlık yaptığınız
Ve
"Çekin artık şu bebek arabasını,
Yapacak bir şey yok." dediklerinde
Bunu kabullenmeyişin
Ve "ya ölüm ya hayat" deyip
Bana vurduğun o penisilin iğnesi.
Hayatım dediğim yıllara dönüp de baktığımda
Seni hep sevgi ve saygıyla hatırladığımı görüyorum.
Soğuk taşları sevmiyorum,
Gözlerini göremiyorum.
Ellerini öpeceğim,
Bak bayram geldi.
Hatırlıyorum da
Darda komadın beni hiç,
Ne zaman başım sıkışsa hep ,
Hep seni buldum yanımda.
Bu, çok güzeldi,biliyor musun?
Ayağıma diken batsa,
Duyar da üzülürsün diye sakladım senden.
Yıllar acıtsa da içimi,
Zehir içsem de
Bal yedim dedim sana sen üzülme diye.
Şimdi...
Sen yoksun ya...
Zehir de yesem,
Bal da yesem ne fark eder!
Dün, bir kitabın içinde bir yazını buldum,
O güzel el yazını...
Hep senin gibi olmak istedim...
Hiç, hiç bırakıp gitti diye düşünmedim seni...
Gitmen gerekiyordu,
Gittin...
Resimler,

Ne güzel şeyler onlar.
Şimdiki gibi
Cep telefonlarına kayıtlar yoktu o yıllarda...
Ama ben,
Ne zaman fırsat bulsam,
Gizlice teybe alırdım
Rastgele şarkıların arasına sesini.
Geçende eskilerden bir kaset buldum...
Dinlerken,
Birden...
Öleceğim sandım!
Yanımdasın sandım...
Ensemde soluğunu hissettim sanki...
"Hadi kızım" diyordun,
"Hadi...çocuklarınla ilgilen hocanım" diyordu
Geçmişe karışan sesin...
Çok özledim diyeceğim,
Diyemiyorum...
Anla...
Bayramın kutlu olsun babam...
Ellerinden öpüyorum...
O güzel ellerinden...

Kızın

SERAP DEMİRTÜRK ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56351/bayram-geldi-babam.html>

GÖZYAŞLARIMI BIRAKIYORUM CİĞERİM YANARAK

ŞIRNAKTA 13 FİDAN DAHA DEVRİLDİ.GÖZYAŞLARIMI BIRAKIYORUM CİĞERİM YANARAK...O YAVRULARIMIZIN ANASI OLDUM ŞU AN. RABBİM SABİR VERSİN AİLELERİNE, SEVDİKLERİNE, BİZLERE. NE UMUTLARLA GİDİLDİ ASKERE..NASIL UĞURKLANDI ONCA YAVRU..BAYRAMI BEKLERLERDİ...YASA DÖNDÜ BAYRAMIMIZ...BAŞIMIZ SAĞ OLSUN.

Kefenim Al Bayrak

Yiğidim...
Gönlün nice dağlara örnekken
Gözlerin şu yaprağa eş iken,
Vaveylin yaktı
Ananı,
Babanı,
Yavuklunu,
Vatanı!
Olaydı...
Ah olaydı da karşında
Dağlar gibi duran,
Adam gibi bir düşman
Yanmazdım bu kadar!
Düşmanın bile merdi gerek
Kansızına ne demek gerek:

Haydi
Çekeydin ya silahını,
Göreydim gözlerini,
Gidişimiz alın yazısı..
Ne hakkın vardı ha,
De!
Ne hakkın vardı,
Toprağımı öpmeden vurmaya!
Simdi,
Mutluyum...
Kefeninim al bayrak benim
Ya senin
Ya senin kefenin?

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56479/gozyaslarimi-birakiyorum-cigerim-yanarak.html>

Ey Hayat!

Neden yokluklara savrulduñ
Nedendir bu yorgun,
Mutsuz,
Umutsuz,
Ezik duruşun?
Uzatıp da elini
Yürüdüğümüzde o eğri büğrü yollarda,
Nasıl da omuz omuza vermiştik...
Daha mı çoktu ki
Yürek çantasındaki sevgimiz
Ya da güvenimiz.
Ne cilveliymişsin ki hayat
Burgu burgu büktün de
Attın bizi birbirimizden öteye...
Tut elimi, ağlama...
N'olur
N'olur ağlama...
Ne sen ne ben
Hak ettik bu gözyaşlarını...
Ne çok...ne çok odası,
Ne çok sığınılacak köşesi var bu çatı altının...
Ah...
Kaç göz bakar bilir misin,
Bilir misin kaç göz bekler
Gözlerimizden...
Pırıltısını mutluluğun...
Oysa
Bir düğüm saplanmış boğazımıza,
Koca bir duvar aramızda...
Dil susmuş,
Göz saklar gözyaşını...
Tek başınalığın gücünü ispatlarcasına,
Tersiyle iteleriz sevgi kırıntılarını...
Yalnızlık bir derin ağıt,
İlgi, tükenen tohum...
Nerdesin ey gençliğin doruğu,
Nerdesin düşler...
Sisler ötesinden haykırır
Geleceğe dair dillenmişlikler,
Sözler,
Halkalar...
Nereye yuvarlanıp gittiler,
Kim anlaya...
Nerdesin ey liman...
Nerdesin!
Bükülen omuzların gücü yok,
Yürekte kimsesizlik kıvranmakta...
Ana baba kuzusu can
Ana baba olmuşken
Ona ne demek gerek...
Silik resimler olsa eldeki
Mazi derdim...
Oysa
Mazi de yokluğa sığındı...
Kim yürütecek bu gemiyi?
Aşkının göz bebeği

Döker gözyaşlarını içine...
Yalvarır neden diye...
Kimse duymaz,
Kimse anlamaz...
Bu kaçınıcı artçı,
Yetmedi mi
Avcumun içine sığınan gözyaşlarının kıvranışı?
Kapılar değil,
Yürek değil
Aşk değil
Ne kurtaracak boşluğa boyun büken elleri
Bu kan revandan?
Ey aşkın sersefil sahibi
Ne seninle ısınıyor
Ne sensiz üşüyor
Ne de sensiz kalabiliyor bu yalnızlık denizi...
Haydi
Demir almak vaktidir,
Kalk
Bak gözlerime!
Gözlerden yüreğe giden bakışlarda bulalım
Yokluğun anahtarını.

8.10.2007

SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/56588/ey-hayat.html>

YOKLUĞUNUN DAYANILMAZLIĞI

sabah erkenden uyandım
her sabahki gibi...
ayı demledim,
ekmeğini kızarttım,
sütünü de ısıttım
hep sevdiğin ayarda...
sen uyurken götürür,
"oğlum , süt" derdim,
delikanlılığın ardında ocuk olup
hemen uzatıp elini,
gözü kapalı...
ierdin yüzünde bin mutlulukla.
az bir uykudan sonra
oturduğunda kahvaltıya
kızarmış ekmele balı
"ah annem ,seni seviyorum"u
gözlerinle diyerek yerdin.
"akşamdan hazırlasan ya oğlum
şu kitaplarını"
yok...demiyor,
izliyor ve...
gülümsüyordum geç kalma telaşına...
ıktım ben, derken
uzanıp öperdim
okşardım saçlarını, omzunu...

bugün de kalktım gene
her sabahki gibi...
odanın kapısı kapalı...
uyuduğunu düşünmek istiyorum,
kalkmak istemiyor diyorum.
sonra bir şey arar gibi,
sessizce giriyorum odaya,
kapının gıcirtısı
yalnızlığıma arkadaş...
yatağın bozulmamış,
odanda ter kokun yok.
dağınık da değil bir yer.
nerde geceden kalan kitaplar,
hani oraya buraya bıraktığın giysiler...
"gel bi yanıma annem,
bak... bi dinle" deyip
kimse duymasın diye
heyecanla anlattığın
geleceğin düşleri nerde...
duymuyorum...

aktı gitti boynuma doğru,
yol yol...
ırmak ırmak gözyaşları...
içsel çığlığım bende kaldı,
"kuzummmm..."

annen
10.10.2007
SERAP ÖZALTUN /iceri]

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57044/yoklugunun-dayanilmazligi.html>

Sustum

durup durup
hüzünler yağdırıyorum gözüme,
seni anıyorum
gözyaşı diyorlar bunun adına...
niye ama
ben demedim ki bunu gözlerime.
kabullenışı en zor olan,
bu muymuş
bir bilsem...
bir bilsem bu vedasız gidişin
sebeb-i manasını....

hadi gel,
bir çift söz söylemeden
duralım şu yağmurda...
aksın yağmur damlaları yüzümüze,
gözyaşları sevinsin
ahde vefa bu mu diye.
inim inim inlesin yürek.
duymayan, kulağın olmasın.
hissetmeyen, yüreğin olmasın.
sen sağol ahretliğim
her nerde olursan ol.

suçlular...
dönüp dönüp suç mekanına gelirlermiş.
ihmal mi ettim ki seni de
kırdın akgüvercinin kanadını...
içim acıyor...
dayanamıyorum..
sustum..
sustum.
yazmayacağım işte.

SERAP ÖZALTUN-----

ahretlik: Ahiret kardeşi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57159/sustum.html>

Haydi Sil Gzbebeklerimi

biliyor musun; seni zlerken ne kadar büyük bir acı yaşıyorum...
iimde cam kırıkları kalmışsa birazcık, zerre zerre dağılıyor
ve sen oluyorum canözüm,
iim dağlanıyor sevdanla bilmiyorsun.
kldm, ufalandım, yok oldum gözyaşında.
parmak ularım ağlıyor sana her sarıldığımda...
yoksun, ah ...yok!
kendimi sarar kollarım.
sen diye sızlar yüreğimin dokunulmaz yerleri...
bir ince sızı var duyulan,nerden alır kaynağını bilemem.
rüzgar esintisiyle gel, geceyle gel, güneşle gel,
his denen yalanı kandır...
sil gözyaşlarımı, kat gözyaşına...
dağlansın sevdamız!
gökler, tıkadı kulaklarını!
böyle bir inlemek ...
deprem uğultusu gibi.
yüzyılların sevdaları, katlanıp da bindiler yüreklerimize.
sen, ferhatım, keremim, dağları delenim, canözüm!
kıvrım kıvrım kıvrandım.
ellerimde kaldı, tutamadığım ellerin;
yüreğimde, bin dokunuşun.
topla ruhunu ruhumdan, dağılmasın ...
bendeki seni seviyorum
de ona:
zmden bir nebze ayrılmasın.

10.10.2007
SERAP ÖZALTUN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/57268/haydi-sil-gozbebeklerimi.html>